Gutka Jap Sahib Tika

जाप साहिब टीका

ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਭਿਨ ਪਤਰੇ॥ ਲ੦ ਭਾ੦ ੧੨ ਪੰ੦ਪ੦ਮੁ੦

ਹ੦ ਲ੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮ: ੧ ... ਸਲੋਕ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਆਦਿ ਸਚੁ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ

ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ

[illegible]

ਪਉੜੀ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ

ਲਖਵਾਰ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ

ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵਤਾਰ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ

ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ਸਹਸ

ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ

ਨਾਲਿ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ

ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ
ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ੧
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿ
ਆ ਜਾਈ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ
ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੀ
ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਪਾਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬ
ਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ
ਅਹਿ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ
ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁ
ਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ੨

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ
ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ
ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇ
ਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ
ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ
ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ ੩ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾ
ਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ
ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ਫੇਰਿ ਕਿ
ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ
ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ
ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ
ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਮੀ ਆਵੈ
ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ਨਾਨਕ
ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ
੪ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ. ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ
ਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ
ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀ
ਐ ਭਾਉ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਈ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ
ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆ
ਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ. ਗੁਰਾ ਇਕ
ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ੫
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ

ਕਿਨਾਇਕਰੀ ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈ
ਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ
ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕ
ਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ ਗੁਰਾਇਕ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁ
ਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ ੬ ਜੇਜੁ
ਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ
ਨਵਖੰਡਾਂ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚ
ਲੈਸਭੁਕੋਇ ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁ
ਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨ
ਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ ਕੀਟਾ

ਅੰਚੀਗੇਕੀਟੁਕੀਗੇਦਸੀਦਸੁਧਰੋਮਿ ਨਾਨਕ
ਸਿਗਮੁਰਾਗੇ ਸੁਟਾਕੋਗੁਰ ਦੀਤੇਅਗੁਰ
ਦੇ ਮੈਤੇਙਕੀਏਨਸੁਅਧੀਤਿ ਸੁਰੁ
ਟੁਕੀਏਕੋਗੇ ੧ ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੌ ਸਿਧ
ਧੀਗਸੁਗਨਥ ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੈ ਯਾਗਤਯਦ੍ਵ
ਅਕਾਸ ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੌ ਦੀਪਣੋਂ ਯਣ
ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੈ ਯਡਿਨਸਵੈਕਾਣੁ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾਂਸਦਾਂਣੀਗਾਂਸੁ ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੈ ਦ੍ਰੁਕਯਥ
ਕਾਂਨਾਸੁ ੮ ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੈ ਬ੍ਰੀਸਗਬ੍ਰ ਗਮਣੀਂਸੁ
ਦ ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੌ ਮੁਖਿਸਵਾਂਡੁਰਾਮੁੰਟ
ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੈ ਜੋਗਿਜਮਾਗਿਤਨੀਵੇਟ ਸ੍ਰੀਰਾਤ੍ਰੌ

ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸ
ਦਾਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
੯ ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ
ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਕਾਇਸਨਾਨੁ ਸੁਣਿ
ਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ਸੁਣਿਐਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾ
ਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ੧੦
ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ ਸੁਣਿਐਸੇਖ
ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ
ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ ਨਾਨਕਭ
ਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾ

ਨਮੁ ੧੧ ਮਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈ
ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ ਕਾਗਦਿ
ਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ ਮਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀ
ਚਾਰੁ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋ
ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੨ ਮੰਨੈ
ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ ਮੰਨੈ ਸਗਲ
ਭਵਣਕੀਸੁਧਿ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾ
ਖਾਇ ਮੰਨੈ ਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ
ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋਮੰਨਿ
ਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੨ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ
ਠਾਕਨਪਾਇ ਮੰਨੈ ਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ

ਮੈਨੇ ਮਹਾਨਚਰੈਯੰਬੁ ਮੈਨੇ ਯਗਸ

ਸਤੀਸਨ੍ਹਥੰਧੁ ਐਸਨਾਂਸੁਸੀਸਂਫੋਨੁੜੋਈ

ਜੋਕਥੀਮਨੈਜਾਂਏਮਨੈਕਈ ੧੪

ਮੈਨੇ ਯਾਂਵ੍ਰੈਮਖੁਦੁਆਗ ਮੈਨੇ ਯਗ

ਵਾਂਗੈਸਥਾਗੁ ਮੈਨੇ ਤੌਤਾਂਗੁਗਸਿਖ

ਮੈਨੇ ਨਾਨਕਭੰਵ੍ਰੋਂਡੁਭਿਖ ਐਸਾਂਨਾਂਮੁ

ਸੀਂਫੋਨੁੜੋਈ ਜੋਕਥੀਮਨਿਜਾਂਏਮਨਿਕਈ

੧੫ ਪੰਚਯਵ੍ਰਾਂਨਾਯਚਿਯਾਂਨੁ ਪੰਸੇਯਾ

ਵੀਡਚੌਗੀਡਿਆਦਾ ਪੰਚੌਸਡੀਡਾਂਗਂਜਾਨੁ

ਪੰਚਾਂਕਾਗੁਗ੍ਰਏਕੀਯਅਗੁ ਜੋਕਥੀਕੈਫੋ

ਵੀਚਾਗ ਕਾਤੇਕੈਕਾਏਨਾਂਡਿਸੁਮਾਂ

ਧਉਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿ
ਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈ
ਸਚਿਆਰੁ ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ
ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈ
ਕਵਣੁਜੋਰੁ ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ
ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮੁ ਏਹੁਲੇਖਾ
ਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾ
ਹੋਇ ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ ਕੇਤੀ
ਦਾਤਿਜਾਣੈਕਉਣੁਕੂਤੁ ਕੀਤਾਪਸਾਉ
ਏਕੋਕਵਾਉ ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀ
ਆਉ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿਆ

ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ
ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥ ਅਸੰ
ਖਜਪੁਅਸੰਖਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰ
ਖਤਪਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ
ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ
ਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖਸਤੀ
ਅਸੰਖਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏ
ਕਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ ॥ ਤੂੰਸ
ਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥ ਅਸੰਖਮੂਰ

ਖਅੰਧਘੋਰ ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ ਅਸੰਖ
ਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ ਅਸੰਖਗਲਵਢ
ਹਤਿਆਕਮਾਹਿ ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ
ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇ[ਫਿਰਾਹਿ] ਅਸੰਖ
ਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰ
ਕਰਹਿਭਾਰੁ ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ
ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿਆ
ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ
ਕਾਰ ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ੧੮
ਅਸੰਖਨਾਵ ਅਸੰਖਥਾਵ ਅਸੰਖਅਗੰਮ
ਅਗੰਮੁਲੋਅ ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ਅਖਰੀ ਗਿ
ਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋ
ਲਣੁ ਬਾਣਿ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਂ
ਣਿ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ
ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ਜੇਤਾ
ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿ
ਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ
ਭਲੀ ਕਾਰ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ੧੯ ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ
ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ

ਕਪਞ੍ਹਤੋਸ਼ ਦੋਈਸੰਭ੍ਰਮਾਣੰ ਨੈਉਤੁ

ਯੀਸ਼ ਭਗੀਮੈਸਤਿਪਥਾਂਕੇਸੰਗ ਓਤੁ

ਯੰਯੌਨਾਂਦੈਕੈਗੰਗ ਪ੍ਰੰਨੀਯਾਯੀ ਅਖਣ੍ਹਨੀ

ਕੀਗਕੀਗਕਗਣੀ ਿਣੋਖਪੈਜਾਣੀ

ਅਾਂਯੇਬੀਕੀਤਿਅਾਂਯੇਂਖਾਂਤੁ, ਨਾਂਨਕਫ੍ਰ

ਮੀਅਾਂਦੀਤੁ, ਜਾਂਤੁ ੨੦ ਤੀਗਖ੍ਰਤਯੁ

ਦੀਸ਼ਅਾਂਦੀਤ੍ਰ ਦਾਂਨੁ ਜੇਕੌਈਯਾਂਦੇਤੀ

ਧਕਾਂਮਾਂਨੁ ਸ੍ਰਤੀਔਅੰਨੀਔਮੀਕੀਤੈਂ

ਭਾਂਉ ਅੰਤੋਗਗੀਤਤੀਰਖਮੀਧਨਾਂਉ

ਸਭਿਸ੍ਰੁਯਤੋਗਮੈਨਣੀਕੀਸ੍ਰੁ ਇਦਸ੍ਰੁਸ

ਕੀਤੋਭਗੀਤਨਤੀਏ ਸ੍ਰੁਅਸੀਤਿਅਾਂਖ

ਬਾਂਈਕੁੰਮਾਹਿ ਸ੍ਰੀਤਸੁਣੰਦਾਸਦਾਂਮਤਿ
ਚਾਂਰੁ ਕਉਂਦਾਸੁਦੇਖਾਂਦਖੁਤੁਕਉਂਦਿ ਕਵਣ
ਮਿਸ੍ਰਤਿਕਉਂਦਾਦਾਂਗੁ ਕਉਂਈਸਿਗੁਤੀ
ਮਾਂਡੁਕਉਂਦਾਜਿਤੋਂਡਆਂਅਕਾਂਗੁ
ਦੇਪੁਨਾਪਾਂਈਅਥੰਰਤੀਜਿਤੋਂਦੇਂ
ਤਿਪੋਖੁਖੁਗੰਦਾ ਦਖੁਤੁਨਪਾਂਈਓ
ਕਾਂਦੀਆਂਸਾਜੀਪਥਾਂ ਪੋਖੁਕਗੰਦਾ
ਖਿਤਿਦਾਂਗਨੰਦੀ ਜਗੀਜਾਂਦੋਂਗੁਤਮਾਂ
ਫੁਨਕਏ ਜਾਂਕਗਤਾਂਸਿਰਭੀਕਏਸਾਂ
ਜੈਆਂਧੇਜਾਂਦੌਸਏ ਕਿਉਂਕਗਿਆਂ
ਯਾਂਨਿਦਸਾਂਦਾਂਤੁਕਿੰਦੁਦਗਈਕਿਉਂਜਾਂਦਾਂ

ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਈਆਖੈਇਕਦੂੰ
ਇਕੁਸਿਆਣਾ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀ
ਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ ਨਾਨਕਜੇ
ਕੋਈਆਪੈਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨ
ਸੋਹੈ ੨੧ ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲ
ਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ ਓੜਕਓੜਕ
ਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ
ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੁ
ਇਕੁਧਾਤੁ ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐ
ਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ ਨਾਨਕਵਡਾਆ
ਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ ੨੨ ਸਾਲਾ

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਨਦੀਆ ਅਤੈ
ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਮੁੰ
ਦ੍ਰ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ
ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀ
ਸਰਹਿ ੨੩ ਅੰਤੁ ਨ
ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ
ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ
ਮੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ਅੰਤੁ
ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿ
ਲਲਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ
ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀ

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ

ਕੋਇਬਹੁਤਾਹੋਇ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ

ਊਚੇਉਪਰਿਊਚਾਨਾਉ ਏਵਡੁਊਚਾ

ਹੋਵੈਕੋਇ ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ

ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ

ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ ੨੪

ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਾਜਾਇ

ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ ਕੇਤੇ

ਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ ਕੇਤਿਆਗਣਤ

ਨਹੀਵੀਚਾਰੁ ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ

ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ ਕੇਤੇਮੂਰਖ

ਖਾਹੀਖਾਹਿ ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦ

ਮਾਰ ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ ਬੰਦਿ
ਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈ
ਕੋਇ ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ
ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ ਆਪੇ
ਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈ
ਕੇਇ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ
ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ ੨੫
ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ ਅਮੁ
ਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ ਅਮੁਲ
ਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ ਅਮੁਲਭਾਇ
ਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁ
ਲੁਦੀਬਾਣੁ ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁ

ਪਰੰਤ੍ਰ ਅਮੁਭੁਬਧਸੀਸ ਅਮੁਭੁਤੀਸਾ
ਹੁ. ਅਮੁਭੁਕਰਮੁ ਅਮੁਭੁਤੁਗਮਾਂਹੁ
ਅਮੁਭੌ ਅਮੁਭੁ ਅਣਖੰਅਣਜਾਣੋ ਅਥਿ
ਅਣਖਗਉਣਿਣਵਣਣੀੋ ਅਣਖੰਡਦੇਵ
ਪਾਂਰਧੁਗਾਣ ਅਣਖੰਡਪਰੋਕਗੀਤਵਖੰਡ ਆ
ਅਣਖੰਡਬ੍ਰਹਮੇ ਅਣਖੰਡਈਂਦ੍ਰ ਅਣਖੰਡ
ਗੰਧੀਰੌਗਵਿੰਦ੍ਰ ਅਣਖੰਡਪ੍ਰਿਸਾ ਅਣਖੰਡ
ਸਿੱਧ ਅਣਖੰਡਕੇਤੇਕੀਤੇਭੁਧੰ ਅਣਖੰਡ
ਦਾਨਵ ਅਣਖੰਡਦੇਵ ਅਣਖੰਡਮੁਨਿਗ
ਮੁਨਿਜਨਸੇਵ ਕੇਤੇ ਅਣਖੰਡ ਅਣਖੰਡਥਾਂਡ
ਕੇਤੇਕਰੀਕਰੀਡ ਓਇਠਓਇਠਜਾਣੀ ਏਤੇਕੀਤੇ
ਪ੍ਰਭਕੇਰੀ ਅਣਮਿਤਸਾਕਰੀਡਕੇਏਕੇਗੁ ਜੋਦ੍ਰ

ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋ

ਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀ

ਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ

ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾ

ਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ

ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣ

ਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ

ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਇੰਦ ਇੰਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ

ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ੧੪

ਸੋਤੀ

ਗਾਂਵ੍ਰੀ ਸਾਧ੍ਯੰਵਿਚਾਰਾਂਗੇ ਗਾਂਵ੍ਰੀ ਤ੍ਤਤੀਸਤੀ
ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਂਵ੍ਰੀਉਵੀਕਾਸਾਂਗੇ ਗਾਂਵ੍ਰੀ ਯੰਤ੍ਰਿ
ਯਤ੍ਨਿਗਯੀਸਾਜ੍ਹੁਗ੍ਰਸ੍ਰੁਗ੍ਰੂਵੇਦਾਂਨਾਂਣੇ
ਗਾਂਵ੍ਰੀਉਸੋਂਉਦੀਆਂਸਨੁਸ੍ਰੁਗਾਂਗਮ[illegible]
ਆਂਣੇ ਗਾਂਵ੍ਰੀ ਗਤਨਓਯਾਉਤੋਗੇ[illegible]
ਠਸਓਤੀਗਯਨਾਂਣੇ ਗਾਂਵ੍ਰੀਉਜੋਯਮਹਾਂਬ
ਪਿਆਸ੍ਰੁਗਾਂਵ੍ਰੀਉਖਾਂਦੀਚਾਂਗੇ ਗਾਂਵ੍ਰੀਖੰਗ
ਸੰਗਾਂਪਵਾਗਓੰਤ੍ਰਾਂਕਾਗਕਾਗਗਖੇ[illegible]ਯਾਂਗੇ
ਸੇਈਤ੍ਰੁਧੰਤ੍ਰੁਗਾਂਵ੍ਰੀਠਜੋਤ੍ਰਯੁਓਾਂਵ੍ਰੀਨਿ[illegible]
ਗਤੇਤੋਗਭਗਾਂਤਗਸਾਂਣੇ ਉੱਕੇਤਗਾਂਵ੍ਰੀ
ਸੋਮੈਸਰਿਤਨਿਆਂਵ੍ਰੀਨਿ[illegible]ਨਾਂਨਕਰਿਤ੍ਰਆਂ
ਵੀਰਾਂਗੇ ਸੋਈਸਾਈਸ[illegible]ਸਾਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ

ਸਾਂਤਾਂਸਾਂਚੀਤਾਣੀ ਟੈਭੀਡਸ੍ਰੀਜਾਂਈਨਜਾਸੀਗ

ਚਨਾਂਸਾਂਜਾਲਿਗਚਾਂਣੀ ਗੰਧੀਗੰਗੀਭਿਾਂਤੀਕਾਂਮਿਕ

ਮਿਜਾਨਸੀਮਾਂਈਉਆਂਸਾਂਜਾਨਿਫੁਖਾਣੀ ਕੀਗਕੀ

ਵਿਖੈਕੀਤਿਾਂਅਥੁਦਾਣਾਂਸਾਂਜਹੀਤਸਦੀਵਦਿਨਿਅਣੀ

ਜੋਤੈਸ੍ਰੁਭਾਂਦੈਸਈਕਗਸੀ[illegible]ਡੁਕ ਸੁਨਕ

ਸਾਂਕਾਂਜਾਂਣੀ ਸਯੋਕਸਾਂਡੁਸਾਂਡਯਿਤੇਸਿਡਬੁ

[illegible]ਨਾਂਨਕ ਗੁਦੁਗਜਾਣੀ ੨੮ ਸੁੰਦਾਂ

ਸੰਤੋਸੁਸਗਸੁਯਤ੍ਰਿਹੁਵੀਯਿਆਂਨਕੀਕਗੁਬਿ

ਭ੍ਰਤ ਖਿੰਬਖਾਂਫੁਕਸਾਂਗੇਕਾਂਗੈਅਜਾਗ

ਤਿਭੰਸਥੱਤੀਤ ਆਂਣੀਯੰਬੀਸਗਾਣਜਾ

ਤੌਸਮੀਜੀਤੈਜਾਗਜੀਤ ਅਾਂਦੇਸ੍ਰੀਤਸੈਤ੍ਰਾ

ਵੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗ
ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ੨੮ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ
ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ਆਪਿ ਨਾਥੁ
ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ
ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ
ਆਵਹਿ ਭਾਗ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ
ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ
੨੯ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ
ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ
ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ਜਿਵ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿ
ਡਾਣੁ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ
ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ
੩੦ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿ
ਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅ
ਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ੩੧
ਇਕ ਦੂੰ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ
ਵੀਸ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ
ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸੁ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ
ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ

ਕੀਆ ਕੀਟਾ ਹੀ ਆਈ ਰੀਸ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਂ

ਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ੩੨ ਆਖਣਿ

ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ

ਨ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨ ਜੋਰੁ

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗ

ਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ

ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ੩੩

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅ

ਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾ

ਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ

ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ

ਸਾਚਾਦਰਬਾਰੁ ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ
ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ ਕਚਪਕਾਈ
ਓਥੈਪਾਇ ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ

੩੪ ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ ਗਿਆਨ
ਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈ
ਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿ
ਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸ ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵ
ਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ ਕੇਤੀਆ
ਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ

ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ ੩੫

ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ ਤਿਥੈਨਾਦ

ਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀ

ਰੂਪੁ ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ

ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਾਜਾਹਿ ਜੇਕੋਕਹੈ

ਕਹੈ ਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿ

ਮਨਿਬੁਧਿ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀ

ਸੁਧਿ ੩੬ ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ ਤਿਥੈ

ਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ

ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ ਤਿਥੈ

ਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥ

ਨੇਜਾਹਿ ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ

ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ ਤਿਥੈਭਗ
ਤਵਸੈਨਮਾਹਿ ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇ
ਲੋਅ ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ
ਸਚਿਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ ਕਰਿਕਰਿਵੇ
ਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ
ਭੰਡ ਜੇਕੋਕਥੈਤਾਅੰਤੁਨਅੰਤ ਤਿਥੈ
ਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁ
ਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ
ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ ੩੭ ਜਤੁ
ਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ ਅਹਰਣਿਮਤਿ
ਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪ
ਤਾਉ ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਤੁਢਾਲਿ

ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ।

[illegible] ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ

ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ

ਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ ਜਪੁ ਸੰਪੂਰ

ਨ ਹੋਆ ॥ ਭੁਲਾਂ ਚੁਕਾਂ ਬਖਸਿ ਲੈਣਾ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ

ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾ

ਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ

ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਸੋਦਰੁ ਸੋਘਰੁ (ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ)
ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵ
ਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ
ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ (ਤੇਰੇ) ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋ
ਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿ (ਤੁਧਨੋ) ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸ
ਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ (ਤੁਧਨੋ) ਸਾਧ
ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ

ਭਾਈ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ।

[illegible]

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ ਜਪੁ ਸੰਪੂਰ
ਨ ਹੋਆ ਭੁਲਾਂ ਚੁਕਾਂ ਬਖਸੀਸ ਹੋਵਣ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ
ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ
ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾ
ਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ
ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਸੋਦਰੁ ਸੋਪੁਰਖੁ

ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ
ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣ
ਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ
ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਤੇਰੇ
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋ
ਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸ ਤੁਧਨੋ
ਤੇਰੇ
ਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ
ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ

ਖੀਗਾਂਢੀਸੈਂਢੀਗੁਕਗੇਗੇ ਗਾਂਢੀਤੁਪਸਤਿਪਿੰਗਿ
ਤ੍ਰਪਤ
ਤਪਤ੍ਰੀਤਖ੍ਯੀ ਸੁਮ੍ਤ੍ਰੁਗੁਤ੍ਰੁਗੁਵੇਦਾਂਨਾਂਲੇ
ਗਾਂਢੀਤ੍ਰੁਪਨੁਓਸੋਂਡਦੀ ਅਾਂਸਨੁਸੋਂਡੀਤਸੁਗ
ਗੁਓਸੰਭ੍ਰੁਪੀਣੁਅਾਂਲੇ ਗਾਂਢੀਤ੍ਰੁਪਤਓਖ
ਤਓਪਾਣੋਤੇਰੇਅਰਾਸਠਤੀਖ੍ਯਤਾਂਲੇ ਗਢੀਤ
ਤ੍ਰੁਪਤਓਜੋਪਸਡਾਂਢਣਸੁਗੇਗਢੀਤੈਂਖਾਂਦੀ
ਤ੍ਰਪਤ
ਚਾਂਗੇ ਗਾਂਢੀਤੈਂਖੰਗੁਸੰਗੁਣਭ੍ਰੁਡਸੰਗਾਂਕੀਗ
ਤ੍ਰਪਤ
ਕੀਗਖ੍ਯੇਤੇਰੇਪਾਂਗੇ ਸੇਈਤ੍ਰੁਪਤਓਗਾਂਢੀਤ
ਚੌਤ੍ਰੁਪੁਭਾਂਢੀਤ [illegible] ਗਤੇਤੇਰੇਭਓਤਗਸਾਂਲੇ
ਡੀਂਕੇਤੇਤ੍ਰਪਤਓਗਾਂਢੀਤਸੇਸੈਂਚੀਤਨ
ਅਾਂਢੀਤਨਾਂਤਕੰਕਿਅਾਂਵੀਚਾਂਗੇ ਸਈਸੌਬੀ
ਸਦਾਂ [illegible] ਸ ਤੁਸੰਡਭ੍ਰੁਸਾਂਚਾਂਸਚੀਤਾਂਈ

ਤੁਭੀਡਸੀਜਣੀਨਜਾਂਸੀਕਤਨਜਾਤਖ

ਭੀ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ
ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ
ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ
ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ੧ ੧

ਆਸਾ ਮਃ ੧ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ
ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ
ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾ
ਇ ੧ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗ
ਹੀਰਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ
ਰਹਾਉ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ
ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਗਿਆਨੀ

ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਂਈ ਤੇਰੀ ਤਿ
ਲੁ ਵਡਿਆਈ ੨ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ
ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਸਿਧਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈ
ਆਂ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆਂ ਕਰਮਿ
ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆਂ ੩ ਆਖਣ
ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰ
ਡਾਰਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ੪ ੨ ਆਸਾ

ਮਃ ੧ ਆਖਾਂ ਜੀਵਾਂ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ
ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਲਾਗੈ ਭੂਖ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ
੧ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ

ਸਾਂਚੈਨਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀ
ਤਿਲੁਵਡਿਆਈ ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿ
ਨਹੀਪਾਈ ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਿ
ਪਾਹਿ ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ ੨
ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈ
ਭੋਗੁ ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ ਨਾਕੋ
ਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ ੩ ਜੇਵਡੁਆਪਿ
ਤੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ ਜਿਨਿਦਿਨੁਕ
ਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇ
ਕਮਜਾਤਿ ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ
੪ ੩ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ ਮਃ ੪
ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉ
ਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰ

ਸਭਨਾਂਉਕੀਰਦੀਉਤਅਨਾਂਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿ ੧ ਸੋਰ
ਸੀਤਿਗੁਰਦੇਵ ਸੋਕਓਨਾਂਮੁਨਾਂਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿ
ਗੁਰਸੀਤਿਨਾਂਮੁਸੋਰਪੂੰਰਾਸਪਾਉਤਿਰਕੀਰਤਿ
ਰੁਤਸਗੀਰੁਤਾਂਸਿ ੧ ਗਣਓ ਤਿਰਜਨਸੋ
ਦੁਰਭਾਗਦਰੇਰੈਜੀਨਤਿਰਤਿਰਸੂੰਪਾਂਤਿਰ
ਇਪ੍ਰਅਸਿ ਤਿਰਤਿਰਨਾਂਮੁਸਿਮਲੇਇਪਨਾਸਿਓ
ਸਿਮਲਸੰਗਤਿਗੁਰਪੂੰਗਾਸਿ ੨ ਸੈਜਨਤਿਰ
ਤਰਤਿਰਸੁਨਾਂਮੁਨਤਪਾਉਅਤੇਭਾਗਤਿਲਾਮ
ਪਾਸਿ ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਾਏਸੰਗਤਿਨਤਿਆਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਪੂਗੁਜੀਦੇ ਪ੍ਰਗੁਜੀਦਾਸਿ ੩ ਸਿਤਿ
ਤਿਰਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਸਤ
ਕਿਲਵਿਖਿਆਂਇਪ੍ਰਅਸਿ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿ
ਜਿਤਤਿਰਸੁਪਾਉਅਨਨਭਨਾਂਉਗਾਸ

ਸਿਰਿਜਨ

੪ ੪ ਸੁਹਾਗੀ ਮਃ ੫

ਕਾਂਤੇਰੇ ਮਨਿ ਚੀਤਵਦੀ ਉਦਮੁ ਸੁਤਾਂ ਅਤੀ

ਡੀਰੀ ਜੀਓਧੀਰੀਆਂ ਸੈਣਾਪਥ ਸੁਮਾਇੰ ਜੰਤਓ

ਧਾਣੁਤੇ ਤਾਂਕਾਣੀ ਜਵੁਆਂ ਰੈਕੀਰਧੀਰੀਆਂ ੧

ਸੋਰੇ ਮਾਧਓ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰੇਮਾਣੇ ਸੁਤੀਆ

ਸੁਰਧੂਸਾਂਦ ਧਮਧਦੁ ਧਾਣੀਉਆਂ ਸੁਕੇਕਾਂਸਟ

ਡੀਰੀਆਂ ੧ ਰਹਾਉ ਜਨਨੀ ਧਿਤਾਂਣੇਕ

ਸੁਤਬਨਿਤਾਂ ਕੀਉਨ ਕਿਸਮਕ ਧੀਰੀਆਂ

ਸਿਰੀ ਸਰੀਰ ਜਾਪੁ ਸੰਬਾਂਡੇ ਰਾਂਕਾਰੁ ਕਾਂਥੇਮਨ

ਉਰਓਕੀਰੀਆਂ ੨ ਰੁਰੈਰੁਰਿ ਆਂਦੇਸੈਕਸਾਂ

ਸਿਸੁਧਾਂਦੈ ਬਚੋਰਾਂਥੀਆਂ ਤਿਨ ਵਡਕਵਦੁ

ਮਾਲਾ ਕੈ ਕਦੁ ਸੁਰਾਂਦੇ ਮਨ ਸਹੀ ਸਾਮਣਕਾਂਸੀਆ

੩ ਸਭਿਨੈਯਾਂਨਦਸ ਅਸਟਈਸਯਾਂਨੇਤ੍ਰੰਗਕਾ

ਤਣਯਾਂਗਿਆਂ ਜਨਨਾਂਨਕਥੀਲਬੀਲਸਦ

ਬੀਲਜਾਂਈਐਤੇਗਾਂ ਅੰਤ੍ਰਨਯਾਂਗਾਂਈਗਿਆਂ

੪ ੫ ੧ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੪

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ
ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ
ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ
ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ
ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ੧ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ਇਕਿ
ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਜੋ ਸੇਵਹਿ

ਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ ੧

੨ ਹਰਿਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀ

ਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ ਸੇਮੁਕਤੁਸੇ

ਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿ

+ਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨ

ਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ

ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾ

ਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ ੨ ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀ

ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ

ਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿ

ਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿ

ਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿ

+ਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿ

ਵੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪ
ੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ
ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ੪ ਤੂੰ
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇ
ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ
ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭ
ਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ੫ ੧ ਆਸਾ ਮਃ ੪

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ਜੋ ਤਉ
ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ
ਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ
ਧਿਆਇਆ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ੧ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ
ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ
ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋ
ਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ

ਵ

ਵਖਾਣੈ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆਂ
੩ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ੪ ੨ ਆਸਾ ਮਃ ੧
ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾ
ਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ
ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ੧
ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸ
ਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ

ਮੁਗਧਾੰ ਜਨਮੁ ਭਈਆ ਪ੍ਰਣਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ
੨ ੩ ਆਸਾ ਮ: ੫
ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ਗੋਬਿੰਦ
ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ਅਵਰਿ
ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ੧ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ
ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਂ
ਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸਾਧ
ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ
ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ੨

੪ ੧ ਸੋਹਿਲਾ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮ: ੧॥ ਸੋਹਿਲਾ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੋ ੧ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ
ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ
ਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ
ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ
ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ੨ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿ
ਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ਦੇਹੁ ਸਜ
ਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਹੋਵੈ ਸਿਉ
ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ

ਸੋਧੁ ੩ ਧੀਰਿਧੀਰਿ ਛੋਡਿਪਾਪੁਰਤਾ ਸਰਵੇ

ਨਿਤਪਵੰਨਿ ਸਰ ਦਉਣਾ ਸਿਮਰਿ

ਔਨਨਕ ਸੋਇਦ ਅਵੰਨਿ ੫ ੧

ਆਸਾਂ ਮਃ ੧ ਵਿਡਧਾਹਿਵਿ ਅਗੋਚਰਿ

ਵੇਦੁਪਵੇਸ ਕੁਰਗਰੁ ਏਕਿ ਫੁਵੇਸ ਅਨੇਕ

੧ ਥੰਥਾਂ ਜੋਧਾਰਿ ਕਰਤੇ ਰੰਗਿ ਕੀਮਿਤਪੇ

ਸੋਧਰੁਰਧੁਦਾ ਰੰਧਾ ਧੀਰਤੋਧੁ ੧ ਮੜੰਓ

ਵਿਸਮੁਏਚਾਰਿਸ ਅਂਧ ਰੀਆਂ ਪਡਾਰਿਬ ਭੀਦਾਂਗਿ

ਸਾਂਰੁ ਬੌਆਂ ਸੁਰਲੁ ਏਕੋ ਗੁਰਿ ਅਨੇਕ

ਨਾਂਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇਕੇਤੇ ਵੇਸ ੨ ੨

ਨਾਂਨਕ ਦਣ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੀਨਿ ਧਿਧਿ ਅਂਦਰਿ ਕਦਦਾ

ਸੁਮਤਿ ਜਾਹੁ ਪੂਤ ਮਯ ਪਦਵੀ ਕਦਇਐਂ ਜੋਗ
ਸਿਣਧਿ ਪੂਰਤ ਅਧੁਨੈ ਪਣਪਣਿ ਸਿਖਸਦਾ
ਧੀਜਾਪਦੈ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
ਮੁਰਨਾਨਕ ਕੀ ਦਸ ਸੰਤਨ ਕੁ ਧੂਰੇ ੨ ੨

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੧

ਗਗਨਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿ
ਕਾਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ
ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ
ਜੋਤੀ ੧ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ
ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ
ਭੇਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ
ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ

ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸ

ਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ ॥੨॥

ਸਭਮਹਿ ਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭ

ਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁ

ਹੋਇ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ ੩

ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋ

ਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾ

ਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ ੪ ੩ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ

ਮਃ ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿ

ਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ ਪੁਰਬਿਲਿਖਤ

ਪੇਗੁਰੁ ਪਾਪੀਆਂ ਮਹਿ ਭੀਓਹ ਵਿਸਮਾਨੀਆਂ

ਰਹੇ ੧ ਕੀਸਮਝੁ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁੰਨ ਵਰੈਣੋ ॥ ਕੀਰੈ ਰੋ ਤਪ੍ਰਾਵ ਰਹਾ॥

੧ ਗੁਣ ਓ ਸਕਤ ਭੀਗਸ ਸਚੁਨਜਾਂ

ਇਆਣੀ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਮੈਂ ਕੰਰਣੇ ਜਿਉ

ਜਿਉ ਚਲੈਂ ਚੁਰੈਦ ਧੁੰ ਵਧੀਤ ਜਾਮ

ਕਾਂ ਪੁਸਡੀ ਡੀਸੀ ਰੰਰਣੇ ੨

ਡੀਜਨ ਡੀਰ ਡੀਗਨਾਂ ਮਸਮਾਂ ਏਦੁਯੁ

ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਵ ਧੰਰਣੇ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਪੁਕਸੁ ਪਾਪੀਆਂ ਪਮਸੋਰੁ ਕੀ ਸੌਭਪੰਗ

ਧੂੜਮੰਰਣੇ ੨ ਡਮਗਬਮਸਕੀਨ

ਪੁਭਤੇ ਡੀਗ ਪੁਰਬ ਰਣੇ

ਜਨਨਾਨਕਲਾਸੁਅਯਾਣੁਟੇਕਉਤੇਜਿਨਾਮੇਰੀ

ਕੀਨੀਸੁਧਸੁਮੰਗੇ ੪ ੪ ਗਉੜੀ

ਪੂਰਬੀ ਮਃ ੫ ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁ

ਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ ਈਹਾਖਾਟਿ

ਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ

੧ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇਮਨ

ਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ

ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿ

ਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸਹਿਜਗਾ

ਇਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ

੨ ਜਾਕਉਆਏ ਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁ

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਿ ਉਖ ਬਸੇਰਾ ਨਿਜਘਰਿ ਮਹਲੁ

ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ
ਡੋਇਗੋ

੩ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾਂ

ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਂਗੈ

ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ੪ ੫

੧ ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible]

ਹੋਂਦੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਖ ਮੋਡੀ [illegible]

ਪਿਆਰੇ ਜੀਸ ਗੈਤ ਭ੍ਰਮੰ ਰਖ ਸਰਬ ਸਦੈ

ਆਪਨੇ ਕਰ ਡੀ ਜੇਸ ਦੀਸ ਦਰਗਾਤ ਸਰਣ

ਕਰਿ ਜੋਗੀ ਸਰਣ ਭੁਦਨ ਰਖ ਤੇ ਰੀਟਡੀ

ਪਰੈਤ ਪਾਂਦਨ ਠਾਂਕੁ ਨਾਂ ਸੁਤ ਮਾਂਗ ਸੁ

ਦਾਂ ਨਾਗ ਸ ਭੁਸੀ ਕੁ ਤੁਡੀ [illegible] [illegible]

ਜਿਨ ਅੰਨੁ ਨ ਨਕਦੀਨੁ ਆਈ ਤੇਹੀ ਆਸੰਤਣੀਸ ਓਸੀ

ਗਾਣਾ ਗਾਣਾ ਡੋਈ ੪ ੧ ਸਲੋਕ

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸ

ਗਲ ਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ

ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ

ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ

ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ

ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ੧ ਭਖ ਨੇਕੀਆਂ ਚੰਗਿ

ਆਈਆਂ ਭਾਵ ਪੁੰਨੀ ਖੁਦਾ ਨੂ ਭਖਤ ਪਉ

ਪੀਰ ਤੀਰਥ ਮਸਤਾਨ ਜੋਗ ਖੇਖਾਣਾ ਭਖਸੂਗ

ਤਸੰਸਾ ਨਾਮੀ ਕੁਤੀ ਕੂ ਨ ਭਖਸੂ

ਤੀਸਾਚੀਆ ਕਰਤੁਧ ਕਹਤੁਪ ਤੀਅੰਤੁਧਣਤੁਮਕ

ਸਿਗਿਧਨੈਤੈਧਨਾਣਕੀਅਣਿਣਿਖਿਆਸਾਂ

ਦਾਸਨਿਦਾਸ ਨਾਨਕਮਤੀਸਿੰਘਿਅਕਥੁ

ਸਾਨੀਸਿੰਡ ੨ ਧੀਗਿਤੀਕਤੇਏਕਟੇਕ

ਕਾਤੁਸਿਣਾਜੀਅਸ ਨਾਨਕਨਾਸੁਅਗੰਧ

ਤ੍ਰੈਕਾਸਾਆਵੈਤੁਣੀਸ ੩ ਧਿਤੁਗਧੀਗੁ

ਕਾਗੁਤਾਤੁਗੀਸਟੈਧਗਧੰਚੇਖਿਵਣ ਨਾਨਕ

ਸਆਗਿਧਣਤਾਂਕਾਂਅੰਤੁਨਧਾਗਦਾ ੪

ਕੁਾਣਲਥੋ ੳਤਨਾਂਸੁਗਧੁਨੀਸਬਾਸਾਗੀਆ

ਗਾਧਿ ਦ ਨਾਤੁਕੈਨਖਿਅਧਈਨਾਨਕ

ਸਿਟੈਖਧਿਧ ੫ ਤ੍ਰਿਣੁਦੀਦੇਖਰਨਦੇਗਿ

ਤਸਾਰੇ ਤੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਦਾਸਜੇਰੇ ੬

ਸਾਜਤੁਨੇਆਵਣਾਗ ਜੇਤੇਗੁਰਸੇਵਕ

ਸਲੋਕੁ ੭ ਧਾਤੁ ਦ੍ਰਾਵਣੁ ਧਾਂਤੁ ਅਨੀਸਟੁ
ਨਨਕ ਪਾਣ ਤਊ ਧੂ ਵਾਂਣ ੮
ਧੀਰ ਅਧੀਰ ਅੰਦ [illegible] ਧੀਣੀ ਨਨਕ ਸੋ
ਸਾਂ ਬੀਨੀਏ ਦੀ ਨਿਆਣੀ ੯
ਸੰਪੂਰਣ ਭਈ ਭੁਪਾਂਲੁਕਾਂ ਬਕਸ
ਲੈਲਾ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੯

ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲਿ ਮ: ੧
ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੇ ਕੀ ਧੁਨੀ ਸਲੋਕੁ
ਮ: ੧ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉ
ਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇ
ਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ੧
ਮ: ੨ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ
ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ੨ ਮ: ੧
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ
ਸੁਚੇਤ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ
ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁ

ਇਆ ਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ ਫਲੀਅਹਿ
ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ
੨ ਪਉੜੀ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿ
ਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ ਦੂਯੀਕੁਦਰਤਿ
ਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ
ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿ
ਪਸਾਉ ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿ
ਜਿੰਦੁਕਵਾਉ ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ
੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡ
ਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅ ਸਚੇਆ
ਕਾਰ ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ

੩੦ ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ।

ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ ਸਚਾਤੇਰਾ
ਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿ
ਲਖਕਰੋੜਿ ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿ
ਜੋਰਿ ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ
ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ
ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸਚੁ ਜੋਮਰਿਜੰਮੇ
ਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ ੧ ਮਃ ੧ ਵਡੀਵਡਿ
ਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ ਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ ਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ ਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਜਾਣੈਆਲਾਉ ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈ

ਸਤਿਭਾਉ ਦਗੀਵੀਤਿਆਣੀਜਾਂਪੁਛਿਆਨ
ਦਲੇਰ. ਦਗੀਵੀਨਿਆਣੀਜਾਂਅਥੇਅਥਿ
ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁਕਥਨੀਜਾਣੈ ਕੀਤਾ
ਕਰਣਾਂਸਾਬਰਜਾਣੈ ੨ ਮ: ੨
ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾ
ਵਿਚਿਵਾਸੁ ਇਕਨਾਂਹੁਕਮਿਸਮਾ
ਇਲਏਇਕਨਾਂਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ
ਇਕਨਾਂਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾ
ਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ ਏਵਭਿਆਖਿ
ਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੈਰਾਸਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇ

ਪਗਾਸੁ ੩ ਪਉੜੀ ਨਾਨਕਜੀਅ
ਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ
ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿ
ਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ ਥਾਉਨਪਾ
ਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜ
ਕਿਚਾਲਿਆ ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿ
ਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ
ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ
੨ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਵਿਸਮਾ
ਦੁਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਰੂਪੁਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਂਗੇ

ਫਿਰਹਿਜੰਤ ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸ

ਮਾਦੁਪਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡ

ਹਿਵਿਡਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁ

ਖਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਂਪ੍ਰਾਣੀ

ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ

ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ ਵਿਸ

ਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ ਵਿਸ

ਮਾਦੁ ਉਝੜਿਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ ਵਿਸਮਾ

ਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈ

ਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ ੧

ਮਃ ੧ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐ

ਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀ

ਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ ਕੁਦਰਤਿ

ਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ

ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨ੍ਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬ

ਪਿਆਰੁ ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀ

ਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆ

ਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ

ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧ

ਰਤੀਖਾਕੁ ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾ

ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ

ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ੨ ਪਉੜੀ ਆਪੀਨੈ ਭੋਗਿ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ੩

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ
ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ
ਨਾਥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਭੈ ਵਿਚਿ
ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ
ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ
ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ
ਏਕੁ ੨ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ਕੇਤੀਆ ਕੰ
ਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ਕੇਤੇ
ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ
ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾ
ਜਾਰ ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ

ਪਤਾਲ ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖ

ਟਕਿਆਕੇਹਾਰ ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿ

ਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ ਗਿਆਨੁਨ

ਗਲੀਈਢੂੰਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ

ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿ

ਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਨਦਰਿਕ

ਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ

ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾ

ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ

ਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁ

ਲੋਕਸਬਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸ

ਚੁਪਾਇਆ ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ

੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਘੜੀਆਸਭੇ
ਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ ਗਹਣੇਪ
ਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ
ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸ
ਰਬਜੰਜਾਲ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿ
ਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ ੧
ਮਃ ੧ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ
ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨ੍ਹਿਸਿਰ ਉਡਿਉਡਿ
ਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿ
ਜਾਇ ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ
ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ ਗਾਵਨਿ
ਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ੍ਹ ਗਾਵਨਿਸੀਤਾ

ਰੰਜੋਗਮ ਸੋਗਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰਸਰੂਤਾਮੁ
ਜਾਂਕਾਂਕੀਅੰਸਗਾਣਜਾਡੰਨੁ ਸੇਵਕ
ਸੇਵਾਡਿਕਗਸਿਚਰਨਾਂਉ ਭਿੰਨੀਸੈਇਣਾ
ਜਿਤਾਂਮਨਿਚਾਂਉ ਸਿਖੀਸਿਖਿਅਕ੍ਰਗ
ਵੀਚਾਰਿ ਨਦਗਿਕਾਗਿਮਣੀਂਘਾਣਿਏਘਾਰਿ
ਕੇਪੁਚਾਗਖਾਂਚਕੀਦਰੁ ਬਣ ਵਾਂਡੇਲੇ
ਬਹੁਤੁਅੰਨੰਤੁ ਘਾਂਟੂਮਘਾਂਟੀਆਂਅਨਗਾਨੁ
ਥੰਘੀਭੰਉਦੀਆਂਘੇਨੇਨਾਸਚੁ ਸੁਕੇ
ਚਾਂਨੈਰਵਾਣੀਅੜਿਜੰਤੁ ਨਾਂਨਕਭੰਉ
ਦਿਆਂਗਦਾਤਨਅੰਤ ਬੰਧਨਬੰਧਿਭੰਵਾ
ਏਸੀ ਧੀਏਐਕਿਗਤਿਨਚੇਸਭੁਕੀਉ
ਨੰਸਿਨਸਿਚਡਸਿਡ ਚਣੀਡਸੇਗੀ ਉਕਿਨ

ਜਾਂਤੀਜਿਸੁਪਤਿਓਹਿ ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨ
ਕਾਚਾਉ ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿ
ਭਾਉ ੨ ਪਉੜੀ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾ
ਈਐ ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿ
ਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ ਜੇਜਰਵਾਣਾ
ਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ ਕੋਰਹੈ
ਨਭਰੀਐਪਾਈਐ ੫ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਮੁਸਲਮਾਣਾਸਿਫਤਿ [illegible] ਸਰੀਅ
ਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ਬੰਦੇਸੇ

ਜਿਹਵਾ ਤਿ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ
ਤਿੰਦੂ ਸਾਲਾਂ ਤੁਪਿਸਾਲਾਂ ਤਿਨੇ ਦਾ ਸਲੋਤੁਧਿ
ਅਯਾਰੁ ਠੀਗਥਿਨਾਂ ਦਾ ਤੁ ਅਗਚਾਂ ਤੁਰਾਂ
ਅਗੁੱਦਾਂ ਸੁਖਤੁਕਾਰੁ ਜੋਗੀ ਸੁੰਸੋਂਯਆਂ
ਦੀਤੁ ਜੋ ਤੇ ਆਣਾਥਨਾਂ ਸੁਕਾਰਤਾਰੁ ਸੁਖਮ
ਸੁਰਮੇਤਨਾਂ ਸੁਨਿਰੰਦੁਨਕਾਣਿਉ ਅਕਾਂ ਆਂਕਾਰੁ
ਸਰੀਆਂ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੇ ਦੇ ਨੋਕੈ
ਦੀਰਾਂਗਿ ਦੇਦੌਂ ਸਤੁਸ ਗੁਦਾਂ ਸੇਵਕੋਗਿ
ਮੰਗਾਇ
ਸੰਸਾਰੁ ਚੋਂ ਜਾਂਗਿ ਤੈਕੁਸੰਨਿ ਆਗਖਾਗਥਾਂ
ਦੇਕਾਗਿ ਸ੍ਰੀਕੇ ਤੌਂ ਦਾਖਣਿਉ ਰਾਣੀਤੁ ਐਥਾਂ
ਉਤਰਿਤਨਾਂ ਭਿਕਾਣਿਕਾਰਿ ਜੋਗਿਲਖੀਣਜੀਆਂ

[illegible] ਪੁੜੀਆ ਲੇਖਿਆ ਅਕਾਰਾ ਅਕਰ

ਕਿਉ ਜਿ ਆਖੀਐ ਸੁਹੁੰ ਡੋ ਜਾਣਾ ਦੀਤਾ ਨਾਂਉ

ਤੇਰੀਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ

ਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਸਦਾ ਅਨੰਦ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇਵਨੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਅਪਾਰੁ

× ਮਾਤ

੧ ਮਃ ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ

੩ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ

ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਜਲਿ ਜਲਿ

ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿ

ਆਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ

ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ

ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਗਇਓਨੁ ਕੀਆਂ ਪਾਹੂ ਅਖਿ
ਸੁਣਾਈਆਂ ਸਤਿਗੁਰੀ ਸਿਖੀਆ ਸਦਾ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਜਾਸਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਕਟੀਆ
ਕਰਮੁ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆਂ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿਸਿ ਸਦੇ
ਸਿਖਿ ਚਰਨ ਲਗਾਈਆਂ ਜਮਕਾਲੁ
ਜਾਦੰ ਕਟਾਈਆਂ ੬ ਸਲੋਕ
ਮ: ੧ ਹਉਂ ਵਿਚਿ ਆਇਆਂ
ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆਂ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਜੰਮਿਆਂ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆਂ
ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇ
ਆਂ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਗਇਆਂ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ

ਸ੍ਰੀਨਿਆਣੁ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਰਪਥਪੁੰਨੁ

ਕੀਰਤੁ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਰਨਾਰਕਿ ਸੁਗੰਧਿਅ

ਦਾਨੁ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਸੈ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਰਸੈ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਕਰਗੀਐ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਰਪੈਵੈ

ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਜਾਣੈ ਜਿਨਸੈ ਸੈਵੈ

ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮੁਗਧ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਆਣਾ

ਮਧਮੁਕਤਿ ਕਿ ਸੰਗਨਜਾਣਾ ਤਉ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਣਿਆ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਾਣੀਐ

ਤਉਮੈ ਕਰਿਕਰਿ ਜੰਤ੍ਰੁ ਪਾਣੀਐ

ਤਉਮੈ ਹੁਕਮੈ ਤਾਂ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨਦੀ

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤੁਧਗੀ

ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ
੧ ਮਃ ੧ ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ
ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜ
ਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰ
ਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ
ਮਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਕਮਾਹਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ
ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ੨ ਪਉੜੀ
ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ

ਧਰਮੁਕਮਾਣੀਆ ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧ
ਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ ਤੂੰਬਖਸੀਸੀ
ਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਈਆ
ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ ੭ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂ
ਖੇਤਾਂਹ ਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰ
ਡਾਂਹ ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤ
ਜਾਂਹ ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾ
ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹ
ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀ
ਤਾਹ ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ
ਜਗੁ ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁ
ਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆ

ਇਕਨੀਕਿਅੰਤਰੁ ੧ ਲਖਨੇਕੀਅਚੰਗੀਆ

ਈਆਂਲਖਪੁੰਨਪਰਵਾਣੁ ਲਖਤਪਉਪਰਿ

ਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣੁ ਲਖਸੂਰ

ਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ ਲਖ

ਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿ

ਪਾਠਪੁਰਾਣ ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿ

ਖਿਆਆਵਣਜਾਣੁ ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿ

ਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ੨ ਪਉੜੀ

ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰ

ਤਾਇਆ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਂ

ਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁ

ਪਾਇਆ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ

ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾ

ਇਆਂ ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਂਕਰੇਆਂਣੀਆਂ

੮ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਪੜਿਪੜਿਗਡੀ
ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ
ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐ ਪੜਿਪੜਿਗ
ਡੀਅਹਿਖਾਤ ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸ
ਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ ਪੜੀਐ
ਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ
ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖ
ਣਾਝਾਂਖ ੧ ਮਃ ੧ ਲਿਖਿਲਿਖਿ
ਪੜਿਆਤੇਤਾਕੜਿਆ ਬਹੁਤੀਰਥ
ਭਵਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ ਬਹੁਭੇਖਕੀਆ
ਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾ
ਕੀਆ ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ
ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ ਬਸਤ੍ਰ

ਪੜੈ ਅਠਿਸਠਿ ਸਿਮਰਤੌਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਗੁਤਾਂ ਕਿਹੁ
ਜੋਂ ਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੁ ਸੂਤ ਪਾਗਉ ਪੈਰਾਂ ਦਾਂ ਅਪਦਾਂ
ਕੀਆ ਅਕਮਾਂਣਾਂ ਅਣੁਸਣੁਖਾਣੀ ਸੀਸਿਛਾਂ
ਏਪਣੀ ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਂਣੀ ਵਿਣੁ
ਨਾਂਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਂਇ ਨ ਪਾਂਣੀ ਸੈਥੇਥਾਂਣੀ
ਮਨਿ ਮਸਾਂਣੀ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਂਣੈ ਓਹੀ ਪਛੁਤਾਂ
ਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਰਿਕਾਂ
ਨਾਂਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਨਾਂਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ
ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ
ਜਲਾਏ ੨ ਪਉੜੀ ਭਗਤ ਤੇਰੈ
ਮਨਿ ਭਾਂਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਂਵਦੇ
ਨਾਂਨਕ ਕਰਮਾਂ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ
ਧਾਂਵਦੇ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅ
ਣਹੋਂਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ

ਜਾਂਤਿਤੁਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਈਦੇ ਇਤਨ
ਮੰਗਣਿਜਤ੍ਰੈਥਿਅੰਦੇ ੯ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਕੂੜੁਰਾਜਾਕੂੜੁਪਰਜਾਕੂੜੁਸਭੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਕੂੜੁਮੰਡਪਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸ
ਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁਸੁਇਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈਨ੍ਹ
ਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁਕਾਇਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁ
ਰੂਪੁਅਪਾਰੁ ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁਬੀਬੀਖ ਖਾਰੁ
ਪਿਹੋਏ ਕੂੜਿਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵਿ
ਸਰਿਆਕਰਤਾਰੁ ਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸ
ਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁਮਿਠਾਕੂੜੁ
ਮਾਖਿਉਕੂੜੁਡੋਬੇਪੂਰੁ, ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇ
ਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੋਕੂੜੁ ੧ ਮਃ ੧

ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਜਾਂਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ

ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਹਛਾਂਧੋਇ

ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਜਾਂਸਚਿਧਰੇਪਿ

ਆਰੁ ਨਾਂਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਂਪਾਂਏ

ਮੋਖਦੁਆਰੁ ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਜਾਂ

ਜੁਗਤਿਜਾਂਣੈਜੀਉ ਧਰਤਿਕਾਇਆਂ

ਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਂਬੀਉ ਸਚੁ

ਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਂਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ ਦਇ

ਆਜਾਂਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਂਨੁਕਰੇਇ

ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਂਣੀਐਜਾਂਆਤਮਤੀਰਥਿ

ਕਰੇਨਿਵਾਂਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈ

ਕਰੇਨਿਵਾਂਸੁ ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪ

ਕਢੈਯਾਰੀ ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨ
ਸਚੁਪਲੈਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਦਾਨੁਮ
ਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਾਮਸਤਕਿ
ਲਾਈਐ ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛਡੀਐ
ਹੋਇਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ ਫਲੁ
ਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ
ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਿਤਿਨਾਂ
ਦੀਪਾਈਐ ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ
੧੦ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚਿਕਾਲੁ
ਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ
ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈ
ਦਾਲਿ ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿ
ਹੋਇ ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ

ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਭਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿ
ਹੋਇ ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨ
ਕੋਇ ੧ ਮਃ ੧ ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇ
ਰਾਜਾਂਮਹਤਾਂਕੂੜੁਹੋਆਂਸਿਕਦਾਂਰੁ
ਕਾਂਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿ
ਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨ
ਵਿਹੂੰਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ ਗਿਆਨੀ
ਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ
ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀ
ਚਾਰੁ ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿ
ਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿ
ਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ ਜਤੀ
ਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿ

ਬਡੀਤਆਬਾਰੁ ਸਭੁਕੋਪੂਰੇਆਂਖੇ

ਉਦੌਂਪਾਰਿਨਕੋਈਆਂਖੈ ਪਤਿਪਾਂਸਾਂ

ਪਿਚੋਪਾਂਣੀਐਤਾਂਨਕੋਕੀਤਾਅਸਾਂਪੈ

੨ ਮਃ ੧ ਵਦੀਸੁਕਰਜਾਂਗਿਣਾਂਸਕਾਂ

ਸੰਚਾਂਵੇਖੈਸਹਿ ਸਭਨੀਛਾਂਣਾਂ

ਮਾਂਗੀਆਂਕਾਰਤਾਂਕਰੇਸੁਡੋਇ ਅਗੈ

ਜਾਂਤਿਨਜੋਰੁਡੈ ਅਗੈਜੀਉਨਵੈ

ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈ

ਕੇਇ ੩ ਪਉੜੀ ਧੁਰਿਕਰਮੁ

ਜਿਨਾਂਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆ ਤਾਂਤਿਨੀ

ਖਸਮੁਧਿਆਇਆਂ ਏਨਾਂਜੰਤਾਂਕੈ

ਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁ

ਉਪਾਈਆਂ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਈਆਂ ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾ
ਈਆਂ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈਆਂ
੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ
ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ
ਕਰਣਾ
੧ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆਂ
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾਂ
ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆਂ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ

ਕੀਤੀਸਚੈਧਣੀਐਆਂ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੀਆਂਬਾਤਾਂਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹੀਆਂ
੨ ਮਃ ੨ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨ
ਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ਖਤ੍ਰੀਸ
ਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ
ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ
ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ
੨ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾ
ਆਤਮਾਂ ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਂ
ਣੈਭੇਉ ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰ
ੰਜਨਦੇਉ ੪ ਮਃ ੨ ਕੁੰਭੇਬਧਾਜ
ਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ ਗਿਆਨਕਾ
ਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ ੫

ਪਉੜੀ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ
ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇ
ਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ
ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ
ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀ
ਚਾਰੀਐ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ
੧੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ
ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ
ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥ
ਵਾਹੁ ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ
ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ
ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥ

ਸਲੋਕੁ ੧ ਮ: ੧ ਸਾਮੁ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ
ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ
ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ
ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ੧ ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ
ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ
ਭਇਆ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਕਲਿ ਮਹਿ
ਬੇਦ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ
ਅਲਹੁ ਭਇਆ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ
ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ
ਕੀਆ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ

ਵ

ਪੜ੍ਹੀਐ ਗੁਣੀਐ ਨਿਤ ਨਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰਾ ਭਉ
ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ਨਾਨਕ ਤਉ
ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ੨ ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸ
ਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜ
ਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ
ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ੧੩
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਿੰਮਲੁ ਰੁਖੁ ਸਰਾ
ਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ਓਇ
ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ

ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿ
ਪਤ ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿ
ਆਈਆਤਤੁ ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉ
ਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀ
ਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾ
ਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐ
ਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ ੧
ਮਃ ੧ ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ
ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ ਮੁਖਿਝੂਠੁ
ਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ
ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ ਦੁਇ
ਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰ
ਕਰਮੰ ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਜਰਉਤੀਆਂਦੇ ਵਿਚੁਸੀਤਲਾ
ਵਾਟਨਾਪਾਵੈ ੨ ਪਉੜੀ ਕਪੜੁਰੂਪੁ
ਸੁਹਾਵਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆਂਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾ
ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵ
ਣਾ ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈ
ਅਗੈਜਾਵਣਾ ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ
ਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾ ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋ
ਤਾਵਣਾ ੧੪ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਦਈਆਂਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸ
ਤੁਵਟੁ ਏਹੁਜਨੇਊਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਡੇ
ਘਤੁ ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜ
ਲੈਨਜਾਇ ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋ
ਗਲਿਚਲੇਪਾਇ ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾ

ਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾ
ਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ ਓਹੁਮੁਆਓਹੁ
ਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ ੧ ਮਃ ੧
ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆ
ਲਖਗਾਲਿ ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿ
ਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾ
ਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆਇ ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨ੍ਹਿਖਾਇਆ
ਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀ
ਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿ
ਹੋਵੈਜੋਰੁ ੨ ਮਃ ੧ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊ
ਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾ
ਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ ੩ ਮਃ ੧
ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈ
ਨਿਤਦਾੜੀ ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ ਤਗੁਨ

ਜਿਤੁਵਾਂਤਸੁਨਅਖੀ ਵੇਤਗਾਅਥੇਵਤੈ
ਵਣੀਯਾਗੇਅਵਾਂਖਤੈ ਭੌਰਾਂਡੁਕਰੇਵੀਆਂ ਨੂ
ਕਿਛਕਾਂਗੁਣੁਵਸੈਗੁਨੁ ਸੁਣਿਆਵੇਖਨੁਲੋਕਾਂ
ਏਦੂਣੀਵਾਂਣੁ ਮਨਿਅੰਧਨਾਂਓਸੁਜਾਂਣੁ
੫ ਪਉੜੀ ਸਾਂਡਿਬੁਹੋਇਦਈਆਲੁ
ਕਿਯਾਂਕਰੇਤਸਾਂਈਕਾਂਕਾਂਈਸੀ ਸੋਸੇਵਕ
ਸੇਵਾਂਕਰੇਜਸਨੋ ਹੁਕਮੁਮਨਾਂਈਸੀ ਹੁਕਮੁ
ਮੰਨਿਐਤਵਯੰਵਾਂਦਾਤਾਂਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾ
ਇਸੀ ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁੰਚੰਦਿਆਸੋ
ਫਲੁਪਾਈਸੀ ਤਾਂਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਈਸੀ
੧੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਗਉਬਿੰਜਨਕਰੈ
ਕਾਮਧਾਨੁ ਗਬੀਤਾਪੁਨਜਾਣੀ ਯੈਤੀਸੇ
ਭੈਜਪਮਾਂਣੀਪਨੁਮਦੇਰਤਾਂਖਾਣੀ ਅੰਤਰਿਪੂਜਾ
ਪੜੀਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ ਛੋਡੀਲੇ

ਪਉੜੀਆਂ ਨਾਸਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੈ ਜਾਣਿ ਤਰੰਦਾ ੧ ਮ:੧

ਸਾ ਦਸਕਾ ਹੋਇ ਕਰ ਮੰਤ ਸੇਵਾ ਜ ਉਗਿ ਇਕ ਗਿਰੀ

ਤਿਨ ਗਏ ਹਤਾਗ ਤਿਨ ਪਰਿ ਭੂਤ ਮਦ ਪੁਸੰਤੋਖ

ਉਸੰਤੋਖ ਅਦ ਗਿਰਉ ਤਿਸਦ ਕੁਜੋਗ ਸਕੁਛੋਂ

ਦਪਾਗ ਕੁਹੁ ਬੋਲਿਕ ਗਿਉ ਅੜਾਗ ਸਗਸਪਾਗ

ਸਕਾ ਹੋਗ ਦੁਰੀ ਨਾ ਕੁ ਤੁਗਿਆਂ ਕਸੁਗਿ

ਸਕੋਦਿਕਾ ਤੇ ਸਿਯੌ ਤੀਕਥਣੀ ਪੰਥ ਉਗੇਤ

ਗਤਕਸਣੀ ਨੀਕਬਸਤ ਪਡੀਗ ਤੋਂਦੀ ਪੱਖਾ ਤੁ

ਸਲੋ ਛਪਨੁ ਪੇਪੁ ਜਗਿਪੁ ਗਡਿਪੁਗਾਦਾ

ਅ ਕਿਥ ਅਕਾ ਪੁਰਠ ਬਕਾ ਖਾਦਾਂ ਚਉਕੈ

ਗਿਕਸੈਨ ਜਾਦਾਂ ਦੇਕੈ ਚਉਕਿ ਕਾ ਕਢੀ ਕਾਗਿ

ਉਪਗਿ ਅਗਿਪੁ ਬੈਠੇ ਹੁ ਦੀਤਾ ਆਗ ਸਤੁਕਿਟੈ

ਦੇ ਸਤੁ ਕਿਟੈ ਏਪੁ ਅਨੁ ਅਸਾਂ ਗਿਕਟੈ

ਤਨੀਫਿਟੈਫੇੜੁਕਰੇਨਿ ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭ
ਰੇਨਿ ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐ ਸੁਚਿ
ਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ ੨ ਪਉੜੀ ਚਿਤੈ
ਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ
ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕ
ਰਾਇਦਾ ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿ
ਧੰਧੈਲਾਇਦਾ ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲ
ਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਿ
ਨਪਾਇਦਾ ੧੬ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ
ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ
ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ
ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ

੧ ਮਃ ੧

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋਵਾਰ

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ

ਧੋਇ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵ

ਸਿਆ ਸੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਤੁਰੇ ਪਲਾ

ਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾ

ਰਿਆ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁ

ਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇ

ਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ੧੭ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੧ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂ

ਤਕੁ ਹੋਇ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ

ਕੀੜਾ ਹੋਇ ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ
ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ
ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ਨਾਨਕ
ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ
੧ ਮ: ੧ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ
ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ
ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ਕੰਨੀ
ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ
ਜਾਹਿ ੨ ਮ: ੧ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ
ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ
ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ

ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ
੩ ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ
ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ
ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ੧੮

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋ
ਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓ
ਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿ
ਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ
ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ

ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ
ਘਿਰਤੁ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ਪਾਪੀ ਸਿਉ
ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ਜਿਤੁ ਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ
੧ ਮ: ੧ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ
ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰ
ਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ
ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ
ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ
ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ
ਸਚਾ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾ
ਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ

ਸਚੈ ਦਾ ਗਵਣੀ ੨ ਪਉੜੀ ਸਭੁਕੋ
ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ
ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀ
ਐ ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ
ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ
ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ
੧੯ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ
ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ
ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ
ਸੁਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ
ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ੧ ਮਃ ੧
ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ

ਜਿਨਪਦ੍ਰਅੰਚੀਕਉਹੀਮੁਦਤ੍ਰਤੇਭਖੋਸੰਸਾਰੇ

ਤਿਨਤੇਰੁਣਾਗਾਂਹਥਸੇਤੀਦੇਖਸੇਵੀਚਾਰੇ

ਸੀਭਡਸੀਨੁੰਗੀਗੀਗਵੀਨੁਚੁਪਭੀਕੀਗੀਜਾਣੈ ਪੰਦ੍ਰਾਂ

ਸਾਰੇ

ਤਨਾਂਤੁਖਿਆਸੋਕੇਗੀਖਾਂਨ੍ਹਤਾਂਏ ਦੀਗਵਾਂਟੁਪੀਗੀ

ਖੁੱਚਿਸਾਂਗੀ ਜਾਬੈਦੋਯੁਤਖਰੀ ਦੀਖਾਂਨੁਏਕੋ

ਕੰਥਾਸਏਕਾਂਤਸਾਂਤੁਸਾਂ ਸੋਭੁ ਦੀਗਖਾਂਤੁਏਖਾਂ

ਥੀਤਿਬ੍ਹਰੇਟੇਨਾਂਨਕਾਂਜਾਉਤੇਨੁ ੨ ਪਹਿਤੀ

ਅਥੇਤੀਕਾਗਟਾਂਕੀਓਕਣਅਥੋਪੀਤੋਯਾਗੀਐ

ਏਥੀਨੁਕੀਤਾਂਅਥਣਾਖੀਗਕਚੀਪਕੀਸਾਗੀਐ

ਜੋਐਣੀਏਆਸਾਚਣਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਂ

ਗੀਐ ਜਾਸਕੇਜੀਅਥਟਾਤੀਕਓਸਾਂਦਭੁ

ਸਨਤੁੰਵਸਾਂਗੀਐ ਅਥਟਾਂਤਬੀਅਥਟਾਂਆਂ

ਏਤੀਕਾਂਨਾਸਾਂਟਾਂਗੀਐ ੨੦ ਸਾਰੇਕ

ਮਃ ੨ ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈ
ਜਾਇ ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀ
ਰਹੈਸਮਾਇ ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰ
ਦਾਹੋਇ ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇ
ਖੈਵਰਤੈਸੋਇ ੧ ਮਃ ੨ ਸਲਾਮੁ
ਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ ੨
ਪਉੜੀ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ ਜਿਤੁਕੀਤਾ
ਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾ
ਲੀਐ ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀ
ਨਦਰੀਨਿਹਾਲੀਐ ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿ
ਨਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐਕਿਛੁ

ਜਾਤਉਧੀਗਯਾਣੀਐ ੨੧ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੨ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰ

ਬੁਵਾਦੁ ਗਲਾਂਕਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨ

ਪਾਏਸਾਦੁ ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁ

ਪਾਏਮਾਨੁ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁ

ਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ ੧ ਮਃ ੧

ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ

ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆ

ਉ ੨ ਮਃ ੨ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀ

ਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇ

ਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾ

ਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈ

ਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ [illegible]

ਤੁਧੈਤਾਣਕਰੀਸਫੇਤੀਵਿਗਾਸਿ ੨ ਮ: ੨
ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ
ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨ
ਥੇਹੁ ੪ ਮ: ੨ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇ
ਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀ
ਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ ੫ ਪਉੜੀ ਚਾਕਰੁ
ਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ ਹੁਰਮ
ਤਿਤਿਸਨੋ ਅਗਲੀ ਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ
ਓਹੁ
ਖਸਮੈਕਰੇ ਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰ ਬਰਾਬਰੀ
ਦਰਿਪਾਇ ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇ
ਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ
ਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲ
ਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ ੨੨

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਉਤਰਿ ਕਿਨੇ ਡੀਦਾਰਿ

ਅਪਸਤੇ ਜੋਧਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚ ਕੀ ਸਾ

ਤਿਸ ਣਿਉ ਰੁਠੇ ਜੋ ਮਲੇ ੧ ਮਃ ੨

ਉਤਰਿ ਕਿਨੇ ਡੀਚ ਗੀ ਜਿਤੁ ਰਹਿਉ ਖਸਮਨ

ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ

ਜਿਸੇਤੀ ਸਮਾਣੀਐ ੨ ਪਉੜੀ ਨਾਨਕ ਅੰਤ

ਨ ਜਾਪਨੀ ਤੇ ਤਾਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ਆਪਿ ਕ

ਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ

ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ

ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ

ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਨਾਨਕ

ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕਿਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ

੨੩ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧

ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ

ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐਇਕਿਚੁਲੈਰਹਨਿ

ਚੜੇ ਇਕਿਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿ

ਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇ ਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾ

ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ ੧ ਮਃ ੨

ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ

ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿ

ਉਥਾਪਿ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁ

ਆਪੇਆਪਿ ੨ ਪਉੜੀ ਵਡੇਕੀਆ

ਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ

ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆ

ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀ

ਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀ

ਤੌਂਦੂਜੀਨਾਂਤੀਜਾਂਹਿ ਸੌਕੋਸੇਤਿਸੈ

ਗਜਾਂਹਿ ੨੫ ਅਸਾਂਕੀਵਾਂਗਸੰਪੂੰਗਟ

ਤੌਥੀ ਸਠਾਸਫਿਕਾਂਨਾਂਹਿਥ ੯੦

ਭੁਣਾਂਦੁਕਾਂਬਖੀਸਪੌਦਾਂ ਖੁਸੀ

ਕਾਰਈਯਾਂਤ੍ਰਕੈਦਾਂਨੁਦੇਵਦਾਂਨੁਗੁਸਿਤਿ

ਆਂਵੇ ਵਾਂਤਗੁਰੁ ਵਾਂਤਗੁਰੁ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਸਿਧਗੋਸਟ ਮਃ ੧

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈ
ਕਾਰੋ ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾ
ਅਪਰਅਪਾਰੋ ਮਸਤਕਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁ
ਆਗੈ ਮਨੁ ਤਨੁਆਗੈਦੇਉ ਨਾਨਕਸੰਤੁ
ਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁ
ਲੇਉ ੧ ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾ
ਹੋਇ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਈ
੧ ਰਹਾਉ ਕਵਨੁਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉ
ਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ
ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤ
ਜਨਾਬਲਿਜਾਓ ਕਹਬੈਸਹੁ

ਰਹਾਤੀਐ ਬਾਣੇ ਕਰਹੁ ਅੰਦਰੁ ਕਰਹੁ ਜੋਰੁ
ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸੁਰਿ ਦਿਖੈ ਗੰਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮ ਸ
ਗਉ ੨ ਪਾਇ ਪਰਿ ਬੇਸਿਤਿ ਰਤਿ ਗਉ
ਮੈ ਹੰਢਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣੇ ਸਭਨੇ ਆਪੇ
ਤੁਧੁ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਏ ਅਸ
ਦੁਖੈ ਸਦੀਖਿ ਗਨਾਏ ਦੁਆ ਓਸੀ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੇ ਸਚੇ
ਸਚਿ ਸਮਾਏ ੩ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਰੁ
ਤਾਰਕਤੀਐ ਕਿਰਤ ਕੀਏ ਪਾਪੀਐ ਪਾਂ
ਦਾਸਪਰ ਬੋਲੈ ਅਉਪੁ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭੁਸਕ
ਕੀਤਾਂ ਆਪੇ ਆਪੈ ਆਪੇ ਸਾਸੈ ਤਿਸੁ
ਰਿਆ ਉਤਰ ਦੀਜੈ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸ

ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁਕਿਆਬੈਸਣੁਦੀਜੈ
੪ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁ
ਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ ਸੁਰਤਿਸਬਦਿ
ਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ
ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾ
ਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿ
ਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ ੫
ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉ
ਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈ
ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ ਇਹੁਮਨੁ
ਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੋ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈ

ਸਮਿਤ੍ਰਿਧਿਆਂ ਦ੍ਵਿ ਙਾਟੀਬਾਟੀਮਈਲਿਮਲੋ

ਗੁੰਧੀਬਾਧਿਉਸਿਦਅਣੇ ਕੰਦਮੂਲੁਅਣੋ

ਖਾਣੀਐਂ ਅਣਪ੍ਰਬਲੋਗਾ ਅਣੇ ਤੀਖਿਨਾਣੀਤ

ਸ੍ਰੁਭ੍ਰਯਾਣੀਐ ਮੈਲੁਨਲਾਂਗੈਕਾਂਣੀ

ਗੱਖਪ੍ਰਤੁਣੋ ਙਾਂਗੀਯਾਂਬਣੋ ਜੋਗਮ੍ਰਗਾਤਿ

ਖਿਯਿਸਣੀ ੭ ਭਟੀਬਾਂਟੀਨੀਦਨ੍ਯ

ਦੇਯੂੰਥੀਸਿਹੁਨਗੁਣਾਣੀ ਖਿਨੁਨਾਂਦੇ

ਮਨੁਟੇਕਨੀਟਕਾਈਨਾਂਨਕਭੂਖਨਜਾਂਣੀ

ਙਦ੍ਯਦਲਾਯਾਮ ਸੂਗੁਦਖਾਣੀਅ ਸਙੋ

ਸਰੁਵਾਯਾਂਗ ਖੰਗਿਤੀਨਦ੍ਰੂੰ ਅਲਾਯਅਙੌਂ

ਨੂੰਨਕਤ੍ਰਬੀਹਾਂਗ ੮ ਦਾਸਨਭੇਖਕਾਗੁ

ਜੀਗੰਧੁੰ ਨੀਬਿੰਕਾ ਕੌਤਿ ਨਾਂਨੀਗੁੰ

ਮੁਣ

ਸੋਵਡਪੁਰਖੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੰਥਾਂ ਜੋਗੀਸ
ਖਿਧਿਆਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪ੍ਰਭਪਾਂਧਰਉਤਰ
ਚਰਿਨਕਮਲੀਐ ਨਾਨਕਥਾਂਣੈਗਾਂ
ਸੁਕਿਭੁਕੈਜੋਗਜੁਗਤਿਤੋਣੂਵਖਾਣੀਐ
੯ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਂ
ਹਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸੁਸਮਝਿਪਰੀ ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿ
ਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈ
ਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ ੧੦ ਊਂਧਉਖ

ਧੁਰਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਟਾਕੀ ਕਾਇਆ ਕਰਤਾਰ
ਦਾ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਟੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰ
ਜਾਮੁ ਤੌ ਨਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ
ਸੁਸਮਾਣੋ ੧੧ ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ
ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਜੁਗਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ
ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ
੧੨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕ
ਤਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ
ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ੧੩ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆ
ਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿ
ਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁ
ਗੁਰੂਹਮਾਰਾ ੧੫ ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸ
ਰਪਨਿਖਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ
ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ ੧੫ ਸੁੰਨ
ਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ ਉਡੈਨਹੰਸਾਪ
ੜੈਨਕੰਧੁ ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ
ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ ੧੬
ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ
ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ

ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ ਕਿਉਕਰਿ

ਸਾਥੁਲੰਘਾਵਹੁਪਾਰੇ ੧੭ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ ਦਰਸਨਕੈਤਾਈ

ਭੇਖਨਿਵਾਸੀ ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮਵ

ਣਜਾਰੇ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ

੧੮ ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁ

ਵਟਾਇਆ ਕਾਹੇਕਉਤੁਝੁਇਹੁਮਨੁ

ਲਾਇਆ ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾਖਾ

ਈ ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ

ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ ਨਾਨਕ

ਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਕੈ

ਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ ਅਨਹਤਿ

ਅਤ

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਾਣੈ ਤ੍ਰਿਆ [illegible] ਮਨਸਾ ਸਭ

ਦਿਨ ਜਾ ਪਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਮੇਰੀ

ਪਾਣੀ ਕੈਸੇ ਗੁਰ ਦਾਸੇ ਟੇਖਾਣੀ ਐਸਾਗਰ ਲਖ

ਤੇ ਸੋਤਾ ਗਦਾਣੁ ੨੦ ਆਨੰਦ ਕਉ ਕਰੁ

ਪੀਰਗੁ ਕਬੀ ਅਪੋ ਸੁੰਨ ਕਰਣ ਧਾਮਿ ਦਾਸੇ

ਮਿਅੰ ਕੀ ਮੁੰ ਧੂੰ ਕ ਦਨ ਕਬੀ ਅਪੋ ਧਾਮਿ ਧਰਿ

ਕਦਨੀ ਨਦਾਸੋ ਕਾਣ ਕਾਂਗੀ ਗਾਂ ਕਰਿ ਜ

ਕਾਂਹੀ ਅਪੋ ਕਿਉ ਨਿਰਕੁ ਧਾਮਿ ਜਾਂਣੀ ਐ

ਸਡਜ ਸੰਠ ਥਕਾਂ ਆਂਸਹੁ ਜਾਂ ਦੋ ਕਿਉ

ਖੇਦੇ ਬੈ ਗਾਂਣੀ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਉ

ਸੈ ਖਿਖੁ ਸਾਂਗੈ ਤਰੀ ਨ ਜਾ ਧਾਮਿ ਡੌ ਕਦਾਸ

ਮਿਪਨਿ [illegible] ਕਿਰਣ ਅਮਿਤ ਸੁ ਸਾ ਸਿ ਦਖ

ਨਾਂਨਕੁ ਤਾਂ ਕਾਂ ਦਾਂ ॥ ੨੧ ਕਣਤੇ ਅਵੈ

ਕਣਾਂ ਸ੍ਰਿ ਤੁਜਾਂ ਵੈ ਕਣਾਂ ਸ੍ਰਿ ਤੁ ਗਤੈ ਸਮਾਂਣੀ

ਏਸੁ ਸਬਦੈ ਕਣੁ ਜੋ ਅਾਰਥਾਂ ਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ

ਤਿਸੁ ਨਤ ਮਾਂਣੀ ਕਿਣੁ ਤਤੌ ਅਵਿਗਤੌ ਯਾਂ

ਵੈਗੁ ਗ ਮੁਖ ਲਾਂ ਗੌ ਯਿ ਅਾਂਰ ਅਥੇ ਸੁ ਗਤਾਂ

ਅਥੋ ਬਕਾਂਤਾਂ ਕਤੁ ਨਾਂਨਕਥੀ ਤਾਂਰ ਤੁਕਮੈ

ਅਾਂਵੈ ਤੁਕਾਮੈ ਜਾਂਵੈ ਤੁਕਾਮੈ ਗਤੈ ਸਮਾਂਣੀ

ਪੁਰੁਸ਼ ਗਤੈ ਸਾਤੁ ਕਾਮਾਂ ਵੈ ਗੀਤਾ ਮੀਤੇ ਸਬਦੈ

ਪਾਂਣੀ ੨੨ ਅੰਗਿ ਦਕਣੁ ਬਿਸਮਾਂਦੁ

ਬੀਸੁ ਰਕਥੀ ਅਬੇਸੁੰ ਨਿ ਨਿੰਗੁ ਤੀਗਿ ਦਾਂਸੁ

ਲੀਅਾ ਅਕਣ ਪਤਮੁੰ ਧਾਂ ਗੁ ਗੀਅਾਂਤੁ

ਬੀਤਾਂ ਗੀ ਅਣ ਯਾਟ ਯਾਰ ਸਾਂਤਾਂ ਸਾਬ

ਜੀਆਂ ਗੁਰਬਚਨੀ ਅਦਿ ਸੰਤ ਸਮਾਣੀ
ਔਤ੍ਰੀਨ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਜਾਣੋ ਨਾਨਕ
ਦੂਜੀ ਕਿੰਗਨ ਕਹਾਣੀ ਸੋਦੇ ਸਿਖ ਸੁਸੰਗ
ਣੈ ਤੁ ਹੁਕਮੁ ਖਸਮਾਂਦੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਜੀ ਅਨੁਗੰਤ ਸਤੁਨਾਂ ਏ ਸੋਈ
ਅਪ੍ਰੁ ਸੋਇ ਨਿਰੰਜਣੁ ਦੇਵੈ ਅੰਤੀ ਸਤ੍ਰ
ਜੋਗੀ ਕੁੜੀ ਐ ਸੋਈ ੨੨ ਅਦਿ
ਸੰਤੋ ਨਿਰਮਾਇ ਣੁ ਹੁਕਮ ਜੋ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ
ਸੁਗੁਣੁ ਕੀਆਂ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਤੇ ਪਾਂਸ
ਪਦੁ ਪਾਣੀ ਐ ਸੰਤੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏਗੁਣੀ
ਆਂ ਏਕੋ ਕਹੁ ਸਚੁ ਏਕਾਂ ਜਾਂਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ
ਦੂਜੀ ਕੀਆਂ ਜੋਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀਆ ਜੋਵਤੁਮਗੈ

ਤਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਅੰਤਰਿਜਾਂਦੇਸੋਂਥਦੀਆਂ

ਨਾਨਕੁਕਣੁਮਲੈਵਿਸਾ ਈਅਪੁਪਸਾਦੇ

ਸਾਂਥਣੀਆਂ ੨੪ ਸਚੋਉਪਜੈਸਭ

ਸਮਾਂਦੈਸਚੇਸੁਚੇਭੇਕਸਾਈਆਂ ਕੁਠੇਆਂ

ਦਰਿਠਾਵਿਨਾਪਾਂਵਦੀਕੁਜੈਆਵਾਂਗਵਿਲ

ਭੀਆਂ ਆਵਾਂਗਉਣਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀ

ਆਪੇਪਰੋਂਬਖਸਿਭੀਆਂ ਭੇਕਾਂਕਦ

ਕੁਜੈਥਿਆਪੀਨਾਮੁਗਸਾਂਈਦਾਵੀਸੀਆਂ

ਸੋਭੁਕੈਸਿਤਾਸੁਆਪਿਪਭੁਸਾਂਵੇਗੁਰਵੈਸਬ

ਦੇਸੁਸੁਕਤੁਰਥੀਆਂ ਨਾਨਕਤਾਂਗਤਾਂਗਏ

ਡਾਂਗਰਿਕੈਂਕੁਤਾਪਰੁਣੀਆਂ ੨੫

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਪਰਘਰੁ ਜੋਹੈ
ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ
ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ਸਬਦੁ ਨ
ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ
ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ੨੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ
ਭਉ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾ
ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ
ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈ ੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪੰਥੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰਿ
ਬੇਧਿ ਜਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ
ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ
੨੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ
ਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾ
ਣਾਈ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ੨੯
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ਤਿਸ ਮਹਿ
ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ
ਜਾਇ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ੩੦
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ ੩੧ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ੩੨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰ

ਏਸਾ ਨੀਅ ਤੇ ਸੁਰਤਿ ਆਨ ਬੀਚਾਰੁ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ੩੩ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋ
ਖ ਦੁਆਰੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ
ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ੩੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ੨੫
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ੨੬ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗ
ਵਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ੨੭ ਬਿਨੁ

ਗੁਰਭਗਮੈਅਦੈਤਜਗ੍ਰਿ ਬਿਨੁਗੁਰਪਯਾਰ
ਨਪਦਈਬਾਣੇ ਬਿਨੁਗੁਰਮਨ੍ਰੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਰੁਪਾਨੀਏ ਬਿਨੁਗੁਰਇਯਤਿਨਡੀ
ਬਿਧਬਾਏ ਬਿਨੁਤੋਖੁਸੀਆਰਗਸੋਮੀ ਗੁਰ
ਦਾਏ ਨਾਨਕੀਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਯਾਏਯਾਏ
੨੮ ਜਿਸੁਗੁਰਸੇਵੈਕਿਸੁਪਾਏ
ਉਤਾਰੈ ਅਦਗੁਨਾਸੇਟੈਗੁਨੀਕਸ
ਰੈ ਸੁਕੀਤਮਨਾਂਸੁਖਗੁਰਸਬਦਬੀ
ਚਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿਵਦੇਨਅੰਦੈਸਿ
ਵੇਹੁਤਟਜੀਗੈਜੁਸਨੁਦਨਜਾਂ
ਨਨਕਸਨੁਤੇਸਹਦਪਾਂ ੨੯
ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤਬਿਦਾਤੈ

ਪੰਚਾਂਭੂਤੀ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਰਾਮ ਚੰਦਿ
ਸਾਹੀਓ ਅਧੀਰਾਵਣੁ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਚਾਂ ਇਣ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੁ
ਰਾਖੰਡ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ
ਉਧਾਰੇ ੪੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ
ਦਾਤਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਰਮਤ ਪਰਹਰੈ ਸਾਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਬੇਧ ਪਚਾਰ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਧਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਰਮਤਿ ਸਰਕੀਤ ਸਮਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਣਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧਨ ਪਾਈ ੪੧
ਜਾਮੁ ਤਰਾ ਉਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਹੁੰ ਮੈ ਸਬਦ ਜਾਣਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਰੋਸੈ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿ

ਪਿਰਥਮੁਤਮਸੁਤੋਈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਗਲਭਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਈ ੪੨
ਕਵਣਮੂਲੁਕਵਣਮਤਿਵੇਲਾ ਤੇਰਾ
ਕਵਣੁਗੁਰੂਜਿਸਕਾਤੂੰਚੇਲਾ ਕਵਣਕਥਾ
ਲੇਰਹਹੁਨਿਰਾਲੇ ਬੋਲੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁ
ਤੁਮਬਾਲੇ ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇਇਬੀਚਾਰੁ
ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ੪੩
ਪਵਨਅਰੰਭੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵੇਲਾ ਸਬ
ਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾ ਅਕਥਕਥਾਲੇ
ਰਹਉਨਿਰਾਲਾ ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਾ
ਲਾ ਏਕੁਸਬਦੁਜਿਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ ੪੪
ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ ਜਿਤੁਗਰਬੁ

ਜਾਣੈ ਸੁਕਦੁ ਨਾ ਅਣਾਰੁ ਉਵੈ ਕਾਰਥ ਮੰਦਾ ਰੁ

ਆਗਿਨਿਥੈ ਗਾਡਨੁ ਕਦਨੁ ਮੁਣਾਂ ਜਤੁ ਗੈਆ

ਵਾਂਡਨੁ ਉਤਉ ਤਕਿਸੁ ਜੋਂ ਇਸਮਾਂਦੈ ॥

੬੫ ਡਓਡੁਓਸੈ ਮੈਇ ਚਡੁ ਖੰਦੈ ਹੂਜਾਂ

ਸੋਟੈਣੈ ਕਰਡਵੈ ਸਾਗੁਰਾ ਹੂੰ ਸਨਾਮੁ ਧੁਗਾੜ

ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ਅੰਤਰਿ

ਥਾਂਡਿ ਗਏਕੋ ਜਾਂਣੈ ਨਾਂਨਕ ਆਗਿਨਿ ਮਰੈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਣੈ ੬੬ ਸਚਰਤੈ ਗਾਂਤਗਾਰ

ਕੁਨਿਵਾਣੈ ਏਕੋ ਜਾਂਣਤਾਂ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ

ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆਂ ਸਚੁਰਤੁ ਮਨ

ਸੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਹੀਆਂ ਵਾਂਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਥਿਰੁ

ਆਗਿਨਿਵਾਂਣੈ ਨਾਂਨਕ ਨਾਦ ਗਿਨਿ ਚੀਰ

ਧਿਆਂਣੈ ੬੭ ਕਦਨ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਤਿਵੈਧਾਰ

ਵਾਂਹੁਆਂ ਕਦਨਾ ਮੁਖਿ ਸੁਜਾਤੁ ਕੋਤਾਂਜੀਆਂ

ਰਦ੍ਨਸੁਖਿਕਾਂਙੁ ਜੋਉਤੀਨਤਸੌ ਰਦ੍ਨ
ਸੁਯਗੁਗਸੁਖਿਥੀਤਗੌ ਰਦ੍ਨਜੋਯੁਤੋ
ਕਾਂਙੁਸੰਯਾਸੈ ਬੌਧੈਬਾਂਦੀਨਾਂਨਕਬੀ
ਚਾਸੌ ੫੮ ਸਥਦੁਕਾਂਖਤਸੀਸਜੌਤਿ
ਅਯਾਂ ਸੀਸਯੀਸੁਮੂਫ਼ਸੌਗਿਮਟੈਤੌਯਿਤਸ਼
ਸੁਖਦੁਖਸਮਕੀਗੈਨਾਸੁਅਯਾਂ ਤਾਯੋ
ਯੀਗੁਉਤਾਂਗਦਾਡਾਂ ਸੁਗਯੂਚੈਮਨੁਸਾਂਰ
ਸਸਾਂਨੁ ਯੂਦਾਦਤੈਨਾਂਨਕਕਾਂਙੁਸਸਾਂਨੁ
੫੯ ਨਾਂਮਤਤੁਸਕਉਸੀਗਿਤਾਂਯੈ
ਖਿਨੁਨਾਂਦੈਦੁਖੁਕਾਂਭੁਸੰਤਾਂਯੈ ਤਤੋਤ
ਸਿਅਧੈਮਨੁਸਾਂਨੈ ਦੁਤਾਂਜਾਂਗੀਉਕਤ
ਯਾਗਿਆਂਨੈ ਬੌਧੈਯਦ੍ਨਾਂਗਸਾਨੁਯੌਸੇ ਨਾਂਸਕ
ਸਿਤੁਉਙੁਗਿਸਲਾਨੁਸਤਜੈ ੬੦ ਚੰਤਗਿ

ਸੁੰਨੰਬਾਹਰਿਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ ਚਉ
ਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈ ਤਾਕਉਪਾਪੁਨਪੁੰਨੰ ਘਟ
ਘਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈਭੇਉ ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ ਜੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨਰਾਤਾ ਨਾਨਕਸੋਈ
ਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ੫੧ ਸੁੰਨੋਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ
ਅਨਹਤਸੁੰਨੁਕਹਾਂਤੇਹੋਈ ਅਨਹਤਸੁੰਨਿਰਤੇ
ਸੇਕੈਸੇ ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੈਸੇ ਓਇ
ਜਨਮਿਨਮਰਹਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਨੁਸਮਝਾਹਿ ੫੨ ਨਉਸਰਸੁਭਰਦ
ਸਵੈਪੂਰੇ ਤਹਅਨਹਤਸੁੰਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ
ਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਹਜੂਰੇ ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ
ਨਾਨਕਪਰਖਿਲਏਸਚੁਸੋਇ ੫੩

ਰ

ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਸੁੰਨ ਸਬਦ ਅਪਾਰ
ਪਿਆਰਿ ਕਰਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਦਿਨਿ ਸਤਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਿਮਰਣਿ ਨਦਰਿ ਕੂੰਤੇ

੫੫ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸਾਕਿ ਤੁਰਾਣੀਐ
ਕਿਉ ਤਤੁ ਨਹੁ ਲੈ ਚਿਤਾਈਐ ਜਾਮਦਿਆ
ਬਾਪੇ ਕਿਆ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਇ ਤਿਸ
ਵੈ ਕਿਤੁ ਕੀਆ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਨਹੂ ਝੈ ਗਵਾਰੁ ੫੫ ਕੁਬੁਧੀ ਮਾਟੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸਬਦੁ
ਆਰੁ ਤਰੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜੀਵਤ ਜਾਣੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਕਾਰਿ ਵਿਚਾਰ ਆਖੀਐ ਸਚੈ
ਮੁਸਕੈ ਗੁਣ ਦੀਆ ਆਰੁ ਨਾਨਕ ਧਾਂਗ ਪਾਵੈ ਸਹੁ

[illegible]
[illegible]

੫੬ ਸਾਂਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਭੋੜਿਗਇ ਆਪੇ
ਤੌਤਾਂਰੇਭੀਸੱਇ ਸਚੀਜਾਗ ਤਾਂਭੁਰੈਪਾਰ
ਤੀਸੁ ਤਾਂਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋਇ ਜੜਚੇਵਾਂ
ਕੜਗੇੜਿਆਂਸਮਾਂਇ ਨਾਂਨਕਪਾਇਪਗੇਸਾਂਭੀ
੫੭ ਗੁਸਬਦਕਾਂਕਢਵਸੁਕਪੀਅਣੇਸੀ
ਕੁਤਗੀਐਭਦਜਾਣੁਸੰਸਾਂਗ ਕੈਸਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵਾਣੀਕੜੀਐ ਤਿਸੁਕਾਕਦਨੁਅਪਾਂਗ ਭੋਏ
ਖੋਏਅਸੀਖੁਰੁਤੌਦੈ ਕੇਉਕੀਗਆਪਸੁਆਪਘੁ
ਸੁਏਆਸੁਆਂਸੀਸਚੁਨਾਂਨਕਧੁਰਾਏਂ ਆਂਪਏ
ਮਨਸਮਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਾਂਚਿਪਿਏ
ਭਾਂਗੈਕਗਿਨਦਗੀਮੋਤਿਮਭਾਂਏ ਆਪੇ
ਦਾਨਾਂ ਆਪੇਬੀਸਾਂਪੁਗੈਭਾਂਗਿਸਮਾਏ ੫੮
ਗੁਸਬਦਕਓਨਾਂਤਾਂਗੈਦਾਸੁ ਆਪਖੰ

ਜਤ ਦੇਖਾਂ ਤਤ ਸੋਈ ਪਰਤਖਿ ਵਾਸਾ ਤੂੰ ਨੇ
ਰਿਦਾਸਾਂ ਅਕਥ ਕਥਾ ਪਰਗਸੋਈ ਨਦਰਿ
ਗੋ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਿਰਿ ਤਤ ਭਗ ਮੁਰਾਦੇ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਵਾਸਾ ਮਾਰਤਗੀ
ਜੋ ਇਤ ਉਤ ਕਦੇ ਨ ਜਾਏ ਓਹੁ ਨਿਰਵਾਣੁ ਨਾਮੁ
ਫਿਰਿ ਆਸਾ ਏ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੇ
ਘਰਿ ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁ ਪਛਾਣੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੁ
ਆਰੰਗ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਤਤੁ ਵੇਖੈ ਗੋਚਰੈ ਚੀਤੈ
ਅਪਰੰਪਰ ਅਪਾਰ ਰੈ ਗੁਰ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ
ਤਾਂ ਮਨਿ ਹੁਕੈ ਅਹੰਕਾਰ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸੁਕੋ
ਜਾਣੈ ਹੁਰਿ ਨਾਮਿ ਆਵੇ ਸਿਆਣ ਸੁਖਮਨਾ
ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਸੋਹਾਂ ਆਏ ਪਰਮਪਦੁ

੬੭

ਨਾਨਕ ਤਿਤੁ ਤੇ ਉਤਪਤੀ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਣੇ ੬੦ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ
ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਵ
ਨ ਅਉਧੂ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ
ਅਘਾਈ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀ
ਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ
੬੧ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ
ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ
ਨ ਆਰਾਧਿਆ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ

ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥੬੦॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ
ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ
ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ਸਚੁ ਅਧਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ
॥੬੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥
ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ
ਭਵਨਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ
ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥
ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ
ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ
ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ

ਦੀ

ਨਿਡਰਭਉਤਿਸਦੈਵਸੀਅਣੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਣਾਏਕਾਂ
ਇਸਗੋ ਨਾਂਠਪਦਾਨੁਪਾਇਆਸਹਿਖੋਸੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਖੋਤਤਨੁਣਤੋ ਸੁਸਬਦੁਨੈਂ
ਤਗਿਨਿਜਪਾਇਆਂਛੋ ਇਭਦਰਾਜੋਠਸੁ
ਸਖਿਸੰਦਣਤੋ ਖਾਂਦੇ ਦੂਖਭੂਖਸਾਂਚੇਕੀਸਾਂ
ਰੇਤੀਸਿੰਧਪਕਾਂਸਿਗੋ ਅਨਡਰਖਾਂਏਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਂਦੀਇਖਗਣੋਕ ਅਗਖਾਂਦੇ ਨਾਨਕੁ
ਅਖੈਸਚੁਸੁਭਖੈਸਸਿਰਮਖੈਗੰਕਬਤੁਨਜੇ
ਵੀਪ ਜਾਂਗੁਤੁਤਿਸਦਾਂਵੇਡਨਤੋਤੀਰਤਿਮਨੁ
ਕੈਰੋਗਡਰਾਂ ਨਾਂਕਿਰਸਮਣਪਾਸਖੈਂਠਨੌਤਾਤ
ਪਦਨੁਕਦਨਪਾਇਸਡਾਂ ਕੁਧੁਨਡੋਤੋਗਧ
ਨਸਾਂਖੁਰੀ ਤਾਂਸਖਦਿਕਣੀਲਦਲਾਂਖੁਰੀ
ਗਕਤੁਕਿੰਰਵੀਗਸੀਨਡੋਨੀਸਿਰਕੀਸੀਤਨਤੀ

ਪਾਣੀ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ੬੬ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ
ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ
ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ
ਸੁ ਸਾਰੁ ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਵਰਨੁ
ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ
ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਣੀ ੬੭ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ
ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ

੬੯

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿ
ਸਰੀਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾ
ਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ
ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ
ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ੬੮
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ
ਏਕੋ ਜਾਣੈ

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ

੭੨ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ
੭੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ
ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ

੮੧ ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂੰ
ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ
ਨਾਮੇ ਰਾਂਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਂਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ
ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ
ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾਂ ਹੋਈ ਕਰਿ
ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ੮੨ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਹੈ
ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ

ਫੁਰਮਾਣੇ ਸਾਗੀਤਨਾਮੁਧਾਰੀਏਇਤੁਕਿਰਿਆ
ਤੇਰਦਾਸਨਕਉਕਿਰਬਾਂਣੇ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਧੁਰਿਭਕੇ ਭੁਗਚਾਂਏਅਾਂਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹੀਣੇ
ਨਾਂਨਕਸੀਭਜੁਗਅਾਂਏਵਰਤੈਭੁਜਾਂ
ਅਵਗੁਨਕੌਸੀ ੭੩ ੧ ੩
ਸਿਧਿਗੋਸਟਿ ਸੰਪੂਰਣਹੋਈ
ਭੁਲਾਂਚੁਕਾਂਬਖਸਣਾ

੭੧ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ਮਃ ੧

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀ
ਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ
ਭਏ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ਓਅੰਕਾਰਿ
ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ
ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਓਨਮ
ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ੧ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ
ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ਲਿਖੁ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ਰਹਾਉ ਸਸੈ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਣ
ਇਕ ਜੋਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ
ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ

ਪ੍ਰਿ ਜ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰੈ ਅੰਤਿ ਨਿੰਰਤੀ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੈ
ਦੇਖੈ ਸਾਚਾ ਪਰਚਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ
੨ ਪਪੈ ਪਰਮੁ ਪਰੈ ਪਾਰਮ ਪੁਰਿ ਗੁਰ ਦਾਕਾਰੀ
ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਪਪੈ ਪੁੰਨ ਪਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ
ਕਿਵੰ ਚਨਭ ਭੈ ਮਨੁ ਰਾ ॥ ਪਨੁ ਪੂੰਨੀ ਪਰਿਆ
ਪਿਆਸੁ ਨੀਰੌ ਨੀਲਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਮਤੇ
ਕੀਮਤਿ ਕਾਰਤ ਜਾਂਏ ਕੈ ਜਾਂਏ ਗੁਰਮੁਰਾ
੩ ਫਿੰਞਾਨੁ ਗਵਾਈਐ ਆਨੁ ਜੋਰਾਈਆ
ਗੰਬਿਗ ਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੀਤ
ਬਾਦ ਨੜੀਭਾ ਵੈ ਸੁਦੀਐ ਗੜ ਗਂਭੀਰੁ ਗਾਵਾ
ਮੀਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸੁਖਾਈਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਅਥੇ ਦੇਵੈ ਅਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ੫
ਇਕੋ ਪੂਕ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਣੁ ਡਉਸੈ ਗੁੰਬਿਦਿ ਅਥੇ
ਅੰਤੀ ਬਾਣੀ ਇਕ ਪਛਾਣੈ ਏਹੁ ਪਿਆਸਾ
ਦੂਜਾ ਸਾਥੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਜਾਣੈ ਨਾਥੁ
ਇਕੋ ਸਿਰੁ ਸਦਾ ਸਚਾਣੀ ਇਕੰ ਕਾਗੁ ਅਦਾਗੁ
ਨਿਜ ਉਪਜਾਣਾ ਨਾਕ ਇਕੁ ਸਮਾਣੀ ੫ ਇਸੁ
ਕਾਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗੜੁ ਰਖਉ ਅਜਹੀਓ ਤ੍ਰਾਣਿ
ਓਜਾਣੀ ਮਾਇਆ ਅੰਕੇ ਦੇਵਣੇ ਪੂਣੀ ਹੁ
ਨਿਰਗੁਣੀ ਪਿਆਣੀ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁੜ ਤਾਣੇ
ਇਗੁਤੇ ਏਬ ਤਬ ਕਿਹੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਇਕ ਸੇ
ਦੈੁਤ ਗਾਂਤੀ ਸਿਤ ਪਾਣੈ ਅਦਾਜਾਂਦੁ ਕਾਣੀ
੬ ਇਕ ਅਸਾਂ ਗੁਣੁ ਇਕੁ ਮੁ ਪਿਉਯਾਸੀ

ਅਗਤੀਅਸਨ੍ਰੂ ਤ੍ਰੇਕੌਸੰਦਾਗੁਣੰਦੈਦੀਰਘੁ
ਹੋਵੀ ਤ੍ਰੇਕੌਬ੍ਰੂ ਫਸ੍ਰੂਫੈਪਤਿਹੋਵੈ ਜੈਸਾ
ਨੁੰਧਅਨੁਲੈਸਮਸੀਗਣੇ ਗੁਣਮੁਖਿਉਕ
ਇਗਣਾਂਕੌਣਦੇ ਜੈਸਨੈ ਦੇਈਉਕੈਂਧਾਂ
ਤੇਸਨੂਪਧਾਣੇ ਗੁਰੂਦੂਅਣੈਅਣੀਧਸਨੁਣਾਣੇ
੬ ਗੁਣਮੁਖੁਗਮਜੋਤਿਉਜੋ ਣਾਂ
ਧਾਂਨੁਨੁਣਾਂਲੁਗੁਗਦੀਉਅਂਣਾਂ ਉਗ੍ਰ
ਇਅਂਗੁ ਅਸਨੂਪੁਦੇਖਂਦੈ ਕੀਗੈਕ੍ਰਧਾਂ
ਅਪੁਤੈਧਾਗਿਅਂਦੈ ਉਤੀਵਿਖੁਸੈਨੀਫਗ
ਧਾਂ ਉਤਮਸਬਦੀਸਦਾਂਗਣਾਣਾਂ ਉਸ
ਤ੍ਰੇਕੈਕਾਂਜਾਂਦੈਕੋਉ ਅਂਧੇਕਾਗਤਾਂਅਂਧੇ
ਦੋਉ ੮ ਉਗਦੈਸੁਗਅਸੁਗਸੰਧਾਣੇ

ਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਦਬੀਚਾਰੇ ਉਪੀਅਜੈ

ਅੰਤਰਿ ਤੁਲੋਇ ਅਪੋਕੋਰਖੋਸਤੁਹੋਸ

ਇਹੁ ਉਹੁ ਲੋਖਪਤਾ ਮਨੁ ਕਰੁ ਦੋਇ ਉਹੁਖ

ਪਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ

ਅਦਾਗਨਕੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਾਇ

੯ ਗਜਨਗਆਵੋਉਤਕਣੀ ਗਯਸੇ

ਗੁਰੈ ਮਸ੍ਤੁ ਅਮਾਇ ਗਤੀਦ ਨੰਤਾ ਗੁੜ

ਗੀਆਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਅੰਤ

ਲੇਗਮਾਉ ਛੁਮੀਸੀ ਦੇਓ ਨਸੀਗਮੁ

ਮੇਦੋਇ ਕਰਣੀ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚੋ

ਦਾਣੀ ੧੦ ਗੁਰ ਨਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ

ਗਡੁਨੂਤ ਡੀਸੰਸਾਰੇ ਸੋਗਾਏ ਸੰਕ ਨਹੀ
ਗਡਾਂ ਆਏ ਜਾਏ ਜੁਗੋ ਚਾਰੇ ਗਡਾਕ
ਪਾੜੇ ਗੁੜਨਕੈ ਹੀ ਕਿਸੁ ਪਾਡੁਕਾ ਉਖਾਂ
ਰੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਨਿਤੋਯਾਗੁ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਵੈਪਾਤ ਮਹੀ ੧੧ ਪਾਤਸਾਂਹੀ ਮੀਏ
ਗਊ ਪੁੰਪਟੁ ਪਾਣਚਣੀ ਸਾਸੁਦਿਵਸੀ
ਬਾਂਦਗੀ ਸਾਤੇ ਸੰਕਟਣੀ ਪ੍ਰੀਸਭੁਣ
ਸ੍ਰੀ ਗਣੀ ਸਿਉ ਮਨਮਾਂਡ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ
ਪਾਣਿਗਤੀ ਪਾਣੀ ਭਈ ਗੁਰ ਸੁਖਮਣੀ
ਨਿਤੰਦੁ ੧੨ ਪਾਣਾਂ ਸੁਗਨੁ ਜਾਪ ਸਾ
ਪਾਭੁਣ ਭੁਗਤਾਂ ਅੰਡਕਾਂ ਪਾਂਨੀਚਾਂਣੀ
ਪਾਏ ਤੁਰਬਾਂ ਮਨਮੁਖ ਬਾਂਧਾ ਸੁਸਾਪੁਖਦਾ

ਵਾਤਕਾਂ ਗੀਨਾ ਆਪੇ ਆ ਜਾਂਗ ਉਹਿ ਮਸੁਰ
ਗਹਿ ਆਂ ਰਗਾਹਿ ਰਗਿ ਵਾਂਡਨ ਸੁਤੁੰਜਿ ਵਿਸਰੁ
ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ੧੩
ਆਪੀਨੈ ਦੁਤੁ ਜਗੁ ਜਾਮ ਪੰਥੁ ਆਪੀਤ
ਮੇਟਾ ਕੇ ਸਮਾਸੁ ਆਪੇ ਸੈਣ ਨੀਰਪਗਿ
ਫਹਿ ਆਂ ਖੀਨਿ ਵੈ ਸੀਜ ਸੁਦੇਹਿ ਆਪੇ ਖੰਡ
ਰੈਬਿ
ਹਿਤ ਖੁਗਧੁ ਸੀਸ ਆਂ ਭਗੀਤ ਖਿਡੁਤਾਂ ਜਾਗੁ
ਖਹਿਗਟਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ਸਿਜ
ਸਤਗੁਰਿ ਕੈਂਪ ਕਰੀ ਤਿਸੁ ਪਾਂਗਾਹੁ ਉਹਿ ੧੫
ਜੁਗ ਜੁਗ ਖਾਣੀ ਸਦਾ ਸੈਰਵੈ ਜਤੀ ਮਸਰ
ਜਿਤਤ ਡੀ ਸੰਪਥੈਗ ਜੋਟੀ ਸੈਸੇ ਅਥੋ ਅਥੋ
ਆਪਿ ਰਹੁ ਪਰੀ ਆਪੇ ਪਾਟਿ ਖਾਪਿ ਆਪਿ ਪਕੈ

ਗੋਰਖ ਪੰਥੈ ਪਉੜੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਾਗਦੀਏ
ਲੋਸੋਈ ਕੀਅ ਰਾਗੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਜੋਈ ਨਾਮਏ
ਭੂਲਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵੇਂ ਉਜੋਈ ੧੫ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਦੇਹ ਦੁਖੁ ਸਰੀਰ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ
ਪੀਰ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਇ ਕਿਆ
ਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ
ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜਣੁ ਵਾਪਾਰਿ ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰਿ ੧੬ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ
ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਚੀ
ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ

ਨਡੀਯਗੋਹੁ ਤਾਂਸਿਮਣੀਐ ਜਾਂਭਾਣੈਹੁਸਿਮਭਾ
ਏਹੁ ਗੁਣਦੰਰੀਗੁਣਸਾਂਗੇਨੀਤ ਨਾਂਨਕ
ਗੁਰਮਤਿਸਿਮਣੀਐਸੀਤ ੧੭ ਕਾਂਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਕਾਂਇਆਕਰਤਿਾਂਣੈ ਜਿਨਕੰਚਨੁਸੋਭਾਂ
ਢਾਂਣੈ ਕਰਿਸਕਸਦਟੀਸਉਮੁਤਾਂਉ
ਨਦਰਿਸੁੰਦਰੰਨੀਸਰਨਾਂਉ ਜਮਰੁਧਾਸੁ
ਅੰਤਕਾਂਹੁਕਸਾਂਣੀ ਕਰੇਕਾਰਤੈਕਾਰਣੀਕਰਿ
ਪਾਂਣੀ ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਸਾਂਨੂੰਪਾਣੀ
ਉਹੁਕਿਆਂਕਰਤੀਐ ਕਿਛੁਕਹਣਾਂਨਜਾਂਣੀ
੧੯ ਪੰਜਤਪੰਜਤਅਸਿਮ੍ਰਤੁਪੀਆਂ
ਖਿਸਾਂਗਡੀਸਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਆਂ [illegible] ਖਰਾਖਰ
ਆਖੈਸਭਕੋਈ ਪੰਗਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ
ਪਾਤਸੀਆਂ ਤੁਸੇਣਾਡੀਗਾਂਕੀਆਂ

ਖਿਨਸੀਤਮੁਹੈਜਸਸਬਦਪਛਾਣੀਆਂ ਅਸ
ਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਮਨੁਮਾਨਿਆਂ ਗੁਰਮੁਖਿਆਂ
ਤੇ ਪਛਾਣਿਆਂ ੧੯ ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗ
ਨੰਤਰਿਵਾਸੁ ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ
ਗਇਆਨਆਵੈਆਇਨਜਾਇ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾ
ਥੁਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨਜੂਨੀ
ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ ੨੦
ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ ਜਾਤਿਅਸੰ
ਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
ਧੀਆ ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਹੂਆ ਕਾਚੇ
ਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁ

ਸਮੁ

ਸਮਾਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਜੀਵਦਿਆ ਪੂਰਨ
ਭੋ ਵਡੀਦੀਆ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮੀਪਣੀਆਂ
ਮੇਲੁ ਭਜੀਆਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਣੀਆਂ ੨੧
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਂਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ
ਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ
ਨਿਸੰਗੁ ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਾਣੈ ਕਰਣੰਗੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਵੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
ਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਾਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ੨੨
ਜੰਚ ਭੁਚੀਤੁ ਨਾਗਤ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਚੀਗਿਅਹੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੀਧਾਇ ਚਰੰਨ ਕਮਲ ਤੁ ਗਯਾ ਮੇਰੀ
ਤਿ ਸਿਰਜੀਵਦਿਆ ਚੇਤਨ ਨਿਤ ਨੀਤ ਸਿੰਤਤ
ਤੀਦੀਆ ਮੈ ਮਤੁ ਕੋਊ ਚੇਤ ਮੈਲੁ ਕਰੀਜੁ ਪੌਦੀ

ਇਹਿ ਵਜੋਗਾਂ ਰੋ ਝੀਨਣੀਏ ਮੁਕਤਿ ਭਈਆ
ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਾਰਿ ਜਾਏ ॥੨੨॥ ਛੀਐ ਦੇਉ
ਸੁਖੈ ਸਿਉ ਕਾਂਢੇ ਛੈ ਅਨਿਤ ਦੇਖਿ ਜਾਗਿ
ਉਦਿ ਪ੍ਰਿਯ ਛਾਂਦ ਜੋ ਸਮਕਾਇ ਜਾਂਦੈ ਬੰਧ
ਨਕਾਏ ਮੁਕਤਿ ਪਾਇਆਂਦੈ ਛਾਏਆਂ
ਛੁਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾਂ ਇਖਿ ਅਣੈਕ
ਗਤੁ ਪੁਰੇ ਪੰਢਾਂਨ ਛੀਜੈ ਸੌਖ ਨੁ ਜਾਮੁ
ਰ
ਸਿਇ ਕਾਂਢੁ ਕਾਏਆਂ ਛੀਜੈ ਭਊਇਸ
ਛਾਣੁ ॥੨੬॥ ਜਾਂਥੈ ਆਂਯਪੂ ਭੁਇਤੁ
ਲੋਇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਂਤਾਂ ਅਦਾਗਨੌਕਇ
ਜਿਉ ਭਰੋਇਤ ਉਾਂਖਡਿਗਾਪੁ ਜਾਂਸੁਜਰ
ਉਦੈਵੈ ਧਤਿ ਸਾਂਪੁ ਜਾਂਗਤੁ ਜਾਂਗਿਗੁਤੁ
ਤੁਪੁਨਾਂਣ ਗਾਂਨ੍ਹੂ ਸੋਣੀਓਂ ਤੁਰੈ

ਸਮਦ੍ਰੰ ਜੈਸੈ ਕਾਂਗੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ
ਗੁਰਮਤਿ ਮਣੀਅੈ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ੨੫ ਉ
ਖਿਥੈ ਭਣੁ ਕਿਅਾਂ ਸਾਗਿਸਉ ਵਢ੍ਹ ਸ੍ਰੁਮ
ਗੈਦੈਥੈਥੱਮਾਦੁ ਜਨੀਮਮ੍ਰਿਏਨਡੀਜੀਦਏ
ਅਸਾਂ ਅਗੀਤ੍ਰ ਭੇਰੇਏ ਅਾਂਸੀਨਗਾਂਸਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀਖਿਮਾਟੀਗਿਣਜਾਗੀ ਕਾਂਭਲ
ਰਥੈ ਡੀਗੁਦਾਗਾਇਹ ਪਾਂਈਨਦੀਨੀਯਡੀ
ਵੈਨਾਇ ਅਾਂਯੇਦੇਵੈਸਡਜਿਸ ਮੁਭਾਂਇ
੨੬ ਇਅਨੌ ਬੌਲੈ ਅਾਂਯੇਬੁਝੈ
ਅਾਂਯੇਸਮਝੈ ਅਾਂਯੇਸੁਝੈ ਗੁਮਖਾਂਕੀਡਅਾਂਬੈਂ
ਕਿਸਮਾਂਦੈ ਇਗਮਭਾਸੁਭੇਸਾਂਚੌਰਵਾਂਦੈ
ਗੁਰਸਾਂਗ ਗ੍ਰਤਨੀਨਡੀਰੋਟ ਭਾਂਭਯਦਾਂ
ਮਥਸਾਂਜੁ ਅਥੌਟ ਗੁਰਿਕੀਉ ਅਾਂਸਕਾਂਗਕਸਾਂ
ਦ੍ਰਤੁ ਗੁਰਕਿਗਾਈਕਾਂਡੇਯਾਂਵ੍ਰਤੁ ਨਨਕ

ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਇਆ ੨੭ ਤੁਟੈਨੇਹੁਕਿ
ਬੋਲਹਿਸਹੀ ਤੁਟੈਬਾਹਦੁਹੂੰਦਿਸਗਹੀ
ਤੁਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾ
ਡੀਢੋਲਿ ਤੁਟੈਗੰਠਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ ਗੁਰਸਬ
ਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿ ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈਤੋਟਾ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਟਾ ੨੮
ਠਾਕਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਠਾਇ ਠਹਕਿਮੁਈ
ਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈ
ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੂੜਿਆਰਿ ਪਰਘਰਿ
ਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ ਮਹਲਿਬੁਲਾਈ
ਠਾਕਨਪਾਈ ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆ
ਰੀ ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ ੨੯
ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ
ਡਾਹਪਣਿਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣਠੀ

ਰਾਗ ਰਾਇਮੁਣੀਧਾਰੀਆ ਪਦੋ ਸੋਈਕੰਤਿ

ਸੁਜਾਣੇਨ ਰਾਗੁਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿਆ ਪਦੋ ਨੋਨਾਰਉ

ਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ ਹੁੰਗਾਰੇ ਵਾਸੁਤਿਤਖਾਧਾਣੀ

ਜਾਬਦੇਖਾਣਨਤੀਦੂਰੀ ਇਤਖਾਣਿਨਵਾਰੀ

ਸਬਦੁਮੰਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧੀ ਆਤਾਧੁਰਿ

ਦੇਹਿਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁਕਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇ

ਇ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ

ਸੋਇ ਫੰ ਫੰਫੌ ਪਾਤ ਹੂੰ ਫਤਹਿ ਗੋਰ

ਹਿਰਿਹਿਧਰਿਨਕਾਰੀ ਭਾਗੇ ਫਤਹਿ ਰਹਿਧਾਰਿ

ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇਧਾਰੈ ਅਮਾਰ ਅਕਾਲਾ ਚਾਹਿਗ

ਸਲੀਤਨਿਕੇ ਹਉਬਾਲ ਜਾਉ ਤਿਨਕੀ

ਧੁਰਿ ਅਧੁਣੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲੀਮਾਧਾਉ

ਸਨੁਦੀ ਆਗੁਰਿ ਆਪਦੈ ਧਾਈਐ ਆਨਿਗ ਮਭੁ

ਜਾਂਉ ਜਿਨਿ ਨਾਂਮੁ ਦੀਆਂ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾਂ ਤਿਸੁ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ
ਲਾਂ ਤਾ ਨਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਹੋਇ ੩੧ ਕੋ ਮੇਰਾ
ਕਿਸੁ ਗਲੀ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾਲਿ ਆਵਦਿ ਜਾਂ
ਇਨਿ ਦਿਹੁ ਚੀਐ ਵੰਬਿਯਾਂ ਵਿਆਪੈ ਮੁ ਸਾ
ਸੀਦਿ ਰੂਹੰ ਆਦ ਸੀ ਕਰਣ ਕੰਪਿ ਗੀ ਗੰਤਿ
ਵਿਦਾਨੁੰ ਵੇਕਿ ਉਛੁਟੀ ਐਸਾਣੀ ਮਸਾਂ ਰੰਗ
ਅੰਤਿ ਗਦਾ ਤ ਗਦਾਂ ਵੈ ਅਯੀ ਸਾਗਦਾਤੁਸ
ਰਾਂਸੀਐ ਅਗਿ ਆਂਨੀਮੀਤ ਤਿਦੁਰੈ ਮੁਬਿਨੁ
ਗਿਆਨੁ ਨਹੋਇ ਜੁਟੀ ਏਂਨ ਗਥਾਂ ਬਕੀਦਾਜੈ
ਨਿਦਿਜਾਗਿ ਵਿਹੁਰਿ ਆਂਸੇ ਪੈ ਪੂਰੁਤਾਂਸਰ
ਕੀਗ ਸੰਜੋਗ ੩੨ ਤਾਵਦਾ ਕਣਿਏ ਆਂਪੀਰ

ਮਨੁ ਤਗ ਵਦੀਯੰ ਯੀਥੰਚ ਤੰਨ ਹੁਗ ਮਿਮੀਯਾ

ਉਕਸੇ ਤਿਤਨਕਉਢਾਸਨਿਗੰਚ ਉਤੀਤ
ਬੇਗੁਣੁਬੇਗੁਲੇਤਾਂਕਹਿਚੋਗਾਯਦੀ ਯੰਬ
ਤ੍ਰੋਟੇਡਾਂਪੇਯਤੀ ਅਵਾਗੁੰਏਾਬੀਜਬਦੀ
ਖਿਨੁਸਾਂਚੇਕਿਓਵ੍ਰਟੀਐਡਿਗੁਣਕਾ
ਐਮਦੀ ਆਂਯਕਨਾਂਏਵ੍ਰਟੀਐਦਕਾਂ
ਆਂਯਯਦੀ ਗੁਣਯੋਂਸਾਂਚੀਵ੍ਰਟੀਐਂਏਯਾਂ
ਆਂਯਕਰੇਹੁ ਅਯਰੈਂਪ੍ਰਬਿਵਨਿਗਾਏਕਾਂ
ਜੇਭਾਂਵੈਤੈਦੇਹੁ ੩੨ ਬਾਗਬਾਗਕੰਯੈਜੀ
ਅਲਾਂਖਾਂਨੀਵਿਡੂੰਣਾਂਣਹੁ ਬਾਂਨਿਮਈਸਰ
ਉਕਡੇਕਾਂਜੁਨਛੀਟੈਕਹਿ ਕਿਗੁਨਾਂਏਹੁ
ਦੀਖਿਗੁਮੁਖਿਗੁਸਾਂਚਾਂਵੀਚਾਗ ਸੁਏਨਾ
ਣਬਡਣਬੁਡੂੰਨਿਯਾਂਅਯਾਗ ਸਾਗਬੇਬਾਂਨ
ਬਨੇਤਗੀਤੂੰਦਾਤਾਂਦਾਂਤਾਗ ਜਡਟੇਬਾਂਤਡ

ਓਕਹੁੰ ਅੰਦੁਨਯਾਂਵਾਂ ਖਾਨਖਨੰ ਤੀਮਿਦ
ਗਿਆਂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਪ ਮਿਲਿਆ
ਦਾਂਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾਂ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੨੯
ਦੀਏਆਂ ਦਾਨੁ ਦੀਏਆਂ ਦੁਹੂੰ ਕੀਗ ਕੀਦੇ
ਖਦਾਣੁ ਦੀਏਆ ਕਗਿਡ ਯੂਭ ਮੇਂਤਾਲੈ
ਰਿਡੀਯਨਾ ਮਿਡ ਢਾਂਡਉ ਸਾਗਿ ਦਾਨਾਂ ਹੂੰਬੀ
ਸਾਂਡੂੰ ਡੀ ਦਾਂਨਾਂ ਕੈਮਿਗਿ ਦਾਨੁ ਦਾਂਣਾ ਪਰਕੰਜ
ਨਦੂਵ ਦਾਣਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਨੁ ਥਿਆਨੁ
੩੦ ਯਸਿਗਇਐ ਬਿਡਰੂ ਗਿਐ ਯਨ
ਮਿਡਚੀਤੁ ਗਵਾਣ ਯਨੁ ਦਿਗਣੀ ਸਰੁ ਸੰਡ
ਅੰਸਿਗ ਮਣੁ ਨਾਂ ਮੁਖਿਆਂ ਯਨੁ ਗਇਉ
ਆਂਤਾਂ ਜਾਂਨਾਂ ਦੇ ਡਿ ਜੋ ਗਾਂ ਚੀਡੀ ਗਿ ਹੋਕ
ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਗ ਸਉਧੀ ਐਭੀ ਕਗਤੇ

ਕੀਟੇਕ ਯੰਧਯਾਧਰਤੁ ਗੀਡੁਗਏ ਮਨਮੀ
ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭ
ਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਨੁ ਬਨੁ ਢਗਤੀ
ਫੁੰਢਤੀ ਬਸਤੁ ਗਡੀ ਧਗੀ ਬਣੀ ਸੰਡਿਹੁ
ਗਿਮੇਖੀ ਮਣਿ ਗਡੀ ਜਨ ਮਾਮਾਗ ਯਦੁਸੁ
ਸਿਣੀ ੩੬ ਨਾਨਕ ਗੜਨਛੁਟੀ
ਮੈ ਦਿਣੁ ਗੁਰ ਜਾਮਧੁ ਮਾਣੇ ਨਾਣਿਸੁ
ਉਡਨ ਓਡੁਡ ਅਦਗੁਸੀਐਕੀ ਗੁਧਕੁ
ਤਗੁਡ ਨਾਂਤਮੁ ਗਿਅਨੁ ਨੀਧ ਅਨੁਡੇ
ਨਾਂਤਸੁ ਧਗਮੁ ਧੇ ਅਨੁ ਇਦਣੁ ਨਾਏ
ਸਿਗ ਭਹਿ ਕੜਿ ਕਿ ਅਣਾਣਾ ਅਭਿਮਨੁ
ਥਾਂਕੇ ਗਡੀ ਖਿਦੁ ਅਧ ਦਾਂਧ ਨਡੀਨ
ਧਾਗੁ ਨਾਸਾਜਨ ਮੇ ਅੰਗੁ ਖੇ ਕਿਸੁ

ਪਤਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇ
ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਹੋਇ ਨਿਵੇਰੇ
ਨੀਸਾਣ ਸੀ ਗੁਰ ਬੈ ਤੇ ਥਿਆ ਪੀ ॥
੨੭ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥
ਪਾਪਿ ਲਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ ਪਾ
ਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਵਿ
ਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ
ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵ
ਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ॥
ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾ
ਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ
ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥ ੨੮ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਊਆ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ

ਅਲੀਕਆਂਡੂਆਂ ਫੰਧਾਂਚੋਗਚੁਗੈ
ਨਹੀਬੁਝੈ ਸੰਕਟਗ੍ਰਸਿਮਲੈਤਅਖੀ
ਸੁਝੈ ਜਿਉਮਛੁਲੀਫੰਧੀਜਾਮ
ਜਾਇ ਵਿਣੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿ
ਨਪਾਇ ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜਾਇ ਏਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ ਏਵਛੁਟੈਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ
੩੯ ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਰਹੀਬੀਰ
ਭਏਬੈਰਾਇ ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆ
ਪਣੈਬਹਿਣਬਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ
ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੈ
ਨੇਹਿ ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਹੁ

ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਰੰਗੁ ਬਿਗਸੇਗਿਆਂਨੀਭ੍ਰ
ਭੁਲੋ ਸਤਿਗੁਰਸਾਂਚੀਸਬਦਿ ਰਖੁ
ਉਖੇਵਣਾ ਪੀਐ ਜੇਵਾਂਦੇਤੇਦੇਓ
ਬਾਂਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਇ ਇਹਬਾਂਣੀਮਹਾਂਪੁਰਖਕੀ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ ੪੦ ਭੰਨਿਘੜਿ
ਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿਭਜੈਢਾਹਿਉਸਾਰੇ
ਉਸਾਰੇਢਾਹੈ ਸਰਭਰਿਸੋਕੈਸੋਕੇਭਰੈਸ
ਮਰਥਬੇਪਰਵਾਹੈ ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਭਏ
ਦਿਵਾਨੇਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਡੋਰੀਪ੍ਰਭਿਪਕੜੀ
ਜਿਨਖਿੰਚੈਤਿਨਜਾਈਐ ਹਰਿਗੁਣ

ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਗਿਆਤੇ ਖਟੁ ਦ੍ਰਿਸਨ ਪਖੰਡੇਤਾ
ਹੀਐ ਭਵੈ ਭਾਵਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਿਮਉ
ਤਾਸੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਧ ਪਾਹੀਐ ਭਵੈ ਭਉਸ
ਧੁਸਾ ਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਅਸਾਨਿ ਗਿਆਤਾ ਗੀਐ
ਗੁਰ ਪੁੱਸੰਦੀ ਅਉਧੀਨੈ ਬੀਦਵਿਤਆ
ਉਹੁ ਸਾਗੀਐ ੫੧ ਸਾਹਿਬ ਆਸਾਹਿਆ
ਕੀ ਮੁਹੇ ਸਾਹਿਬ ਅਗਿਰਸੈ ਨਸਾਖੇ ਤੰਸੁ
ਚਲੈ ਉਹੁ ਸਹੋ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗੁਣੀ ਅੰਖਾ ।।
ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਕਾਮ ਜੋੜਿਆ ਅਦਗੁਨਾਰ
ਕਾਢਿਆਣਿ ਮਨ ਮਤਿ ਮਨੁ ਚਾਣਟੋ
ਸਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਏਡਵਾਡਿ ਆਣਿ ਸੋਗੀਸੋ
ਕੀ ਮੁਹੋ ਦਿਹੁ ਨੰਵੈ ਦੁਹੁ ਕਾਣਿ

ਗਲਮੰਦਗਮਤੁਲਾਕਰਿਜੈਜਨੁਖਿਆਲੀਦੀ
ਘਾਤੁ ਨਾਨਕਸਦੇਨਸਾਇਦੁਗਬ੍ਰਹਨਾਂਅ
ਫਲਾਜਾਨੁ ਅਥੇਰਤਸਗੁਯਦੈਅਥੇ
ਜਾਂਨੁਸੁਜਾਂਣੁ ੫੨ ਜੋਅਂਵੀਤਸੇ
ਜਾਂਤੇਫੁਨਿਅਇਗਏਪਕ੍ਹਤਗਏ ਧਾਧ
ਚਉਰਾਸੀਸਿੰਦਨੀਪਿਟੈਨਫ੍ਯੈਉਤਗਏ
ਸੇਵਾਨਉਬੇਗੋਇਨਤੀਰਗਇਆ
ਯੰਯਾਂਸੁਆਂਵਿਗੁਤੀਸਾਈਆ ਜੋਦੀਸੈ
ਸੌਦਾਣਾਸੀਕਿਸਕਉਸਿ ਤੁਕਗੇਉ ਜੀਉ
ਸਮਯਉਅਧੁਲਾਂਤਨਸਨੁਆਂਗੋਦੇਉ
ਅਸਥਿਗਕਗਤੂੰਯੰਈਤਿਸਕੀਸੈਟਿ
ਘੁਣਕੀਸਾਂਗੋਤਉਸਹੁਗੀਸਕਰੇਗਤੀਸਨਿਵੈ

੫੨ ਜਾਣਉਤਿਨਕੋਗਉ ਗੁੰਨਤੁੰਗੁਫਕੋਰਿ
ਵਗੀਅਥੋ ਅਪੁਦੀਕੋਇਨਥੌਯੀਗ ਜਉ
ਭੁਗੰਬੀਤੁੰਵਣਾਸਾਹੂੰਗੁੰ ਅਸਗਉ ਮੈਤੀਨਅ
ਵਗਾਏਹੀਗਮੁਣੀ ਵਿਦੁ ਗੁਦਾਕਿਰਉਥਾਗੀਜਾਣੈ
ਗੁਈਅਗੁਦਾਣੇਪੂਭੀਮਭੋਕੇਉਤਿਨੀਮ
ਘਉਯਅਾਣੇ ਤਿਨਤੀਜੈਸੀਵੀਗਤਜਾਥ
ਜਾਯਗੀਵੈਮੁਗਣੈ ਅਦਾਗੁਦੀਭਾਯੁਗਤੈਮੁਦ
ਭੀਵਸਮਿਫਨਾਣੌਕ ॥ ਵਿਦਸਕਿਮੁਗਯੁਦਾਨ
ਜਾਯਨੀਮਿਰੁਗ ਸਕਵਿਦਨਕੇਗਬੀਦਾਗ
੫੫ ਘਸਕਗਿਅਥਗਸਮਘੋਅਾਣੇ
ਵਨੜੁੀਘਯਾਗੀਹ ਵਾਗਕਮਾਂਦੀਤੀਸਿਯਤੀਘਤ
ਯਕੈਯਾਗੀਹ ਘਭੁਣੋਕੁਭੀਅਾਤੀਅਾਂਛੋਗੇ

ਮਨੁਡੀਦਿਸਾਗੇ ਗਲਿਟੋਂ ਡੀਖਤਿ ਸਾਂਡਕੀ
ਕਦੇਨ ਆਂਦੈਣੀ ਚਾਂਕਾਗੁਕਡੀਐਥ
ਸਮਕਾਂਸਉਤੁਉਤਿਤਮਦੇਸ਼ੁ ਦਦੜੁਗਦਾਂ
ਹੁਆਂਯਦਾਂਤਥਿਤਿਨਥੈਸਡੀਸੇਹੁ
ਥੀਤਿ ਮਡੀਬਦਿਕਿ ਆਂਣੀ ਆਂਦੈਰਾਂਦੈ
ਤੈਦੇਸ਼ੁ ਆਂਯਕੋਗੇਕਿਸੁ ਆਂਥੀਐਥ
ਦਾਗੁਨਕੀਹੁਕੋਗੇਹੁ ੫੫ ਬੀਜਾਉਸੁਸੈ
ਵੇਨਡੀਬਡੈਦੁਣੀਚਾਂਥਾਂਸੀਹੁ ਨਮਕਸੀਦ
ਗਦਾਨਾਗਠੁਸਂਉਸਾਂਚੈਤਾਗੀਹੁ ਦਦੁਇਹੁ
ਭੁਉਤਿਟਿਗਿਗੇਸਨਸਡੀਕਗਉਬੀਦਾਂਗ
ਭਾਂਡਾਂਗਤਨਥਡੁਸਾਂਦਕੀਸੀਤਗੁਮਡਾਥ
ਭਡੂਾਂਗ. ਓਤਮਡੁਦਾਂਥੁਭੀਮਣੈਸ੍ਹੁਕਾਮਲਿ

ਏਕੋਬਾਣੀ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੀਸਾਚਿਸਮੋਵਹੁ
ਲੋਚੈਂਬਾਣੀ ਰਚਨਾਰਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿ
ਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆ
ਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ੫੬ ਨਾਨੇਗੁ
ਨਾਉਨਿਜੀਉਸਹੀ ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਾ
ਅਦ੍ਰਿਗੁਨਵੋਈ ਨਾਨੈਗਾਹੁਕਮੁਸੁਦਾਪੁ
ਹਿਵਸੈਅਲਿਮਾਉ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਿ
ਪਾਈਐਮਨੁਕਠਨੀਮਬੁਝਾਣੀ ਸੋਸਚੁ
ਸਚਾਜਿਸੁਜੀਅਧੰਨੁਗਾਇਸ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁ
ਗਤਿਸੁਸਾਚਾਇਸ ਗੁਣੀਖਾਣੀਜੀਅਪਾਈਐਤਾ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੀ ਆਪੁਗਇਆਤੇਅਦ
ਗੁਰਕੀਟਆਜਾਗੋਦਾਗੁਪਾਇਆਨਾਗੋ ੫੭
ਸੁਣਿਨਾਨਕੁਧ ਸੰਗੀਨੈ [illegible]

ਛੰਤੁ ਸਾਡੁ ਸਦਾ ਸੋ ਸੰਚਯਨੁ ਦੁਖਯਾਰੋ
ਖ੍ਯਾਤੁ ਸਾਂਚਿਆਗੀ ਸਚੁ ਸਾਂਚਿਆ ਸਾਚਰਿਉ
ਤਾਮ੍ਰੁ ਅਸੋਖੁ ਜੀਨਿਗਮਾਂਇ ਦ੍ਰੁਉਤ੍ਰ ਜਸੋ
ਧੀਤਸਾਂਚੀ ਸਚੁ ਬਥੋਖੁ ਸਾਂਜਨੁ ਮੀਤ੍ਰ ਸੁਤਾਂ
ਦਾਰੂੰ ਭ੍ਰੂੰ ਸੰਦ੍ਰਿਗਰੂੰ ਪੁਸ੍ਰੁ ਸਾਚਉਰਿ ਰਾਖ੍ਰਗਸਿ
ਵਸੈ ਦੁਉਰਿ ਬੀਧਣਾਂ ਗੀਤਸੁ ਸਾਈ ਆਮਸਰਾਂ
ਸਡਦੀਏ ਜਸਿ ਕੀਤੀ ਸੋਜਾਂਦਾ ਬਿਖਿਆਂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੇਤ੍ਰ ਡੌਭ੍ਰੁ ਕੈਪ੍ਰਥ੍ਯੁਸ੍ਰੁ ਜਾਂਦ੍ਰੁ ੫੯
ਬਿਆਂ ਦ੍ਰਿਭੂੰ ਨਿਥੀਯ ਗਏ ਪ੍ਰੁਡੀਂਦਾਣ ਰਤ੍ਰ
ਸੰਥ ਗਦਾ ਤਨ ਆਂਵੈ ਕਿਉ ਗਾਦੀ ਥੀਯ
ਥੀਯ ਮੁਣੇ ਬਿਸੰਥ ਧਸਮੁ ਯਛਾਂਦੇ ਅਯਦਾ
ਭ੍ਰੁਏ ਬੰਯਨਧਾਇ ਸਬਦਿ ਮੜ੍ਹਣੀਵਾਂ ਭ੍ਰੂੰ
[illegible] ਸੁਕਵਾ [illegible] ਧਉਰਵਾਂ ਧਤ੍ਰੁਯਸ੍ਰੁ

ਹੂੰ ਅਪੇਵਸਤੰ ਸ ਕੰਗ ਮਾਨਿਤਾਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ
ਸਦਾਂਗੁਣ ਅੰਤਰਿਗ ਮਾਨਿਯੀਗ ਡਓਮੈਕਪੈਖ
ਪਣਿਸੀਬੀ ਜਓ ਵਖੁਦਿਕਾਂ ਜੰਤਉਪਾਂ
ਏਦਿਸ਼ਿਰਪਣਿਅਨੁਕਾਰਾਂ ਅਣਗੁ ਅਪਾਰ
੪੨ ਸ੍ਰੀਸਟੈਵਉਨਜਾਂਏਕੀਯੁ
ਸ੍ਰੀਸਟਕੌਸੈਨਿਡਚਓਡੀਯੁ ਸੰਪੈਕਓਯੀ
ਸਗੁਯਿਆਯੀਐ ਸੰਪੈਪ੍ਰਗਖਿਲਿਵੇਕੀਪਾਈ
ਐ ਸੰਪੈਕਾਂਗਿਦਚਕਗੁਚਾਂਗ ਸੰਪੈਸਾਖਿਨ
ਚਾਂਪੈਡੌਗ ਖਿਨੁਸਾਂਚੇਨਡੀਚਾਂਗੌਡਮਣੁ
ਡੀਗਸ੍ਰਪੀਵਿ ਭ੍ਰਟੈਨਿਦਾਂਨੀ ਪੰ ਡੋਗਠ
ਡੋਤਡੇਸਪੀਡੋਯੁਗਡੀਡੋਂਗੁ ਡਓਡਓ
ਕਾਤੀ ਸੈਮੁ ਈਸਖਾਂਦਾਗਵੈ ਮਨਿਗਾਮ੍ਰੁ
ਡਾਗੇਕੰਨਪੰਡਿਕੀਸਕੀਸੀਗਨ

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲਾ ਗੁਦਾਂ
ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਡੀਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਧਿਆਨੁ ਡੀਸਿ ਬਨੁ ਕਿਸੇ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਵ ਬਡਭਾਗੀ ਬੀਚਾਰਿ ਡੀਰੇ
ਪਰਤਾਪ ਡੀਰੇ ਬੁਝਦਾਂ ਡੀਸਿਓ ਬੁਧੁਪ
ਆਰੁ ਡੀਰੇ ਜਾਪੀਐ ਡੀਰੇ ਧਿਆਈਐ
ਡੀਰੇ ਕਰਤਾ ਮੁਸਾਇਆਰੁ ੫੧ ਲੋਬੁ ਨਾਸਟ
ਸ੍ਰੀ ਡਸਖੀ ਜੋ ਪਿਖਿਆ ਅਕਾਰੁ ਆਪੇ
ਕਾਰੁ ਸੀਤੇ ਨਕੀਆਂ ਕਰਿ ਰੰਗ ਪਾਇਆ ਗੁਪਾਰ
ਕਾਰੇ ਡੀਸਕਿ ਤੋਰ ਆਈ ਆਂ ਬੁਝ ਡੁਗੁਰ
ਬੀਰਾਰਿ ਜਿਪਿਆ ਆਂਦੇ ਫੋਰ ਨਸਕੀਐ
ਜਿਓ ਭਾਂਵੇ ਤਿਓ ਸਾਰਿ ਨਦੀਰ ਤੇਰੀ
ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਾ ਨਕ ਸਰ ਦੁ ਕੀਰਾਰਿ

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ
ਜਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਨ ਅੰਧੁਲੀ ਕਿਤੁ ਸਕਾਂਥੀਆਂ
ਕੀਰਕੀੜਿਆਂ ਜਾਣੀਐ ਬੀਜਣਾ ਗੁਰ
ਅਪਣੇ ਜਿਨਿ ਉਸ ਦੇ ਦਿਤਾਂ ਦੇਵਣੀਆ
ਪਰ ਧਾਂਧਾਂ ਪਿਤਿਆਂ ਆਂਖੀਐ
ਖਿਦਿਆਂ ਖਿਚ ਰੇ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁਰਾਣੀਆ
ਖਿਦਿਆਂ ਸੋਧੇ ਤਰੁ ਜਾਤੇ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਲਿਵ ਦਜਾਣੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਖ
ਦਿਆਂ ਖੰ ਦਾਂ ਖਿਖੁ ਵਟੇ ਖਿਭੁਖਾਣੀਆ
ਗੁਰਮੁਖੁ ਸਬਦੁ ਨਚੀਨ ਈ ਸੁ ਛਿ ਡੁਬਿ ਕੁਨ 5
ਜਾਣੀਆ ਪਰ ਧਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ
ਜਾਂਦੀ ਨਿਆਂਮ ਤਿਦੇਣੀਆ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੀਆ
ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਰਿਦੁ ਜਾਣਾਂ ਜਗਮਣਿ ਲੇਣੀਆ ਸਚੀ
ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਸੋਏ ਪਿਰਿ ਆਸਏ ਜਿੰਤੁ ਬੀਨਾਂ ਜਾਸੁ

ਗਮਨਾਮੁ ਗਾਇਣਹਾਰੁ ॥੫੪॥

ਉਅੰਕਾਰੁ ਸੰਪੂਰਣੁ ਭਇਆ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਤਨਮਾਲਾ

ਇਕੁ ਰੂਪ ਕਾ ਮਾਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਨੁ ਪੰਚ ਮਾਰੈ
ਡੋਵੈ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾ ਜੋਤਾ ਹੋਵੈ ਰਉ
ਅਪੇ ਕਾਰ ਤਾ ਅਪੇ ਦੇਉ ਅਗਮ ਸੇਗ
ਮੁਜੋ ਇਚਰਡ ਜਾਣੈ ਬਪੈ ਨਉ ਗੁੜ
ਪਾਗ ਮਤਿ ਆਣੈ ਸੀਤ ਸਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਰਉ
ਟਡਰਾਸ਼ ਤਾਕੇ ਆਗੈ ਪਨੇਦ੍ਰ ਆਸ਼
ਅਠ ਅਠਾਰਹ ਬਾਰਹ ਬੀਸ ਆਗੈ ਕਾ
ਛੀਤਪ ਲੇਪਟਈਸ ਤ੍ਰਚੀਨਟੀਸ ਫਿ
ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਹੁਤਉ ਦਾਸੀ ਸਾਰੇ ੧
ਸੋਹੰਦਾਸੀ ਜੋਕੋ ਗੁਰ ਦਾਸੁ ਤ੍ਰਮ੍ਰੁਖਿਪ
ਗਿੜ ਅੰਚਾਰ ਵਾਸੁ ਅਤਿ ਨੀਸਾਨੇ

ਜੋਗਾਈਓਆਸ ਪ੍ਰੀਤਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
ਪਸੂ ਜਿਤੁਖਾਟਦੁਤੀਆਂਦੁਖਪਾਣੁ
ਮਹਿਤਾਣੀ ਨਾਨਕ ਕਉਉਦਾਸੀਸਾਈ
੨ ਗਿਆਨੁਪਦਗੁਰੈਮਨੁਸਉਝੈ
ਸਾਮੁਦਸਾਂਪੰਚਾਂਕਾਂਬ੍ਰਿਤ੍ਰੈ ਮਨਮਾਂਤ
ਕਉਪਾਵੈਗੋਰ ਤੀਰਥਪਗਸੈਤੈਸੈਸਠ
ਜਿਨੀਇਤੁਸੈਭ੍ਰਮਨੈਕੀਪਾਈ ਨਾਨਕ
ਕੈਉਦਾਸੀਸੋਈ ੩ ਦੇਤੀਅੰਦੀ
ਅਠਸਠਤਾਂਟ ਤਾਂਕੇਥਜਾਸਜੇਕ
ਪਾਟ ਅਖਿਪਾਟਪਾਂਟੀਬਥਸਤੋਬਣ
ਕੈਸਾਂਮਾਂਗਹੁਸਹੁਗੁੰਦਪਾਂਤੀਆਂ ਦਤੁੰਦੀਸ
ਪਤਿਸਤਕਿਪਾਗਿਆਣੀਆਂ ਅਠਸਠਗੀ

ਸ੍ਰੋਣੌਕਣੀ ਨਨਕਕੌਤਦਾਸੀਸੱਣੀ ੫
ਪ੍ਰਕਾਮੇਤੁ ਮਖ਼ਾਣਿਗਣਿਦਾਕੌ ਦ੍ਰਤੀਅਦ
ਪ੍ਰਦਾਕਣਿਸ੍ਰਿਸਈਯੌ ਦਖਣੇਜਣਿ
ਪਛਾਮਜਾਣੀ ਤੰਅਣਿਜਦਪਟਦਕੀਸੱਙ੍ਰੀ
ਪਾਈ ਪਛਮਠੋਜੌਚਨੈਸੁਮੇ ਅੰਦੇ
ਪੂਦਖਟਾਕੇਨੇ ਸਯਿਤਯੁਗੇਅੰਤ੍ਰਯਾ
ਕਣਿਭਾਂਹੁ ਤਿਥੈਯਾਗਬ੍ਰੜਮਕੰਅਸਦੁ
ਜਿਨੇਡੀਗਤਨੰਸ੍ਰਾਂਭਾਯਾਗਣੀ ਨੰਨਕ
ਕੌਤਦਾਸੀਸਈ ਯ ਕਣਸੁਗਾਗਨੰਤੀ
ਕੰਖਣਿਦੁ ਤਿਮਸਾਣੁਅਜਿਨੀਮਸਦਾਮ
ਨਦੈਸਣਿਦ ਭ੍ਰੇਜਸੁਗਯੁਗਾਂਕਣਿਦ
ਅਡਿਨੀਮਕ੍ਰਿਸ੍ਰੈਦਾਗਜਦਦਣਿਦ ਕਥੌ
ਥੈਸੰਤ੍ਰਯਾਨੀਯਣਿਦ ਜਿਨੇਗਾਗਸਕੇਮੰ

ਰਖਾ ਗੁਰੂ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ
੬ ਗੁਰਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਕਾਂ ਜਹੀ
ਹਿਰਦੇ ਕਾ ਮੁਕਤਾ ਮੁਖ ਕਾ ਮਤੀ ਇਸ
ਟਿਕਿਆਂ ਭੁਖੀ ਦੇਖੈ ਦਾਨੁ ਜੋਧ ਟਿਕੈ
ਤਣੈ ਕਿਆਂ ਜਾਣਾ ਦਾਨ ਸਬੂਦ ਕਾਂ
ਸੁਣੀਆ ਉਡੂਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸਈ ਅਤਿ
ਪ੍ਰੀਤਾਂ ੭ ਚੰਚਲ ਚਾਲੇ ਨ ਜਾਣੈ ਤਮਾਸੇ
ਮੁਏ ਜਾਣੈ ਨ ਬੇਖੈ ਪਾਸੇ ਅੰਧੈ ਚੰਗੇ ਕਿ
ਤ ਨਾਮੋ ਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਗ ਤੁੜਾਏ
ਪਾਪੀ ਮਨ ਜਾਣੈ ਨਕੀ ਜੇਕਰ ਉਤਮ ਸਿ
ਗੁਰ ਕੇ ਗੈ ਨਖਾਂ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰੀਤਾਂ
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸਾਈ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ੮ ਅਸੁਰ
ਨਦੀਓ ਪ੍ਰੀਤੈ ਅਟਿਕਿ [illegible] ਸਾਂਯੀਗ

ਸੋ ਰਵਦੁ ਨਿਭਾਏ ਪਭਾਏ ਪਰਿਆ
ਇਉ ਨਿਰਵਾਣ ਅਵਗਾਹਿਆ ਮਨ ਪਉਣ ਕੋ
ਗਵੈ ਬੰਧ ਛੋਡਿ ਦੁਬੀਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਸੰਧਿ
ਅਪੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਗਵੈ ਦੂਤਾ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਸੋਈ ਅਵਧੂਤਾ ॥੯॥ ਗਗਨ ਤੀਰ ਕਰਿ ਰਹਿਤ
ਉਤਰਾਵੈ ਅੰਡਿ ਨਿਸਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਗੀ ਪਾਵੈ
ਪੂਰਨ ਡਿ ਇਤਨੇ ਠੀਏ ਪਾਏ ਆਵੈ ਇਉ ਡਿਖਿਆ
ਜੋਗ ਕਮਾਵਤ ਜੋਗੀ ਅਣਿ ਏਡ ਅਸਥਨ
ਇਉ ਏਸੋਗੀ ਸੰਜਮ ਲੈ ਨਖਿ ਤ ਸੇਸੁਤਾ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋਈ ਅਵਧੂਤਾ ॥੧੦॥ ਅਸਟ
ਸਾਧਿ ਨਿਰਾਸਮੁ ਖੋਡ ਪੰਚ ਤਤ ਨੀ ਗੁਰ ਕਰੀ
ਗਊ ਬੇਰੀ ਇਦੂਣ ਅਧਪੁ ਅਡਗੀ
ਸਾਧਕ ਰੀਪਿੰਗੀ ਸੰਦਾ ਵੀਰਾਗੀ ਜਰਮਤ

ਸੰਜਮੁ ਸੁਰਤਿਬਖਣ ਨਾਂਨਕਕੈਉਜੋਗਕੇ
ਪਖਣ ੧੧ ਜਾਂਚੌਪੈਤਾਂਬੂਝਆਗਿਆਂ
ਨੀ ਅਉਨੀਸਗੈਜੋਗੀਯਅਣੀ ਸੁੰਨੈ
ਸੰਰਪਾਸੀਉਗੋਯੋਰੈ ਗੁਰਪੂਸਾਂਚੀਕਦੇ
ਨਸੌਰ ਉਤਥੀਯਸੇਵਤੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਤਾਂਕਣਥੰਦਾਉਸਗਲੇਦੇਵਾਂ ਜਿਤਥਾਂ
ਭੇਦੁਨਦੇਈਰਿਖਣ ਨਾਂਨਕਕੈਉਜੋਗ
ਕੇਪਖਣ ੧੨ ਤਾਂਮਸੁਤਿਸਨਾਂਪੇਖ
ਨਿਵਾਰੈ ਪੰਚਅਗਨਿਆਇਥੀਤਗੋਜਾਰੈ
ਅਉਨੀਸਗੈਗਾਰੀਗਪਚਵਾਣੈ ਸਤਕੇ
ਓਪਜੈਦੁਗਸਤਿਤਾਣੈ ਸਾਂਯਾਨਿਵਾਪਰੈ
ਦੀਯੈਚਾਂ ਗੁਰਬਿਨੁਸੰਰੁਨਜਾਪੀਐ
ਤਾਂ ਓਤਮੁਭਾਣੀਜਨਕੀਜਕਣੀ

ਨਾਨਕਕੌਜੋਗਕੇਲਖਣ ੧੩ ਪੌਂਜੋ
ਇੰਦ੍ਰੀਇੰਦ੍ਰਨੁਕੀਏਰਖੈ ਸੋਜਤਖਾਸੁਖਤ
ਅਸਤ੍ਰਨਭਖੈ ਕਟਕੈਂਟਾਗਿਤਤਕਾਖੇ
ਤਾਂ ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰਖੇਚੇਤਾਂ ਸਤ
ਸੋਇਥਆਣਾਸੁਭਗਭਰੇ ਜੀਉਦਿਖੇ
ਦੀਸਜਾਨੁਕਰੇ ਪੰਜਸਤਨਉਣਾਗਾ
ਰਖਣ ਨਾਨਕਕੌਜੋਗਕੇਲਖਣ
੧੪ ਪ੍ਰਗੀਖਚਲੈਪਛੀਮਕਉਆਂਦੇ
ਗੋਦਸਾਸਦਵੌਏਕਤੀਮਣਾਂਦੇ ਛਟ
ਘਾਟਦੀਰੋਰੀਤੈਵਾਂਟ ਤਾਂਪਰਜਾਂਏ
ਅਉਪਟਪਾਂਟ ਨਉਕੰਰਦੇਵੈਪ੍ਰਗਕ
ਪਛਮਉਤ੍ਰਦਖਣ ਨਾਂਨਕਕੌਜੋਗ
ਕੇਲਖਣ ੧੫ ਸੋਈਤਨੁਭੰਡਾਸੁਗ
ਤਿਫੈਗੁਹੁਦ ਪਾਂਈਏਸਚਾਸਾਂਈਦ

ਸੁਧੁ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨੁਕੀਗ ਸਤਿਗਜਤਮਾਂ
ਹੈ ਜੁਗਤਿਦੁਹੂੰਲਾਣਿਦਕੀਦਕਾਂਦੇ
ਗਿਅਨੁਮਯਾਂਣਾਂਨੇਝਾਂਨਾਂਉ ਗੁਰਿਸਿਖ
ਧਿਜਾਯੀਐਕੇਦਭੂਨਾਂਉ ਗੋਣਿਦੋਂਗ
ਇਣਿਐਅੰਜਾਂਮਮੁਣ ਨਾਂਨਕਕੋਡੋਂਸੇ
ਗੇਕਣਖਣ ੧੬ ਅਗਚੋਂਕੇਯਾਗੇਸੋ
ਉਦਾਂਸੁ ਪੂਰਾਂਕੇਯਾਗਿਕੋਗੇਨਵਾਂਸੁ
ਉਧੂਂਕੇਸਖਗੋਦੀਬਿਣਾਂਭੁਥਾਂਗੀ ਨਾਂਕ
ਕੌਡੋਂਸਏਬੈਗਾਂਗੀ ੧੭ ਸੈਬੈਗਾਂਗੀ
ਜੋਂਖਅਮਡਿਅੰਦੈ ਗਿਸਦਕੈਅਂਗੌ
ਸਕੀਤਿਨਿਦਾਂਦੈ ਗਿਸਦਸਕਤੀਕੇ
ਕਗਮਕੈਗ ਅਜਾਗੁਵਸਤੁਅੋਚ
ਗਜੋਗ ਔਸਾਂਦਾਂਰੁਖਾਂਡਿਗਦਾਂਗ
ਗਿਜਨੁਯਾਂਐਤੋਨਾਂਗੀਏਦਕਾਂ

ਤਾਂਮਸ੍ਰੁਤਿਸਨਾਂਸਗਾਣੀਤਆਂਗੀ ਸਨਕ
ਕਉਸੱਈਬੈਂਗਾਂਗੀ ੧੮ ਇਤਿਆਂਉਸਤ
ਬ੍ਰਿਹਦਾਂ ਗਤਨਮਾਂ ਕਾਂਧ੍ਰਗੈਂਡਈ ੧
੧੯ ਸ਼ੀਤਿਗੁਗਧੂਸਾਣੋਦ
ਓਸਾਣਿ ਖਿੰਬ ਤਰੀ ਗੁਗੁ
ਰਦਣਗੁਰੁਕਦਣਚੇਣਾਂ ਰਦਣਗੁਰੁ
ਰਦਣੁਸੇਣਾਂ ਰਦਣਦਸਹੁਰੋਗਤੇ
ਬ੍ਰੇਕਣਾਂ ਸਤੀਜੋਂਖੈਸਤਿਕਖਿਕਾਖ
ਖਣਿਤ ਇਕ੍ਰਸਖੀਦਅਯਾਂਪ੍ਰਗਿਜਣਿਤ
੧ ਸਖਦਗੁਗੁਸ੍ਰੁਗਤਿਚੇਣਾਂ ਸਨੁ
ਸ੍ਰੁਣੁਯਦਣੁਸੇਣਾਂ ਤਤੁਦਸਤੁਣੇ
ਗਿਤਆਂਬ੍ਰੇਕੇਣਾਂ ਸਤੀਜੋਂਖੈਸਤਿ
ਕਖਿਕਖਿਯਣਿਤ ਇਤ੍ਰਸਖੀਦਅਯਾਂ
ਪ੍ਰਗਿਜਣਿ ੨ ਇਤਿਸ੍ਰੀਕਦਣਾਂ

ਨਾਨਕਿਵਡਾਸੁਣਤਾਨੁ ਵਡਾਪਲੋਕ
ਵਸੀਤਪੁਰਾਨ ਵਡਾਪੋਸੰਗਾਜਾਂਵਡਾ
ਸੋਮਤਾ ਦੇਤੇਗੋਸ਼ਟਕਨਾਨਕਿਕੀਆ
ਬਾਤਾ ੩ ਗੁਸਾਂਈਕਹੀਅਨਾਨਕਿ
ਤਉਸੁਣਤਾਨੁ ਪੰਚਲੋਕਥਸੀਤ
ਪੁਰਾਨ ਮਨੁਗੰਜਾਂਪਉਣਾਂਮਤਾ
ਲੇਤੇਗੁਸਾਂਈਨਾਨਕਿਕੀਆਂਬਾਤਾ
੪ ਗੋਸ਼ਟਕਨਕਉਣਵਸਦਾਮਨੁਆਂ
ਕਉਣਵਸਦਾਂਪਵਣਾ ਪਵਣਕਉਣੈ
ਪੀਣਾਂਜੋਬਜਾਵੈਪੰਚਾਂਕਵਣਾਕੂ
ਮੂਲੇ ਕੁੰਚੇਆਕੁਣ ਦੇਤੇਗੋਸ਼ਟਕਸਬ
ਵਰਾਂਵੀਚਾਰੁ ੫ ਗੁਸਾਂਈਜੋਗੇਕ
ਸਦਾਮਨੁਆਂਤਾਂਭਿਵਸਦਾਂਪਵਣਾ
ਪਵਣਾਂਨੂਪਹਿਜੋਬਜਾਵੈਪੰਚਕਾ

ਤਤੁ ਗੁਰੂ ਅਗਨਿ ਬੁੰਦੈ ਅਜਾ॥ ਲੋੜੋਗੁ
ਸਾਂਈ ਸਬਦਿ ਕਾਂਵੀਚਾ॥ ੬ ਮੈਖਿੰਬ
ਤ ਕਵਦਾ ਮੁਖਿ ਆਂਵਦਾ ਕਵਦਾ ਮੁਖਿ
ਜਾਂਵਦਾ ਕਝਸੈ ਨਾਂ ਕੀ ਕਵਦਾ ਮੈ ਸੰਧੀ
ਸਾਂਸੁ ਪੋਈ ਗੁਨਿ ਚਯਵਦਾ॥ ਕਵਦਾ
ਮਕੀ ਕਵਦਾ ਦੁਆ॥ ਏਡੋ ਮੈਖਿੰਬ ਕਸ
ਬਦ ਕਾਂਵੀਚਾ॥ ੭ ਗੁਸਾਂਈ ਓਤੇ ਮੈ
ਮੁਖਿ ਆਂਵਦਾ ਦਖਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂਵਦਾ
ਨਉਸੈ ਨਾਂ ਕੀ ਸੱਪੜ ਮੈ ਸੰਧੀ ਸਾਂਸੁ ਪੋਗੁ
ਨਿਚਯਵਦਾ॥ ਅਸਤੁ ਮਕੀ ਅੰਕੰਤੁ
ਦੁਆ॥ ਪੇਤੋ ਗੁਸਾਂਈ ਸਬਦ ਕਾਂਵੀ
ਚਾ॥ ੮ ਮੈਖਿੰਬ ਕੀ ਕਿਤ ਪੂਰੈ ਪਾਂਮੈ
ਬੰਧੁ ਕਿਤ ਪੂਰੈ ਪਕੈ ਨਕੰਧੁ ਕਿਤ ਪੂ
ਰੈ ਸਸੀ [illegible] ਕਿਤ ਪੂਰੈ ਪਾਣੀਆ

ਸੋਤ੍ਰੂਟੈ ੯ ਗੁਸਾਂਈ ਮਨੁ ਪੂਛੈ ਤਾਂਣਾ
ਗੋਬੰਧੁ ਪਵਣੁ ਪੂਛੈ ਪਤ੍ਰੈ ਤਬੰਧੁ
ਗਿਆਨੁ ਪੂਛੈ ਸਸੀਅਰੁ ਤੂਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛੈ
ਸਣੀਆਂ ਸੋਤ੍ਰੂਟੈ ੧੦ ਗੋਖੰਬ ਨਾਅ
ਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਉ ਅੰਦੇਸੁ ਅੰਦੇਸ ਕਾਂ
ਰਵਣੁ ਬੁਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਕਾਂ ਗੁਰੁ ਸੰ
ਤੋਖੁ ਗੁਰੁ ਤਗਣਾ ਣਾਂ ਗੋਸਟਿ ਪਵੈ ਸੂਖੁ
੧੧ ਗੁਸਾਂਈ ਅੰਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਉ
ਅੰਦੇਸੁ ਅੰਦੇਸ ਕਾਂ ਅਨੁਪੁ ਦੇਸੁ
ਮਨ ਕਾਂ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਕਾ
ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰੁ ਤਗਣਾ ਣਾਂ ਗੋਸਟਿ ਪਦੇ
ਸਖੁ ੧੨ ੧ ਸੰਪੂਰਣ ਗੋਸਟੀ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ
ਆ ਵਾਧਾਈਆ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ
ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾ
ਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾ
ਇਆ ੧ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ
ਨਾਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ
ਵਿਸਾਰਣਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾ
ਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ਕਹੈ

ਨਨਕੁੰ ਮੰਨਮੋਗ ਸਦਾ ਗੁਡਉਂਗ ਨਾਂਲੋ ੨
ਸੰਚੋ ਸਾਂਤ੍ਰਿਭਾਂਵ ਆਂਨਾਡਿਯਾਂਗਤੇ ਰੈ ਯਾਂਗ
ਤਤੋ ਰੈ ਸਭ੍ਰਿਕ ਛੁਟੈ ਮਾਂਸੁ ਚੋਡ ਸੁਯਾਂਢ
ਉ ਸਚਾਂ ਸਫੈਂਤ ਸਪਾਂਣੇਤੇਗੀ ਨਾਂਸੁ
ਮੀਨਵਸੰਚਉ ਨਾਂਸੁੰ ਜਨਕੈ ਮੀਨਵ
ਮਿ ਆਂਦਾਂਜੋ ਸਖਦਯਾਂਨੋ ਗ ਕੈਂਜਾਂਨੁ
ਸਚੋ ਸਾਂਤ੍ਰਿਭ ਕੇ ਆਂਨਾਡੁਯਾਂਗਤੋ ਗ ੩
ਸੰਚਨਾਂ ਮੂਮੇ ਗਾਂ ਅਥਾਂ ਗ ਸਚੁ ਨਾਂਮੁ
ਅਥਾਂ ਗੁਮੇ ਗਾਂ ਜੀਨ ਕੁਧਾਂ ਸਭਿ ਗਦਾਂ ਉ
ਆਂ ਕੀ ਗ ਸਾਂਤ ਸੁਕਾ ਮੀਨ ਭਾਂਉ ਵਸੈ
ਆਂ ਜੀਗੀਨ ਗੁ ਉਛਾਣ ਸਭਿ ਪੁਜਾਂਉ ਲੋ ਆਂ
ਸਦਾਂ ਸਦਾਂ ਕੁੰਗਾ ਭਾਂਣ ਕੀਤੋ ਗੁਰੁ

ਇਦਟ ਤੁਜ ਸਦੀ ਆਣੀ ਏਤ ਦਈਆਂ

ਧੀਆਂ ਕਉਤਨਕ ਸੁਨਤ ਸੰਤਤ

ਸਵਇਯਗੁਯਆ ੫ ਸਲੋਕੰ

ਚਸਕ ਦੀਤਤ੍ਯਾਗ ਸਭਗੌਯਾਗ ਸਭਾਗੈ ਸਭਦ

ਸਲੋਕਣੀ ਜਤ੍ਯਾਗ ਯਾਗੀਆਂ ਯੰਚਦੂਤ

ਤ੍ਯਕਾ ਸਕੀ ਤੇਕਾ ਛੁਕੰਟਕ ਮਾਗੀਆਂ

ਪੁਗਕਾਮਯਾਣੀਆਂ ਤਯੁਗਿ ਜਾਗਿ ਨਕਸਿਨਾਂ

ਤਗਣੂਗੈ ਕਉਤਨਕ ਕਸੁਖੁਤ ਆਗ

ਤਿ ਤ੍ਯਾਗ ਅਨਤਦ ਕਾਜ ੫ ਸਾਚੀਲਦ

ਸ਼ਿਹੁਦਤਿਨਮਾਣੀ ਦੌਤਿਨਮਾਣੀਲ

ਟੈਬਾਂਛੁਤੀਕਆਂਕੇਗ ਵੇਚਾਗੀਆਂ ਤ੍ਯੁ

ਬਾਂਛਸਮਾਯੁਕੀਏਨਾਂ ਤੀਕੂਯਾਕੀ ਬਨਛਾ

ਗੀਆਂ ਬੋਸੌਤੌਪੁਗਮਾਂ ਤਿਨਗੀਸ ਕਾਂਣੀ

ਸੰਵਾਰੀਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕੀਆ ਵੈਖਾਣਹੁ
ਕਿਆ ਕੋਈ ਵੇਚਾਰੀਆ ੬ ਅਨੰਦੁ ਅ
ਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
ਜਾਣਿਆ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਪਿਆਰੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕ
ਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰੀਆ ਅੰਦ
ਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਸਚੈ ਸਵਾਰੀਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਗੁ
ਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ੭ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇ
ਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇ
ਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰੀਆ
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ
ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ

ਕੀਤੁ ਅਣੀਤ ਗਮਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਬਦ ਲਾਂ ਭਾਵਣੋ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਪਾਵਣੋ ੮ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕ
ਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕ
ਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈ
ਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ੯ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਚਤੁਰਾਈ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ
ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ

ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ
ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ
੧੦ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾ
ਲੇ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂੰ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ
ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾ
ਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ
ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ
੧੧ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਆ
ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪੁਣਾ ਆਪੁ
ਤੂੰ ਜਾਣਹੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ

ਕੈ ਆਖਿ ਵਖਾਣਉ ਅੰਤੁ ਹੈਤਰ ਦੇਖਿਉ
ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਜਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਤੂੰ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
੧੨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜ
ਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰ
ਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ
ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ॥ ੧੨ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ
ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰ
ਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ
ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ
ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ
ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉ
ਤੂੰ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂੰ ਚਲਾ
ਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾ
ਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥

ਐਤੁ ਸੁਣਿਆਂ ਸਬਦ ਸੁਣਾਂਦਾਂ ਸਬਦ ਸੁਣੰਦ

ਸਦਾ ਸੁਣਿਦਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਏਆਂ ਐਤੁ

ਇਤ ਨਕੈ ਮਾਂਨੇ ਦੀ ਸਭਿਆਂ ਜਨੇ ਪੁਕਾਰਿਣ

ਇਖਾਂ ਆਏਆਂ ਐਹੀ ਕੀਰਤਿ ਗਾਉਂਦੇ ਪੰ ਤੇ

ਹੋ ਰੇਕਾ ਗੈਤੁ ਗਾ ਵਾਂਗ ਵੀਕਿਤੇਨ ਪਾਏ

ਆਂ ਕਰੋਤਨਾਂ ਨਕੁ ਸਬਦ ਸੋਹਿਤ ਵਾਂ ਸਾਂਕਿ

ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਏਆਂ ੧੬ ਪਾਂਇਕਤਾਏ

ਸੋਜਨਾਂ ਜਨੇ ਤਿਸੀਂਪ ਆਏਆਂ ×

ਪਦਿਕਤ ਮਾਂਤਾਂਪਿਕਾਂ ਨੂ ਟੰਕ ਸਤਿਕ

ਸਿਤੁ ਪਦਿਕੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਣੀ ਆਂ

ਕਤਦੇ ਪਾਂਦੇ ਤਸੁਣਦੇ ਪਾਂਇਕਤ ਸੋ ਪਥ

ਤੁਜਿਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਣੀ ਪੀਪਕਾਂ ਐਤਆਂ

੧੮ ਕਾਮੀ ਸਤਜੁ ਨਕੁਖ ਜੋ ਇਕ

ਸਤ ਜੋ ਸਤ ਸਾਂਨ ਜਾਂਣੈ ਨਤ ਜਾਂਣੈ ਸਤ

ਸਾਂਕ ਤੇ ਸੰਜਾਗੇ ਸੇਕਾਮਕ ਸਾਂਣੈ

ਸਤੰ ਸੋ ਜੀਓ ਮ ਧੀਨੁ ਤੇਕੇ ਨੁ ਸੰਜ

ਸਿਯੋਰਾਂ ਜਾਂਣੈ ਮੰ ਨੁਯ ਵੇਤੁ ਸਥਾਇ

ਧਾਂਗਤ ਧੀਸਿਓ ਗਤੁ ਧੇਰ ਨੁ ਧਾਂਣੈ

ਕੇਤ ਨਾਂਨ ਗੁਰਯੂੰ ਸਾਂਚੀ ਸਜਾਕੁਖ ਤੇ

ਇਤ ਸਤ ਸਾਂਣੀਏ ਵ ਜਾਂਣੈ ੧੮ ਜੀਅਤੁ ਮੈ

ਧੋਖਾਂਤ ਕੁਤੁ ਨੇ ਗਮ ਧੀਰ ਨੀਚ ਨਸੁਤੁ

ਸ੍ਰੇਤ ਗੀਆਂ ਤ੍ਰੇਤੁ ਤੇ ਸਨਾਂ ਵਾਂ ਗੁਰੁ ਧ

ਗਾਂਸਰਨ ਸਨਤੁ ਵਸਾਂਣੀਆਂ ਵੇਵਾਂਸਤਿ

ਨਾਂਸਓ ਨੁ ਸੋ ਸੁ ਨੇ ਨ ਤਿਓ ਤਿ ਸਿਓ ਕੇ

ਤਣੀਆ॥ ਕਉਣੁਸੁਕੀਜਾਨਸਚੁਤੇਜ
ਅੰਕੁਰਨੇਖਾਗੀਤਨੀਜਾਣਾਮੁਜੁਐਡਾਗੀ
॥੧੯॥ ਜੀਅੜੇਨੇਗਮਣੁਥੰਡਗੁ
ਨਿਗਮਣੁ ਥੰਡਗੁਤਨੇਗਮਣੁਜੋਕਿ
ਤੁਨੇਗਮਣੁਸੀਤਮੁਗੁਤੇਕਰਣੀਕਮਣੀ
ਕੁਨਕੀਸੌਖੁਯਤੁਰੈਨਤੀਮਨਸਾਸੰਤ
ਸਮਾਣੀ ਚਨਮੁਰਕੁਜਾਨੀਖੰਇ
॥ਭੁਖਸੋਵਣਾਜਾਗੈ ਕਉਣਸੁਕੀਜ
ਨਮੰਤੁਸੋਮਨੁਮਦਾਗਤੇਗੁਰਣਾਂਕੇ
॥੨੦॥ ਜੋਕੌਸਖੁਮੁਗੁਸੇਕੀਸਨਮੁਖੁੜੌ
ਹੈ ਤਉਦੈਤਸਨਾਮੁ ਸੁਸਕੁਕੋਈ ਜੀਅੜ
ਨੇਕੁਗਰਨੇਕੇ ਗੁਸੋਰਣਗਨਨੇਨੇਸੋਮਾਏ

ਅੰਤਰਿ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ਆਪੁ ਛਡਿ
ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਕੋਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ
ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ੨੧ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ
ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛ
ਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ
ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਏ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ

ਪਾਏ ੨੨ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ

ਅਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤ
ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ
ਸਮਾਣੀ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ
ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ੨੩

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ਬਾ
ਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ
ਕਚੀ ਬਾਣੀ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ
ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰ
ਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ
ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ

ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਸਿਮ੍ਰਿ ਬਾਝਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰੀ ਬਾਣੀ ੨੭
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ
ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ
ਹੋਆ ਸਮਾਉ ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ
ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ਆਪੇ ਹੀਰਾ
ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ
ਜੜਾਉ ੨੮ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ
ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ
ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ
ਬੁਝਾਏ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬ

ਦੁ ਮੰਨਿਵਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋ
ਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਹਣੁਸਿਖਿਵਦਾਣੁ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾ
ਏ ੨੬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾ
ਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁ
ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ।
ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇ
ਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸ
ਨੋ×ਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿ
ਅਨਦਿਨੁ
ਹਾਣੀ ੨੭ ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ

ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿਅਗ
ਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ ਓਸਨੋਕਿਹੁ
ਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾ
ਵਏ ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਵਡੁ
ਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ ੨੮
ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾ
ਇਆ ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀ
ਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾ
ਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ
ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ
ਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁ
ਹਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆ

ਕਉਣ ਨਾਮੁ ਮੁਖ੍ਯੁ ਅੰਨੀ ਜੀ ਜਿ ਤੀਨਿ ਭਵਣੀ
ਤਿਨੀ ਵਿਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਆਖੀਅਹਿ ॥ ੨੯ ॥
ਡੀਹ ਅਣਿਚ ਅਮੋਲਕ ਉਮੁਣਿ ਆਖੀਐ
ਸਾਹਿਬੁ ਮੁਣਿ ਨਾਖੀਐ ਅੰਕਿਸੇ ਵਿਚ ਉ
ਸਉ ਲੋਕ ਵਿਚਲਾ ਰਖੀਐ ਜਾਹਿ ਅਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜੋ ਸਿਖ ਲੈਤਿ ਸਤਨਾਮੁ ਸੰਤਾਂ ਪੀਲੇ ਵਿਚ
ਡ ਅਖ੍ਯੁ ਜਾਣੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ
ਸਿਖ ਗਉ ਡੀਹ ਦੇ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਆਖੀਐ ਡੀਹਾ
ਅਣਿਚ ਅਮੋਲਕ ਉਤਾਂ ਸੀਤ ਨਕੇ ਨਾਂ ਨਕਾ
ਸਿ ਨਿਡ ਗਿਚ ਲੇਖੀਐ ॥ ੩੦ ॥ ਡੀਹਾਂ ਸਿ
ਸੋਗ ਸਿਨੁ ਦਦਾ ਜਾਂਗ ਡੀਹਾਂ ਸਿ ਸੋਗ ਸਿਨੁ
ਦਲ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਤੇ ਗੀਸ ਜਾਣੀ ਡੀ
ਡੀਗਿਨਿ ਤਕਾਚਿ ਡੁ ਤੀ ਅੜ ਲਾਡ ਚਰਿ ਡੁ ਦਿਡ
ਤੀ ਸਿਉ ਪੰਚ ਤਾਣੀ ਸਿਖ ਆਣੀਜ

ਤੀਂ ਅਪੇਰਾਣਾ ਕਉਤਾਂਨਕੁੜੀਂਗੋਸਮੇਗੀ
ਮਨੁਤੋਂਆਂ ਵਣ ਜਾਂਗਾ ॥੨੧ ਫੇਗਸਤ੍ਰੂੰ
ਅਨਿਗਸਗੈਚਗੜੀਤੇਗੈਇਆਂਸਨਜਾਣੁ
ਇਆਂਸਨਜਾਂਣੁਤੋਂਗਤ੍ਰੂੰਕੇਤੇਗੈਜਚਗੁਤੀ
ਗਸੁਪਛੈਨਥਣੁ ਤੀਗਸੁਪਾਂਣੁਪਛੈਪੀਐ
ਤੀਗਸੁਥੜੁਨਿਨੀਰਸਨਾਂਪਾਂਗੇਅਣੁ
ਏਤੁਤੀਗਸੁਕਗਮੀਯਾਂਣੀਐਸਤਗੁਗੀਮਛੇ
ਇਸੁਅਣੁ ਕਉਤਾਂਨਕੁੜੀਂਆਂਨੈਸਕਿਦ
ਸੇਗੇਜਾਂਤੀਗਵਸੈਮਸਿਅਣੁ ॥੩੨
ਫੇਸੂੰਗਾਂਮੋਗੈਆਂਤੀਤ੍ਰਮਮਾਤੇਜਨੀਨਿਕਪੀਤ
ਤ੍ਰੂੰਜਗਮਾਤੁਅਣੁਆਂ ਤੀ[illegible]ਪੇਸਤਾਂ
ਪੇਸੈਤਾਂ ਤ੍ਰੂੰਜਗਮਾਤੁਅਣੁਆਂ ਤੀਆਂਪੇ
ਮਾਂਤਾਂਅਪੇਪਿਤਾਂਜਿਨਿਜੀਓਉਤ੍ਰੁਪਣੁਜਗਤੁ
ਇਚਣੁਆਂ ਗਾਪਾਂਸਾਂ[illegible]ਤਕੁ

ਤੈਆਂਚਖਤੁਨਦਗੀਆਂਣੀਆਂ ਕਉਤਕੁ
ਰਿਸੁਸਾਂਟਕਾਮ੍ਰਤੁਗੀਠਆਂਜੋਤਿਗਖੀਤ੍ਰਤੁੰ
ਜਾਗਮਾਡੁਆਂਣੀਆਂ ੨੨ ਮਤਿਚਾਂਉਕਿ
ਇਆਂਪੂਰਭੁਅਗਮੁਸੁਣਿਆਂ ਡੀਮਗਉ
ਗਾਂਉਮਖੀਮਿਡੁਮੁੰਚਗੁਬਣਿਆਂ ਡੀਗਉ
ਮੰਗਪ੍ਰੀਤਿਤਾਂਮੁਮਖੀਏਸੌਮੁਦ੍ਰਪੁਨਿਦੇਆਂ
ਪਏ ਅਨਡਤਵਾਂਣੀਗੁਗਮਖਾਂਦੇਜਾਂਪਈ
ਡਿਨਾਂਮੁਡੀਗਮੁਭਗੋ ਕਡੋਸਕ੍ਰਪਭ੍ਰਕਾ
ਇਮਿਆਣਿਅਕਾਗਣਬਾਂਗਣਜੋਗ ੨੫
ਏਸੁ ਗਾਂਮੋਗੀਆਂਣੀਸੁਜਾਗਮਾਡੁਆਂਣੀਐ
ਕਿਆਂਤੁਪੁਕਾਮੁਕਾਮਾਂਣੀਆਂ ਕਿਕਾਮੁ
ਕਾਮਾਂਣੀਆਂਤੁਪੁਮੁ ਗਦਾਂਤ੍ਰੁਮਾਡੁਆਂਣੀਆਂ
ਸਿਸਿਨੀਤਾਂਗਦਤੁਮੋਚਆਂਗਡੀਗਮਹਿ

ਨਵਸਾਣੀਆਂ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਧੀਰਮਤਿ
ਦੀਸਆਪੁ ਗਰੀਬੀ ਲਾਏਆਪਣੀਆਂ
ਸਰੀਰੁ
ਕਉਤੰਨ ਪ੍ਰੇਤਉ ਪਾਵਣਹਾਰਉ ਤਿਆਗਿ ਨਿਸ
ਤਿਸੁ ਗਸੋਤਿ ਚਰਣੁ ਲਾਣੀਆਂ ੩੫
ਪ੍ਰੇਮਤ ਸੋਗਿ ਤੀਗਤੁ ਸਸਮਦਿ ਜੋਤਿ ਪਗਿ
ਤੀਗਿ ਖਿੰਨੁ ਅਵਗੁਨ ਦੇ ਖਤੁਕਣੀ ਨਦਰਿ
ਤੀਗਿ ਨਤੁਣੀ ਪਆਂ ਪ੍ਰੇਤੁ ਦੇਸੁ ਸੰਸਾਰੁ
ਤ੍ਰਸ ਦੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰੇਤ ਤੀਗਿ ਕਗੁ ਪੁਤ ਨਦਰਿ
ਤਰਿਗੁ
ਅਣੀਆਂ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਿ ਅੰਦਰਿ
ਦੇਖ ਤੀਗਿ ਪ੍ਰਿਕ ਤ ਤੀਗਿ ਖਿੰਨੁ ਅਵਗੁਨ ਕਣੀ
ਕਉਤੰਨ ਕਪ੍ਰੇਤ ਨੇਤ ਆਪ ਸੋਸ ਣਗੁਰਿ
ਮਿਆਣਾ ਐਦਿ ਦੇਖੋ ਦੁਸ ਏ ਤਪ੍ਰੀ ੩੬
ਪ੍ਰੇਸੂ ਵਣ ਤੁ ਸਗਿ ਤੁ ਸੰਚੈ ਸੁਨ ਏਨਣ

ਪਠਾਏ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ
ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ਸਚੁ
ਅਲਖੁ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ੩੭
ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪ
ਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ
ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ
ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾ
ਵਨੀ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਤਹ ਅਨੇ
ਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ
ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ

ਗੁਫਾਂ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾ
ਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿ
ਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਗਾਂਵਹੁ
ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਧਿਆਵਹੇ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾਂ
ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ
ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ
੩੯ ਅਨੰਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ਦੂਖ
ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ

ਸੰਤ ਸੰ ਜਾਨਕਏ ਸਗਸੇਪੁਰੇਗੁਰੇਤੇਜਾਂ
ਦੀ ਸੁਦਾਤੇਪੁਨੀਤਕਰਤੇਪੀਦਿਤਸ
ਸੈਗੁਰਮਤਿਅੰਭਰਪੁਰੇ ਖਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਾਂਗੋਤੁਰੋਗੇਅਨ
ਤਰਤ੍ਰੇ ੫੦ ਅਨੰਦਪੁਰਣਤੋਂ
ਭੁਪਾਂਚਕਾਂਖਖਸਣਾਂ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਤਿਗੁਰਏਨ ਮਹ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ
ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ
ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ ਸਿਮਰ
ਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨ
ਤਅਨੇਕੈ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖ੍ਯਰ
ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖ੍ਯਰ ਕਿਨਕਾਏਕ
ਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀ
ਨਆਵੈ ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋ ਨਾਨਕ
ਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ ੧ ਸੁਖਮਨੀਸੁਖ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿਨ

ਵਸੈ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਸ ਭ੍ਰਮੁਜਾਮ੍ਰਤਸੈ

ਪੂਭਿਕੈਸਿ ਮਾਗੀਸ ਕਾਲ੍ਰਪੂੰਡੌ ਪੂਭਕੈਸਿ

ਮਾਗੀਸ ਦ੍ਰਸਮਨ੍ਰਟੌ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਤ

ਕਲ੍ਰਖਿਪ੍ਰਨ੍ਰਤਾਣੌ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਤਿ

ਅਨਿਦ੍ਰਨ੍ਰਜਾਂਗੌ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਨ੍ਰ ਭਉ (ਤ੍ਰੈ)

ਨਗੀਖਿਅਣੌ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਨ੍ਰ ਦ੍ਰਯਨ (ਤ੍ਰ)

ਸੰਤਯੌ ਪੂਭਕੀਸਿ ਮਾਗ੍ਰ ਸਾਯਕੈ ਸੰਗਿ (ਤ੍ਰ)

ਸਾਕੀਸਯਾਂਨਨਾਂਨਕਡੀਂਗੀ ੨ ×

ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਸ ਗੀ ਆਂਨ੍ਰਯਿ ਅਨ੍ਰਤਰ

ਭ੍ਰਯਿ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਣ ਸਾਗਾਣ ਭਰੰਣ

ਕੀਸ੍ਰਯਿ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਸ ਯਿਯਿਸਿਯ

ਨਧਾਨਿਯ ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀਸ ਜਾਯੁਤ੍ਰਯੁਜਾ

ਪੂਭਕੈਸਿ ਮਾਗੀ ਯਿਕਨਸੈ ਭ੍ਰਯਾ ਪੂਭਕੈਸਿ (ਰਿ)

ਸਮਰਿ ਤੀਰਥੀ ਇਸਨਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਦਰਗਹਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ
ਫਲਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁਭਲਾ
ਸੇਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ੩ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁ
ਸਭਤੇਊਚਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇਮੂਚਾ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ
ਆਸਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਮਨਕੀਮਲੁਜਾ
ਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿ ਸਮਾਇ
ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿ ਸਾਧਕੀਰਸਨਾ ਨਾਨਕਜਨਕਾ
ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ੪ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ

ਸੰਯਤਨਵੰਤੇ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡਸੇਯੰਤ੍ਰਵੰਤੇ
ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡਸੇਜਨਯੂੰਦ੍ਰਨੁ ਪ੍ਰਭਕਣੁ
ਸਿਸਮਗੀਡਸੇਯੁਗਯਯੂਯੰਨ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗ
ਡਿਸਿਖਸੁਡਤੰਜੇ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡਸੇ
ਸਗਖਕੇਗੰਜੇ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡਸੇਸੁਖਵੰਸੀ
ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡਸਵੰ ਅਖਿਨੰਸੀ ਸਿਸ
ਗੀਡ ਤੇਢੰਗੇਸਿਜਨਿ ਸ੍ਰੰਯਚੀਏਸ੍ਰੰਢੰ
ਨੰਨਕਜਨਕੀਸੰਗੇਗਵੰਢੰ ੫ ਪ੍ਰਭਕਣੁ
ਸਿਸਮਗੀਡਸੇਯਗਣੁਯਕੰਗੀ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀ
ਤਿਨਸਦਖਿਜਣੰਗੀ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡ
ਸੇਸੁਖਸੁਡੰਦੈ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡਤਿਨਸੁਖੀ
ਖਿਡੰਦੇ ਪ੍ਰਭਕਣੁਸਿਸਮਗੀਡਤਿਨਸ੍ਰੰਗਸੁਜੀਤਾ

ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ
ਭਾਗਿ ੬ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦ
ਝੁਨਕਾਰ ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਰ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ
ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ ੭ ਹਰਿ

ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ
ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ
ਜਤੀ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ
ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ੮ ੧ ਸਲੋਕੁ
ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ
ਨਾਨਕ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ

ਮਨਉਤਣਨਾਮੁਰਤੌਗੈਸੰਗਿਸਤਣੀ ਜਤਸਤ
ਭੀਉਆਨਦੂਤਜਾਮਦਤੋ ਤਤਕੇਵਣ
ਨਾਮੁਸੰਗੀਤੌਗੈਨਤੋ ਜਤਮੁਸਕਣਉ
ਅੀਤਭਗੀ ਤੀਕੋਨਾਮੁਖਨਸਾਤਿਕੁਗੀ
ਅਤਿਕਧੁਨਤਚਗ [illegible] ਕਗਤਨੀਤੌਗ
ਤੀਕੋਨਾਮੁਕੋਇਧਧੰਤੋ ਗੁਗਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਾਧਤੁਮਨਸੇਗ ਨਾਨਕਧਾਂਦਤੁ
ਮੁਕਧੰਨੇਗ ੧ ਸਗਣੀਸਸਏਕਸ਼ਾ
ਦੁਖੀਆਂ ਤੀਗਕਨਾਮੁਜਧਤਤੀਉਸੁ
ਖੀਆਂ ਲਾਧਕੋਗੀਬੰਧੁਨਧੌਗ ਤੀਗੋਕ
ਨਾਮੁਜਾਧਤੀਨਸਤੌਗ ਅਤਿਕ [illegible] ਸਾਂਉਆਂਗਗ
ਤਿਥਨਸੁਙਾਦੈ ਤੀਗਕਾਨਾਮੁਜਧਤੁਅਥਾਂ
ਦੈ [illegible]

ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਜੀਅਾ ਜਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਰਾਂਕੀਨ

ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਨਾਮਿ ਪਾਇ ਚਾਉ

ਜਨ ਸਮਾਣੈ ਓਇ ਜਨ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆਸ ਤਨ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਕੀਰਤ ਮਉ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾ

ਮਨ ਤਨ ਭੀਜੇ ਰਾਂਗੈ ਤਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ

ਕੀਨੈ ੪ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ

ਕੀ ਓਟ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ਹਰਿ

ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ

ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ

ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ

੫ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ
੬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ
ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ
ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਰਾਤੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ਆਠ
ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ

ਗਟਨਹੀਛਪੈ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁ

ਕਰੇ ਨਾਨਕਜਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤਰੇ ੭

ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੋਨਾਮ ਕਾਮਧੇਨਹਰਿ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਮ ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ

ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਥਾ ਨਾਮਕੀ

ਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈ ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁ

ਸਭੁਨਸੈ ਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ

ਸੰਤਕੀਸੇਵਾ ਨਾਮੁਧਿਆਈਐ

ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ ੮

੨ ਸਲੋਕੁ ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਸਿਮ

ਰਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਢਢੋਲਿ ਪੂਜਸਿਨਾਹੀ

ਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਅਮੋਲ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ ਖਟਸਾ
ਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨ ਜੋਗਅਭਿਆਸ
ਕਰਮਧ੍ਰਮਕਿਰਿਆ ਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨ
ਮਧੇਫਿਰਿਆ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁ
ਜਤਨਾ ਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ ਸਰੀਰੁ
ਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਰਾਤੀ ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁ
ਭਾਤੀ ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ ੧
ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ ਮਹਾ
ਉਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮ
ਤਪਰਾਨ ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ
ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ ਜੈਨਮਾਰ

ਸੰਜਮਅਤਿਸਾਧਨ ਇਸਧਨਿਸਾਂਖਵੀ
ਸੂੰ ਗੁਰਟਾਂਵੈ ਤਉ ਭੀਤਉਸੈਂ ਮੈਲੁਨਜਾਂਵੈ
ਗੈ
ਤਿਗਿਕ ਨਾਂਮਸਮਸਰਿਕਉ ਨਹੀਉ ਨਾਂਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਂਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਈਉ ੨
ਮਨਕਾਮਨਾਂਤੀਰਥਦੇਹਿਛੁਟੈ ਗਰਬੁਗੁਮਾਂ
ਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁ
ਰੈਤਿ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਂਇ
ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਂਕਰੈ ਮਨਤੇਕ
ਬਹੁਨੀਬਿਖਿਆਂਟਰੈ ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹ
ਅਨੀਤਿ ਸੁਧਕਹਾਂਹੋਇਕਾਂਚੀਭੀਤਿ
ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਂਮਕੀਮਹਿਮਾਂਉਚ ਨਾਂਨਕਨਾਮਿ
ਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ ੩ ਬਹੁਤੁਸਿਆ

ਣਪਜਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ ਅਨਿਕਜਤਨ ਕਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿ
ਨਹੀਬੁਝੈ ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈ
ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ ਮੋਹਿ
ਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿ ਅਵਰਕਰ
ਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ ਗੋਵਿੰਦਭਜ
ਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ੪ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ
ਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁ
ਮਿਟਾਵੈ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ
ਜੇਕੋਅਪੁਨੀਸੋਭਾਲੋਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈ

ਔਰ ਜੋਕੋ ਜਨਮਮਰਣਤੇਡਰੈ ਸਾਧ

ਜਨਾਕੀਸਰਣਿਪਰੈ ਜਿਸੁਜਨਕਉ

ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈਬ

ਲਿਬਲਿਜਾਸਾ ੫ ਸਗਲਪੁਰਖ

ਮਹਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿਜਾ

ਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈ

ਨੀਚਾ ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਊਚਾ

ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ

ਮਨਅਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ ਪੇਖੈ

ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਨਾ ਸੂਖਦੂਖ

ਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਨਾਨਕਪਾਪਪੁੰ

ਯੱਨਡੀਲੋਯਾਂ ਵਿ ਨਿਯਪਨਕਉ
ਯੱਨੁਤੋਗੋਨਾਂਉ ਨਿਥਾਂਦੇਵਉਨਾਂਉਤੇ
ਗੱਥਾਂਉ ਨਿਮਾਂਨੇਕਉਪੂਉਤੇਗਿਆਉ
ਸਗਾਪਾਯਟਾਂਕਉਦੇਵਾਡੁ ਦਾਂਨੁ
ਰਾਂਨੁ ਕਾਂਧੇਂਨੁ ਡਾਂਗਮੁਅਮੀ ਸਗ
ਪਾਯਟਾਂਕੇ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਅਧਨੀ
ਗੀਤੀਮੀਤਜਨਡ ਅਾਂਧੇ ਅਧਨ
ਸੀਗਿਅਾਂਧਪੂਰਗਾਂਤੇ ਤੁਮਗੀਓਸ
ਤੀਤਤੁਮਤੇਤੂਹੀ ਨਾਨਕ ਅਵਾਗੁ
ਨਾਗਨੀਸਵੈਇ ੭ ਸਾਥਯੰ
ਗਅਮੀਡਿਸੇ ਸਟਯਗਮੂ ਡੀਰੋ

ਨਾਂਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ਸਗਲ
ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰੀਆ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੀ
ਆ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ
ਭਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀ
ਅ ਸਦਾ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ
ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ਸਗਲ
ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ਨਾਨਕ
ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ੮
੩ ਸਲੋਕ ਨਿਰਗੁਨੀਆ
ਰ

ਇਆਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ ਜਿਨਿ
ਦੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਰਮਈਆਕੇਗੁਨਚੇਤਿਪਰਾਨੀ।
ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਨੀ ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ
ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ ਬਾਰਬਿ
ਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ ਭਰਿਜੋਬਨਭੋ
ਜਨਸੁਖਸੂਧ ਬਿਰਧਿਭਇਆਊਪਰਿਸਾਕ
ਸੈਨ ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨ
ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ ਬਖਸਿਲੇਹੁ
ਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ ੧ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿ
ਸੁਖਿਬਸਹਿ ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿ

ਹਸੀਤ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ
' ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀ
ਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨ
ਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿ
ਰਚਨਾ ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ ਨਾਨਕ
ਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ ੨ ਆਦਿਅੰਤਿ
ਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ
ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ ਤਾਸਿਉਮੂੜਾ
ਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਾਸਦਾਹਜੂਰੇ
ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈ
ਦਰਗਹਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਈਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਖਨ
ਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ੩ ਰਤਨੁ ਤੇਆਗਿ ਕਉਡੀ
ਸੰਗਿ ਰਚੈ ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ
ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੋ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਜੋ ਹੋਵਨੁ
ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ
ਕਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ਚੰਦਨ ਲੇ
ਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ਗ੍ਰੰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ
ਹੋਇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ
ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ੪
ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ਲੋਕ ਪਚਾ
ਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾ
ਇਆ ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ

ਬਾਂਡੀਮੈਗਅਣੀਯਅਾਂਣੀਏਸਨਣ ਅੰਤੀਮਿ
ਅਾਂਧੈਣੌਭੁਸੁਅਨ ਅੰਤੀ ਅਗਮਿਥਡੀ
ਤਸੁਅਣੁ ਗਣਿਯਥਾਗਕੈਸੇਤੌਅਥਾਣੁ
ਜਿੰਕੈ ਅੰਤੀਗਥਸੈਪੂਭਅਾਂਯ ਨਾਂਨਕਤੇ
ਸ
ਜਨਸਡੀਜਸਮਾਂਡਿ ੫ ਸੁਸਿਅੰਯਾਂਕੈ
ਸੇਮਾਂਗੁਯਾਂਦੈ ਕਗੁਗੀਤੁਖੇਤੁ ਓਇਦ
ਸੇਥਡਾਂਦੈ ਕਡਾਂਬੁਸ਼ਾਂਗੀਤਿਭੁਸ਼ੈਨੌਗਾਂ
ਸੇਸਿਕਤੀਐਤਉਸਮਸ਼ੈਭੌਗਾਂ ਕਣੀਥਸਨ
ਯਦਗਾਂਦੈਗੁੰਗ ਜਤਨਕੌਤਉਭੀਸੁਗਭੋਗ
ਕਡੀਯਿੰਗੁਲਾਯੌਂਵਤਯਾਭਦਨ ਨਡੀਓ
ਉਂਡਾਂਓਸੁਗਾਦਨੁ ਕਾਤਾਂਕਗਣਾਂਸੈਦੀਨੁ
ਕੈਨਜੇਕੈ ਨਾਂਨਕੁਮਗੀਕੈਂਯੇਕੋਗ

ਵੀ ਸੰਗਿ ਸਭਣੀ ਜੁਆਵੈ ਨਚੀਤਿ ਜੋਬੈਂ
ਸ੍ਰੀਤਾਂਸਿਰਉਪ੍ਰੀਤਿ ਬਲੁਆਵੈਗਿਡਕੀਤੀ
ਬਸੈ ਅਨੰਦਕੇਖਮਣੀਉਆਂਗਿਗਸੈਂ ਕਾਲੁ
ਦਿਲਕਰੀਆਂਨੈਸਣੀਪਤੀਰਿ
ਨਆਵੈਮੁਨੇਚੀਤਿ ਬੇਗਿਬਿਗਿਯਕਸਭੈਯੁ
ਸਤਿ ਕ੍ਰਿਤਬਿਕਾਂਗਮਣਲਭਯੋਡ ਸ੍ਰੀਅਭੁ
ਸੁਗਾਂਤਿਬਿਡਨੇਕਣੀਜਾਨਮ ਨੰਨਕਰਥਿਲੁ
ਅਯੁਨੇਕੀਕਗਮ ੬ ਕ੍ਰਿੰਠਕਾਰੁਰਸਪੀਡ
ਅਾਦਖਿ ਜੀਉਥੰਗਿਸਭੁਤੇਕੀਗੀਸ
ਤ੍ਰਿਮਮਾਂਤੰਯਿਤਾਂਡਮਵਣੀਕਤੇ ਤਸਗੀ
ਬ੍ਰਿਯਾਂ ਸੁਥਯਨੇ ਕੀਯਨਜਾਨੇਤਸਾਂ
ਕੇਤ੍ਰ ਉਚਰੇਉਰਾਂਭਗਵੰਤ ਸਗਾਣਸਮਾਈ
ਤਸੈਸੁਝਯਗੀ [illegible]

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ੮ ੫ ਸਲੋਕੁ
ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ
ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ
ਜਾਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ
ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ
ਗਵਾਵੈ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ
ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ
ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ਸਰਬ ਸੂਖ
ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਮਨਾਇਆ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾ

ਸੀਤਾ ੧ ਅਗਨਤਸਨੁ ਅਪਨੀਦੇ ਸੀਸ
ਧਾਤਧੀਤ ਬਾਗ ਤੇ ਅਨੰਦ ਉਤਪਨੇ ਅਪੁਨੀ
ਅਸਾਨ ਕਉ ਬਡੀ ਸਭੁ ਲੋਗ ਅੰਗੀਆਂਨੀ
ਮਨਿ ਸੁਕੋਈ ਅਪਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਪਣੀ
ਧੋਦੈ ਬਡੁਗੁਨ ਸਕੀ ਬਸਾਂ ਸੁਨੇ ਉਦੇ ਸਿਸ
ਰੀਵ ਸਤ੍ਰੁ ਤਸੁ ਅੰਗੈ ਸਬੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗੀ
ਅਸਾਨੈ ਸਬੈ ਉਸਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕੋ ਨੈ ਤੇ ਭਾ
ਤਾਤਕ ਸਾਡਿ ਬਹੁ ਸਦਾ ਦੀਏ ਆਭੁ ੨
ਅਨਿਕ ਬਣਿਤ ਮਣੀਆਂ ਕੇ ਡਤ ਸਿਆਂ ਉਡਵਤ
ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ਬਿਰਧ ਕੀ ਚਣੀ ਉ ਅਨੀਸ ਉਗੁ
ਜਾਦੈ ਉਡੁ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਧਭੁਤਾ ਵੇ ਜੋਦੀ
ਸੈਸ ਚਾਲਨ ਤਾ ਲਾਈ ਦ ਗੀ ਉਤਨ ਅਧ
ਅਧਾਂ ਬਾਂ ਉਸਿ ਜਾਂ ਜਾਦੈ ਨੇ ਰਕ

ਤੁਹਿਬਨ ਅਵਰੈ ਕੇਤ ਮਨ ਤੀਰਥ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸੁਖਦਾਈ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਪਛਾਣੀ
੩ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ
ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ
ਜੋਬਨ ਧਨੁ ਮਾਲ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿ
ਕਰਾਲ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ
ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ
ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਆ
ਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ
ਕੀ ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਨ ੪ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁ
ਨਹਿ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ
ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ਮਿਥਿ

ਆਗਸਨਾ ਭੌਜਨ ਅਨਸਹਦ ਸਿਖਿਆ ਚਰਨ ਪਗਬਿ
ਕਾਰਣ ਕਉਧਾਵਹੀ ਸਿਖਿਆ ਮਨ ਪਾ॰
ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹੀ ਸਿਖਿਆ ਤਨ ਨਡੀ ਪਉ
ਖਕਾਂ ਸਿਖਿਆ ਖਸੁ ਲੋਤ ਖਿਕਾ
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਿਖਿਆ ਸਭ ਭਏ ਸਰਣ ਚੇ
ਸਾਨਕ ਡੀਗ ਡੀਗ ਨਾ ਮਲਏ ੫ ਬਿਸ੍ਮੀ ਸੰਕਰ
ਕੀ ਆਗਜਾ ਸਾਚ ਬਿਨ ਕਡ ਓਦੇਤ੍ਰ ਸੁਚਾ
ਬਿੰਖਾਨਾ ਸਿਬਨਾ ਤਨੁ ਅੰਗ ਮੁਖਿ ਅਵਰ
ਤਾਂਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਚਨ ਗੈਸੇ
ਬਿਰਥਾ ਬਿਡਾਏ ਸੋਧ ਬਿਨਾ ਜਉ ਕੀਤੀ
ਜਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ਭ.ਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ
ਕਾਮ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੋ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ

ਯੰਨਿਯੰਨਿਤੇਜਨਸਿਧਿ [illegible] ਦੇਖਿ

ਤਿਨ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਤਾਂਕੈ ਬਲਿਬਲਿ ਜਾਉ

ਦਿ ਗੁਣਤ ਅਦਾਸਿ ਕਰਹੁ ਅਦਾਸਿ ਕਸਾ

ਦਤ ਮੀਨਨਜੀਯੂਤਿ ਮੁਖਣ ਗੰਢਣਾ

ਦਤ ਜਾਂਨ ਨਡਾਂਗ ਪੂਛਿ ਪੈਂਵੀਨ

ਥਾਂਡੀਗ ਭੇਖਨਕਾਂਡੁ ਭੀਨ ਅਦਾਗੁਖਿਦੇ

ਸੈਤ੍ਰਾਇਪਨ [illegible] ਕੈਗ ਆਂਦਤ ਜਾਂਦਤਜ

ਨਸੈ ਮਗ ਿਜਸਕੈ ਅੰਤੀਗ ਬ ਸੈਨਿਅੰਕਾਂ

ਿਤਸਕੀ ਸੀਖਤੌਗ ਸੰਸਾਗੁ ਜੌਗ ਸਭਣੇ

ਿਤ ਨਯੂਭ ਜਾਂਤ ਨਾਨਕਉ ਨ ਬ ਗ [illegible] ਨ

ਜਨ

ਯ੍ਰਭਤਾ ੭ ਕਾਉਬੇਨਤੀਯਾਂਗ ਬੂਡਮੁ

ਸਭਜਾਂਨੇ ਅਯਨਾਕੀਆਂ ਆਂਥਿਓਮਨੈ

ਅਧੀਨੁ ਆਪ ਪੜਾ ਪਕਾਰਤ ਨੇਬੇਰਾਂ
ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਤਾਂ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ
ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ੮
੫ ਸਲੋਕੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ

ਮਾਹਿ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਿਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰਿ
ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ
ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ ਨਾਨਕਸਦਾਧਿ
ਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗ ੧ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ
ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ ਮਨ
ਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ ਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਂਦ੍ਰਤੁਸ੍ਰੁ ਸਕ੍ਰਵੈਤੁ ਸਨੇ ਮੁਖਿਤਾਂਕੇ
ਜਸ੍ਰੁਗਸਨਵਪੁਸ਼ਨੇ ਜੈਡਪੂਸਾਂਦ੍ਰਤੋਗ
ਮਤਾਂਯਗਸ੍ਰੁ ਮਨਸਦਾਂਯਅਸੀਵੇਦ
ਲਾਂਯਾਂਗਚੂਤਸ੍ਰੁ ਧ੍ਰਭਜੀਜਯਤਏਂਗੜ
ਸਾਨੁਯਵਡ੍ਰੁ ਸਾਂਨਕ੍ਰਯਭਿਸੇਤੀਯਾਗਿਜਾ
ਵ੍ਰੀਤੁ ੨ ਜਿਡਪੂਸਾਂਦ੍ਰ ਅੌਗੁਕੰਠਨ
ਦੇਡੀ ਜਿਾਦ੍ਰਪਾਂਦ੍ਰਡੀਭਸੁਗਂਸਤੇਡ
ਜਿਡਪੂਸਾਂਦ੍ਰਤੋਗਂਓਪਾਂਗਤ ਮਨਿ
ਸੁਯਪਾਂਦ੍ਰਡੀਡੀਜਸ੍ਰੁਕਡਤ ਜਿਡ
ਪੂਸਾਂਦ੍ਰਤੋਗਸਗਾਪਾਂਦ੍ਰਦ ਛਾਂਕੇ
ਮਨਸਕਜੀਯਾਠਕ੍ਰਾਪੂਭਤਕੈ ਜਿਡ
ਪੂਸਾਂਦ੍ਰਤ੍ਰੁਸ੍ਰੁ ਨਯਤ੍ਰੁ ਮਗਿਗਾਸਿ

ਸਾਂਸੀਸਮੰਡੁਪ੍ਰਭੁਊਚੈ ਜਿਤ੍ਯਸਾਂਵਪਾਂ
ਸ੍ਰੀਦ੍ਵਪੰਤ੍ਰਵੇਤ ਨਾਨਕ ਤਾਂਕੀਕਾਂਤ੍ਰਕੋਠ
੩ ਜਿਤ੍ਯਸਾਂਵ ਅਭ੍ਰੁਯਨਯਤਿਗੇਸੇ
ਮਨੀਂਰਸੁਸੀਸਮੰ ਤ੍ਰਕਿਉ ਅਾਂਭਸੁਕੀਤੇ
ਕਿਤ੍ਯਸਾਂਵ ਅਸ੍ਹਤਸਤਿਅਸਵਗੀ
ਮਨੀਰਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਥਭੁਨਥਿਸਗੀ
ਜਿਤ੍ਯਸਾਂਵਥਾਂਗੀਮਣਯਯਨਾਂ ਸ੍ਰੁਯਗੋ
ਇਪ੍ਰਭਅਯਨੋਮਨਾਂ ਜੀਨਤੇਗੀਮਨਥ
ਨੇਤਥਨਾਂਸ਼੍ਰੀ ਊਠਤਥੈਰਤਸਦਾਂਤਸੀਉ
ਯਿ.ਅਾਂਸ਼੍ਰੀ ਤਿਸਰੀਉਯਿਅਾਂਸ਼੍ਰੀਜੋਏਕਅਾਂਵੈ
ਸ੍ਰੀਏਂਤੁਤਨਾਂਨਕਤੇਗੀਖੌ ੫ ਜੀਸਤ
ਯਸਾਂਵਕਸੀਤੁੰਨੀਥਤਤੁ ਮਨਿਅਥ

ਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੂੰਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰ ਤੇਰਾ
ਦਰੁਰੂਪੁ ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨਰਾਤਿ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਜਸੁਕਹੈ ੫ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿ
ਕਰਨਨਾਦ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿ
ਬਿਸਮਾਦ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿ
ਸਹਜੇਬਸਨਾ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤ

ਕਾਰਣਾਯ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂਦ ਸੰਪੂਰਨ
ਗੁਣਾਯ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂਦ ਪ੍ਰਅਗਾਂਤ੍ਰਯਾਂ
ਵੀਰ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂਦ ਸੁਖਿ ਸਉਜਸਮਾਂ
ਵੀਰ ਐਸਾਂਪ੍ਰਭਿੰਤ ਅਣੀਅਵਸਰਤ
ਪਾਂਗਾਯ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਂਦ ਨਾਂਨਕ ਮਨਿ
ਸੋਂਗਾਯ ੬ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂਦ ਹੂੰਪ੍ਰਗ
ਦੁਸੰਸਾਰ ਰਿਸਪ੍ਰਭਕਉ ਸੁਮਿਲ ਨਮਨ
ਪ੍ਰੀਥ ਸਾਰ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂਦ ਤੇਰਾਪ੍ਰੇਤ
ਪ੍ਰ ਮੇਅਨਮੁਲਹੂੰਕਉ ਤਾਂਪ੍ਰ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂ
ਦਿਤੇਮੇਕਾਂਗਤਾਪ੍ਰਗ ਰਿਤ ਸਉਤਾਂਨੁਮਨ
ਸਦਾਤਜਾਗ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂਦ ਹੂੰਪਾਵਾਂਤਸ
ਮੇਅਨਮੈਰੇਤੂੰਤਾਂਸਉਗਾਂਵ ਜਿਤਪ੍ਰਸਾਂਦ

ਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ ਨਾਨਕਜਪੁਜਪੈਜਪੁਸੋਇ
੭ ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ ਆਪਿਗਾਵ
ਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ
ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ ਪ੍ਰਭਦਇਆ
ਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ ਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਹੂੰ
ਲਇਆ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗ ਤਿਤੁ
ਹਰਿਨਾਥ ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ
੮ ੬ ਸਲੋਕੁ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ
ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕੁਬਿਨਵੰਤਾ ਸਾਧਜਨਾਕੀ

ਅਚਰਜਕਥਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮੁਖਊਜਲਹੋਤ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀ
ਖੋਤ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁ
ਨੇਰਾ ਸਾਧਕੈਸੰ[illegible]ਹੋਤਨਿਬੇਰਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ
ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਨਕ
ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ੧
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਪਰਫੁਲੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿ
ਪੰਚਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ

ਮਨੋਹਰਬੈਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨੁ ੨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਸ
ਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋ ਮੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ ਆਪੇਜਾਨੈ
ਸਾਧਬਡਾਈ ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ
੩ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂਧਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰ

ਜਾਤੇ ਸਾਂਧੂਵੈ ਸੰਗੀ ਅਭਾਗੂਸਤੇ ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਖਸੈ
ਬਾਂਨਤ੍ਰਿਵੈ ਸਾਂਧੂਵੈ ਸੰਗੀ ਸਦੀਣਾਧ੍ਰਜ੍ਰੋ ਸਾਂਧਵੈ
ਸੰਗੀ ਚੀਤ੍ਰ ਵੈ ਸਰਬਧਾਸ ਸਾਂਧਵੈਂ [ਸੰਗੀ] ਵੈਦਣਾਧਾਂਗਬ੍ਰ
ਤਮ ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਧਣੇ ਨਾਂਸਲਿਧਾਂਠ [ਨਾਂਸ] ਸਾਂਧੂਵੈ
ਕੁਗਬਾਂਕ ੪ ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਸਰਬਕਣਿਧਾਂਗੇ
ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਸਾਂਖ੍ਯਸਿਤ੍ਰਕਟੰ ਬਹਿਨਸਤ੍ਰਾਂਗੇ
ਸਾਂਧੂਵੈ ਸੰਗੀ ਸੋਧਿੰਤ੍ਰਧਾਂਵੈ ਸ੍ਰੀਸੁਧੰਨਤੇ ਸਰ੍ਬ
ਵੈਦਾਗ ਸਾਂਵੈ ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਧਾਂਸ੍ਰਣੀਏਵੈਗਸਦਾਂ
ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਸਰਬਾਂਸੂਗਦੇਵਾਂ ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ
ਧਾਂਧਧਣੀਏਠ ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀਂ ਅੰਗਿਸਤ੍ਰਕ੍ਰਤ
ਗਾਂਏਤ੍ਰ ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਸਾਗਖਖਾਂਨਗੰਸਿ ਨਾਂਕ
ਸਾਂਧਵੈ ਸੰਗੀ ਸਰਫਣਾਂ ਵੇਨਸ ੫ ਸਾਂਧਵੈ

ਸੰਗੀਤਤੀਕ੍ਰਯਾਂਤ ਦਾਸਾਨੁਭੇਟਕਤੇ
ਲਿਤਾਂਤ ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਤਕਤੁਖਕਤੇ
ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਤਨਾਕਯੈਤੇ ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਤਾਧੀਸ਼ੈ
ਤੁਤਾਂਸੁਤੇਤਾਂ ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਤਕਚੁਤਾਤਦੇ
ਸੰਤਾਂ ਜੋਗੀਛੇਸਾਈ ਤੁਛਾਂਯਾਂਦੇ ਸਾਂਯਕੈ
ਸੰਗੀਤਨਿਬਧਾਂ ਜਾਂਦੇ ਯਾਗਬ੍ਰਤਸੁਸਾਯਸੰਗੇ
ਕਸੈ ਨਾਂਨੈਤ੍ਰਿਯਾਗੈਸਾਂਯਸੁਨਿ ਗਸੈ ਵਿ
ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਗਸੁ ਨਤੁਤੀਗਨਾਂਹਿ ਸਾਂਯਸੰਗੀ
ਤੀਗਕੈਗੁਨਗਾਂਤ੍ਰਿ ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਤਸਨਤੇ
ਖਿਸੈਗ ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਤਸਾਗਯਗੀਨਸਠੈਗ
ਸਾਂਯਕੈ ਸੰਗੀਗਾਂਤਾਂ ਗੈਯੂਭਸੀਠਾਂ ਸਾਂਯੂਕੈਸੰਗੀ
ਯਟਿਯਟਿਕ੍ਰੀਠਾਂ ਸਾਂਯੋ ਸੰਗੀਤਕੇਯੁਤ੍ਰਸੀਤਾ

ਸੰਗਿ

ਰਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਤ੍ਰ ਬਨੀ ਉਮਾਰੀ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ੭ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ
ਜਾਨਹਿ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖ੍ਯਾਨਹਿ
ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਾਧ
ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ
ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ
ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆ
ਈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ੮
੭ ਸਲੋਕੁ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋ
ਇ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਛਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ
ਨਿਰਲੇਪ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ
ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਮਾਨਿ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾ
ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ਜਿਉ
ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵ
ਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ੧ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿ
ਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜੈਸੇ
ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ

ਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ ਮਨਿਅਪਨੈਹੈ
ਸਭਤੇਨੀਚਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ
ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ ੨ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਊ
ਪਰਿਮਇਆ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾ
ਨਭਇਆ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹ
ਮਧਿਆਨੁ ੩ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿ

ਬ੍ਰਹਮ

ਆਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੰ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ
ਬੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ
ਰੰਗੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆ
ਗਤ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ
ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ

ਬਿਨਾਸ ੫ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦ
ਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ ੬ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕ
ਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦ

ਅਦੇਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨ
ਜਾਇਅਧਾਖ੍ਯਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬ
ਕਾਠਾਕੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁ
ਬਖਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਰੁ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉ
ਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ ੭ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਸਗਲਅਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ ੮
੮ ਸਲੋਕੁ ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ
ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ ਨਾਨਕਓਹੁਅ
ਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਿਰੰਜਨਦਰਸ ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ
ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿਹੇਤ ਕਰਨਨਸੁਨੈ

ਕਾਂਹੂਕੀਨਿੰਦਾਂ ਸਭਤੇਜਾਂਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾਂ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਂਪਰਹਰੈ ਮਨਕੀਬਾਂ
ਸਨਾਂਮਨਤੇਟਰੈ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇ
ਰਹਤ ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਂਅਪਰਸ ੧
ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਸਨ
ਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈ
ਨਿਹਕਰਮ ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮੁ
ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਂਛੈ ਕੇਵਲ
ਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿ
ਮਰਨਗੋਪਾਲ ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ
ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ਨਾਨਕਓਹੁ
ਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ ੨ ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗ
ਤਿਕਾਰੰਗੁ ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ ਮਨਤੇ

ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ
ਨੀਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ
ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ੩ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰ
ਬੋਧੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ
ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ
ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ
ਨ ਆਵੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ
ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ
ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ
॥੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਚਹੁ ਵਰ

ਨਾ

ਮਹਿਤ੍ਰਯੈਕੌਤ੍ਵਨਾਮੁ ਜੋਤ੍ਰੌਤ੍ਰਯੌਤਿ ਸਕੀਗਤਿ
ਡਯੋ ਸਾਧਸਾਂਗਿਯਾਂਵੈ ਜਨੁਕਾਯੋ ਕੀਰਿਤੋਂ
ਅੰਤੀਗੁਰਧਾਰੋ ਧਸੁਯੌ ਤਸੁਯਾਂ ਧਥਾਸਕਉ
ਤਾਰੈ ਸਾਧਗੋਗੀਕਾਅਤ੍ਰਿਯਕ੍ਰਤਾਮੁ ਕੀਣਾਅਾਂ
ਯਾਹ੍ਰਧਮੰਗਾਣਾਗੁਰਾ ਸਾਮ ਕੜ੍ਹਰ੍ਹਗੋਤਕਿਨੋਨ
ਧਾਸ੍ਰੀਐਧਗਰੀਮ ਨਾਨਕੀਤਸੁਮਿਸਥੋਜਸੁਤਿਕ
ਖਿਅਾਸੁਗਿਕਗੀਮ ਧ ਜਿਸਕੈਮਿਨਧਾਰ
ਵਹੁਕਾਂਿਵਾਸੁ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਰਿਰਾਮਦਾਸੁ
ਅਾਤਮਾਸੁਤਿਸੁਨਦਗੀਅਾਣਿਅਾਂ ਦਾਸ
ਦਸੰਤ ਦਾ ਭਾਂਯੋ ਤਿਨਿਧਣੀਅਾਂ ਸਦਾਨਿ
ਕਟਿਕਟਿ ਗਰਿਜਾਨ ਸੋਦਾਸੁਦੋਂ ਗਟਧੋਂਦਾਨੁ
ਅਧਨੇਦਾਸਕਉਅਾਂਧਕਿਂਧਾਕਰੈ ਤਿਸੁਦਾਸ
ਕਉਸਭਗੋਸੀਗਾਰੋ [illegible]

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ੬

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ
ਸੋਗੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ਤੈਸਾ
ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ
ਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ਪਸਰਿਓ
ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ੮ ੯

ਸਲੋਕੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿ
ਉਹਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ
ਸ੍ਰੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ
ਬੀਚਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ

ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕਈ
ਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ ॥
ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗ
ਆਤਮਨਿਕੋਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ ॥
ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇ
ਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਿਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ ॥੨॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀ
ਜੋਗੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪ
ਜਾਏ ॥ ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ ॥ ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰ
ਨਖੵਤ੍ਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿ

ਛਡ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ
੩ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਿ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜ
ਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ
ਮ੍ਰਿਗਾਚ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ੪ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ× ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ
ਮਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ

ਕਹੀਂਕਏਂ ਕੋਸ਼੍ਰਿਯਨਵੰਤੁ ਕਹੀਂਕਏਂ ਮਣੀਅ
ਮੀਤਿਸੰਤ ਜੜਜੜਭਾਂਣਾਂਤੜਤੜਾਯੈ
ਨਾਂਨਕਸਭੁਕਿਛੁਯੂਭਕੈਤੰਬੇ ੫ ਕਹੀਂਕਏਂ
ਭਏਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਸੋਸੀਲਾਦਯਾਗੀ
ਕਹੀਂਕਏਂ ਯੂਭਕਣਿਕੋਜਾਂਤੇ ਅੰਤਮਮਹਿਂਯਾਗੂ
ਡਮੁਣਾਂਤੇ ਕਹੀਂਕਏਂਦਾਸਨਯੂਭਏਪਆਸ
ਤਿਨਕਉਮੀਣਾਂਏਂਪੂਭਅਮਿਤਨਾਂਸ ਕਹੀਂਕਏਂ
ਮਾਂਗੀਡਸਤਸੰਗੁ ਪਾਂਰਬ੍ਰਹਮਿਤਨਪਾਂਗਾਂਰੰਗੁ
ਸੇਨਕਉਂਏ ਅੰਧਿਸੁਪਸੰਨ ਨਾਂਨਕਤੇਜਨ
ਸਦਾਂਧਨਿਧੰਨਿ ੬ ਕਹੀਂਕਏਂਧਾਂਣੀਅਰਥੰਗ
ਕਹੀਂਕਏਂ ਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕਹੀਂਕਏਂ ਡਏਅਦ
ਤਾਂਰ ਕਹੀਂ ਜੁਗਤਿਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਂਰ ਕਹੀਂਕ
ਧਾਰੀ ਕਏਂ ਪਾਂਰ ਸਦਾਂਤਾਂਪਾਂਧੀਕਸੇਵੰਕਾਂਰ

ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਂਤਿ ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿ
ਸਮਾਤਿ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ ਆਪੇਆਪਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ੭ ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ
ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ
ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁ
ਪੀਵਹਿ ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ
ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਮਾਰੇ ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ ੮
੧੦ ਸਲੋਕੁ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂ
ਸਰਨਾਹੀਕੋਇ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈ

ਨ ਨ ਨੈ

ਗੁ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁ
ਪਾਰਾਵਾਰਾ ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ ਹੁਕਮੇਉ
ਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ
ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀ
ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ
੧ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾ
ਪਾਥਰਤਰਾਵੈ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤ
ਉਧਾਰੈ ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ ਦੁਹਾਸਿਰਿਆ
ਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀ ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨ
ਆਵੈ ੨ ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸ
ਭੁਕਿਛੁਲੇਇ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ । ੨੨
ਜੇਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ਭਰਮੇਭੂਲਾ
ਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ ਨਿਮਖਮਾਹਿ ਚਾਰਿਕੁੰਟ
ਫਿਰਿਆਵੈ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗ
ਤਿਦੇਇ ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ ੪
ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆ
ਵੈ ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ
ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ ਤਾਕਾਲੇਖਾ
ਨਗਨੈਜਗਦੀਸ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀ
ਰਾਸਿ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ ਅਪੁਨੀ
ਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿ
ਬਡਾਈ ੫ ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ

ਜਾਤਕਰਾਦੇਨਾਂਸਸੋਕੋਨਾਥ ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਜੀਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਥੀਐ
ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਬਹੂ ਸੋਗ
ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉ
ਹਾਰ ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ
ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕ ਆਪਿ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ
ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ਕਬਹੂ ਸ
ਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ
ਰਾਜਾ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ
ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ਕਬਹੂ

ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ
ਰਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ੬
ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯਾਨੁ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿ
ਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ
ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ
ਨਚਾਵੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ਨਾਨਕ
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ੭ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ
ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ

ਕਾਨਤੀ ਬਿਕਾਸੁ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ
ਸਦਾਂ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ
ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾਂ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾ
ਨਾਂ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਂਮ ਨਾਂਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ੮ ੧੧ ਸਲੋਕੁ
ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆਂ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ
ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆਂ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਂਨੁ
ਜੋ ਜਾਂਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ
ਕਾ ਜੰਤੁ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ

ਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ ਸੋਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ ੧ ਧਨਵੰਤਾ
ਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿ
ਨਜਾਵੈ ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸ
ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ ਸਭਤੇਆ
ਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸ
ਮੰਤੁ ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ × ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋਜਨੁਨਾਨਕ
ਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ ੨ ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾਰੇ
ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ ਅਨਿਕਤਪਸਿ
ਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰ ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵ
ਤਾਰ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ

ਪੀਏ ਦਸਗਾੜ ਕੜੁ ਕੈਸੌਗਾਵੈ ਅਥ ਮਕਤੁ ਜੈਭਣ
ਕੜੰਦੈ ਤਿਸ ਸੁਭਣਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਂਵੈ
ਸੰਥਕੀਗੇ ਨ ਜਾਂਕਾਂ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ਕੜੁ ਨਾਂਨਕ
ਤਾਂ ਕੀਏ ਨਿਗਮ ਅਣਸੋਏ ॥੩॥ ਜਬ ਣਗੁ ਜਾਂਨੈ
ਮੁਕ੍ਤੇ ਕਛੁ ਡੋਏ ਤਬ ਏ ਸੁਕਰਿਉ ਸੁਖੁ ਨਾਂਏ
ਕੀਏ ਜਬ ਏਡੁ ਜਾਂਨੈ ਸੈਂ ਕਿਛੁ ਕਾਰਾਂ ਤਬ
ਣਗੁ ਗੁੰ ਭੁ ਜੋ ਨਿਮ ਡਿਤਿ ਰਾਰਾਂ ਜਬ ਯਾਂ ਗੈ ਕੈ
ਕੈ ਗੀਏਰ ਤਬ ਣਗੁ ਨਿੜ ਚ ਣੁ ਸੜਿ ਏਉ
ਜਬ ਣਗੁ ਮੋੜ ਮਗਸ ਸੰਗਿ ਮਣੀਏ ਤਬ ਣੁ
ਯਾਂਸੂ ਗੋਏ ਦੈਂਸ ਜਾਂਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਯਾਂ ਤੇ ਬੰਧਨ
ਛੂਟੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਂਦਿ ਨਾਂਨਕ ੜ ਉਛੂਟੈ ॥੪॥
ਸੜ ਸਖਟੇ ਪਾਖ ਕਉਉਠਿਯਾਂ ਵੈ ਤਿਯਾਂਕਿਨ
ਆਂਵੈ ਮਣੀਏ ਆਪਾਂ ਵੈ ਯਾਂਵੈ ਅੀਨਕ ਭਗੋ

ਬਿਧਿਅਨੇਕਕਰੈ ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਂਵੈਖਪਿਖਪਿ
ਮਰੈ ਬਿਨੁਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਂਜੈ ਸੁਪਨਮ
ਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਿਕਾਂਜੈ ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿ
ਜਾਪਿ ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ ਇਸ
ਕੈਹਾਥਿਕਹਾਬੀਚਾਰੁ ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਾ
ਹੋਇ ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਜੋਕਿਛੁ
ਕੀਨੋਸੁਆਪਨੈਰੰਗਿ ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਹੂਕੈ
ਸੰਗਿ ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ ਆਪਹਿ
ਏਕੁਆਪਹਿਅਨੇਕ ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈ
ਨਜਾਇ ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾਇ
੬ ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ

ਆਪੇਬੀਚਆਪਸਭਕੈਸਾਥਿ ਆਪਿਕੀਨੋਨਿ
ਅਪੁਨਿਬਿਸਥਾਰੁ ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਉਸਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈਸੋਇ ਅਪੁਨੈਚਲਿਤ
ਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰ ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਆਪਾਰ
ਮਨਮਹਿਆਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ ੭ ਸਤਿਸਤਿਸ
ਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿ
ਆਨੀ ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਕੀਨਾ ਕੋਟਿਮਧੇ
ਕਿਨੈਬਿਰਲੈਚੀਨਾ ਭਲਾਭਲਾਭਲਾ
ਤੇਰਾਰੂਪੁ ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪੁ
ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ
ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸ੍ਰਵਨਬਖ੍ਯਾਣੀ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ੮ ੧੨ ਸਲੋਕੁ
ਸੰਤਸ੍ਰਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰ
ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅ
ਵਤਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਆਰਜਾਘਟੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀ
ਛੁਟੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੁਖੁਸਭੁਜਾਇ ਸੰਤ
ਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇ
ਹੀਨ ਸੰਤਕੈਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ ਸੰਤ
ਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀ

ਤਰੈ ੧ ਸੰਤਕੇਦੂਖਨਤੇਮੁਖੁਭਵੈ ਸੰਤਕੈ
ਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿ
ਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗ ਦ
ਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਮਹਿਜਲੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋ
ਛਲੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ
ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ ਸੰਤ
ਦੋਖੀ ਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾ
ਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ ੨ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁ
ਮਹਾਅਤਤਾਈ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁ
ਟਿਕਨੁਨਪਾਈ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿ
ਆਰਾ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦ

ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ
ਦੀਨੁ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗੁ ਸੰਤ
ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗੁ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ
ਮਹਿ ਦੋਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ
੩ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ
ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ
ਟਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ੪ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ
ਪਹੂਚੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ

ਸੁਕਮਨੀ ੨੯

ਕਉ

ਜਿਉ '

ਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ ×ਸਾਸਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀ
ਲੋਥਾ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ ਆਪਨ
ਬੀਜਿ ਆਪੇ×ਖਾਹਿ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁ
ਹੀ
ਨਰਾਖਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਉ
ਬਾਰਿ ੫ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇ
ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਇ
ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ ਜਿਉਪਾਵਕੁ
ਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ
ਜਿਉਬੂਆੜੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਆ
+ਰ
ਕਹਤ ਕਿਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਿਹੀਪਇਆ ਨਾਨਕ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥਿਆ ੬ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਬਿ
ਗੜਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿ
ਲੈਸਜਾਇ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ

ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਣੁਜੀਐ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀ
ਕੀਪੁਜੈਨਆਸਾ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ
ਸੰਤਕੈਦੋਖਿਨਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ਜੈਸਾਭਾਵੈ
ਤੈਸਾਹੋਇ ਪਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ ਨਾਨਕ
ਜਾਣੈਸਚਾਸੋਇ ੭ ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰ
ਨੈਹਾਰੁ ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ
ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ ਤਿਸਹਿਧਿ
ਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ ਸਭੁਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾ
ਕੀਆ ਜੈਸਾਕਰੈਤੈਸਾਕੋਥੀਆ ਅਪੁਨਾਖੇਲੁ
ਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ ਦੂਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁ ਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ
ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ ੮ ੧੩
ਸਲੋਕ ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਜਨਹੁਸਿਮਰਹੁ

ਕੋਈ

ਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ
ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਮਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ਦੇਵਨ ਕਉ
ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ
ਆਪਿ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁ
ਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋ
ਇ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ੧ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ਨਿਰਮਲ
ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ
ਜੀਉ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿ
ਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ

ਸਿਟੀਉਪਾਇ ਜਾਈਐ ਤਿਸੈਬੰਦ ਕਰਤੋਕਾ
ਸਚੁਰਨਤਿਸਕਾ ਤਿਸੈਂ ਗੁਣਨਾਨਕਕਹੁਜਾਣ
ਮਥਾ ੨ ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ
ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ ਰਾਮਨਾਮਜੋ
ਕਰਹਿਬੀਚਾਰ ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ
ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ ਸਦਾਸਦਾ
ਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ
ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸ
ਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿ
ਆ ੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ ਤਿਸ
ਕੀਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
ਕਹਤ ਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤ ਅਨ
ਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿ

ਸਚੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਏਕੁ ਕਲ੍ਹਿ ਧਰੀਗੇ ਜਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆ
ਸਾਂ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾਂ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ
ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ੪ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ
ਆਵੈ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ
ਤੇ ਡਰੈ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਅਪੁ
ਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ
ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ
ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂ
ਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ੫ ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ
ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ਆਵਨੁ
ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ

ਧਾਰਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿ ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਹਿ
ਆਪਿ ਅਨੇਕਜੁਗਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ
ਅਬਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡ ਧਾਰਣਧਾਰਿ
ਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅਲਖਅਭੇਵਪੁਰਖ
ਪਰਤਾਪ ਆਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪ
੬ ।ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰਤ
ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤ ਪ੍ਰਭਕੇ
ਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕ
ਦੂਖਬਿਸਾਰਨ ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲ
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਭਏਨਿਹਾਲ
ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿਬਡਭਾਗੈ ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਊਤਮਕਰਿਮਾਨੁ

੭ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ
ਸਦਾਂ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਤਿਸੈ ਸੋਭਾ ਕਾਰੈ ਜਾਂਗੁ ਪਰਵਾਣੈ ਸਾਈ
ਪ੍ਰਭ ਕਾਂ ਕੀ ਅਪਾਰ ਨਸੀਠ ਲਾਗਾਂਨ
ਜੈਸਾਂ ਸਾਂਤੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜ ਸਦਾਂਨਾ ਹੋਸਰੰਬ
ਜੈਸੋ ਤਿਸੁ ਮਣਿ ਸਮਾਨੁ ਓਹੁ ਸੁਖੀਨੇ
ਪਾਨ ਉਕੁਦ੍ਰੂੰ ਬਿਨੈ ਅਣੋ ਆਂਪ ਸਵ
ਆਪਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਨਾਂਨਕ ਪੂਰ
ਜੋਨ ਏਕਸਾਂਨੁ ੮ ੧੯ ਸਲੋ
ਸ੍ਰੁਕਾਲਾਂ ਭਾਮ੍ਹੁ ਗਪੂਰ ਬਿਰਖਾਂ ਜਨ ਡਗ
ਜਾਂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਂਨਕ ਕੀਤ ਸੁਖਦੇਵ
ਡਗ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਹੁਟੀਗ ਛਨਡਾ
ਗਯਾਂਣਾ ਸਾਗਬਕੀਆਂ ਆਪੇਪ੍ਰਤਿ ਪਾਣਾ

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰ
ਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਨ ਕੀਆ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ਗਤਿ ਨਾਨਕ
ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ੧ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ
ਮੋਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ਧਨਵੰ
ਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ
ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ
ਦਾਤਾਰੁ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ੨ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ

ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰ
ਮਨੁ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾ
ਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ
ਬਿਗਾਸੁ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ
ਪਾਵੈ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ
ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ
ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ੩ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲ
ਲਾਈਐ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ
ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਅਵਰ ਤਿਆ
ਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ
ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ
ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ

ਤੈ ਸਚੋ ਥੀਐ ਪਤਿ ਤੰਗ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਂ ਚਉ ਦਿਸੈ ਮਸੀ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੪॥ ਜਿਸਹਿ

ਬਿਗ ਕਉ ਪੈਰਿ ਤੂੰ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਨਾ

ਜਪਣੀਆ ਤੈਜ ਅਬਿਆਸੁ ਘੇਤੁ ਮਨ ਮਾਹਿ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਚੈ ਕਹਿ ਘਾਟ ਕਿਸ ਸੰਤ

ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਆਰਿ ਬਿਖਿਆ ਜਾਤੀ

ਘ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੁਖਉ ਜਾਣਉ

ਜਗਤ ਮੋਹਿ ਜਿਉ ਤੁਰਿਆ ਰਿਦਾ ਘਾਟ ਪਾਵੈ

ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਚ ਬੀਚਾਰੈ ॥੫॥ ਚਉਪਦਾ

ਪਕੈ ਪਾਇ ਪਾਇ ਚੀਉ ਅਥਿ ਸਚ ਕਉ ਅਪਨਾ

ਜੀਉ ਸਚ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਸਨਾ ਸਚਉ

ਜਾਣੀਐ ਕੁਮਿਖ ਸਚ ਸੇਵਾ ਰਗਗੀ

ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੰਗਿ ਨਾਗੂਕੀ ਰਤੁ ਗਾਣੀਐ

ਅਨਿ ਕਿਆ ਪਾਨ ਤੇ ਸਾਚੁ ਗਾਮੈ ਹੀਰੁ ਸਾਚੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸੁਣਾਵੈ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ਸਰਬ
ਸੁਖਾ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ੬ ਮਿਰਤਕ ਕਉ
ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ਪੁਰਬ
ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ
ਹੋਗੁ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਥੀਆ ੭ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗ
ਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ
ਹੋਇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ਸਚੁ
ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਸਾਚਾ ਅਖਾਣੁ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ੮ ੧੫ ਸਲੋਕੁ
ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ
ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ
ਮਹਿ ਰਾਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ
ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ਸਰਬ ਨਿ
ਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ
ਬਖਸੰਦ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ
ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ੧

ਮਨਸਤੁਰਨਸ ਜਾਨੁ ਜੋਕੀਏਪਣੀਏਆਸ
ਈਏਉ ਡਿਗਨਭਗਨਜਾਕਾਨੇਰੋਗੁ
ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਇ ਅਨੰਦਰੂਪਮੰਗ
ਲਸਦ ਜਾਕੈ ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿ
ਤਾਕੈ ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ
ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਾ ਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ੨
ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ ਸਗਲਦੇਵ
ਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈ
ਪੂਤੁ ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ ਸੁਮਤਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹਿਸੇਇ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉ

ਏ ਜਾਨੀਅਸੇ ਹੋਰਿ ਅਵੈ ਜਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰ
ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਜੈਸਾ ਜਾਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ
ਜਾਨ ੬ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਭੇਖ
ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ
ਏਕੰ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਰੁ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ
ਮਾਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ
ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ
ਪਾਈ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ੭ ਨਾਮ ਕੇ
ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨ
ਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆ
ਪੁਰੀ

ਸਭ ਭਵਨ ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕੀਏ
ਜਿਸੁ ਅਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਗਾਏ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ
ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ੪ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅ
ਸਥਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ਕਰਤੂਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ
ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ੬ ਸਤਿ
ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ
ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ
ਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ

(ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ)

ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ
ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ੭
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਜਿਨਿ ਬੂ
ਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ
ਜਨ ਰਹੇ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ
ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ
ਸੰਸਾਰ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨ
ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ੮
੧੬ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ
ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ
ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ

ਪੇਖਨਹਾਰ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ
ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆ
ਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ
ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ਬੁਝਨਹਾ
ਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ ੧ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ
ਬਸਾਨਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ
ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ
ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ
ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ੨ ਠਾਕੁਰ ਕਾ
ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ

ਪੂਜਾਰੀ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ
ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ ਠਾਕੁਰਕਉ
ਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ
ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨਹਾਰਾ ਸੇਵਕਕੀ
ਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭੁ
ਧਾਰੈ ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ
੩ ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪੜਦਾਢਾਕੈ ਅਪਨੇਸੇ
ਵਕਕੀਸਰਪਰਰਾਖੈ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਡਿਆ
ਈ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ ਅਪਨੇ
ਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕੋਇਨਲਾਖੈ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਇਨਪਹੂਚੈ
ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੇ ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀ
ਸੇਵਾਲਾਇਆ ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿ

ਪ੍ਰਗਟਾਈਆਂ ੫ ਨੀਕੀਕੀਗੀ ਸਿਉਕਣਾਰਖੈ
ਭਸਮਕਰੈ ਛਸਕਰਕੇਟਿਆਖੈ ਜਿਸੁਕਾਂ
ਸਾਸੁਕ੍ਰਾਂਛਤ ਨਹੀਆਂਯ ਰਾਂਕਣਿਗਾਂਕਤਦੇ
ਕੀਰਤਾਂਬ ਸਾਂਨਸ ਜਾਚਨਕਰੈਤਬਤੁਭਾਂਏ
ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਖਬੇਜਾਂਣ ਸਾਂਗਨਾਖੈ
ਅਦਾਨਕਰਿ ਸਾਬਜੀਆਂਕਣਾਂਖਾਸਹਿ
ਕਾਂਡਸੋਂਚਕਰਗੇਰਪ੍ਰਾਂਣੀ ਜਯਿਨਾਂਕਯੂਭ
ਅਣਪਦਿਰਾਂਣੀ ੫ ਥਾਂਗਥਾਰਥਾਯੂਭ
ਜਯੀਐ ਧੀਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਡਸਨੁਚਸੁਯ
ਧੀਐ ਨਾਸੁਸਤੁੰਜਨਿਮੁਗਸੁਯਿਖਾਯਣੀਐਆਂ
ਤਿਸੁਕਿ ਛੁ ਅਦਾਨਤਿਜਿਚੂ ਸਟਾਈਆਂ
ਨਾਸੁਯੰਨ ਨਾਸੇਬੁਯੰਗੁ ਨਾਸੇ ਸੁਕੁਤਿ ਨਾਸ
ਨਾਸੰਗ ਨਾਸਗਿਜਨਾਨਿਕਰਤਾਸੈ ਉਿਠਤੇ

ਨਤੋਸੰਵਤਨਾਮੇ ਕਉਨਾਂਨਕਜਾਨਵੈਸਟਕਾਂਸ
ਦੀ ਬੋਲਾਉਜਾਸੁਜਿਤਖਾਂਦਰੁਗੋਤ ਪ੍ਰਕਿ
ਪਨੈਜਾਨਕਉਕੀਨੀਦਾਂਤ ਕਗੈਭਗਤਿਆਂ
ਤਮਕੈਚਾਂਏ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਿਉਸਮਾਏ
ਜੋਉਆਂਉਵਤੁਸੋਜਾਂਨੇ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਂਉਕ
ਸੁਪਛਾਂਨੇ ਤਿਸਕੀਮਉਮਾਂਕਉਨਬਖਾਨਉ
ਤਿਸਕਾਂਗੁਨਕਹਿਏਕਨਜਾਂਨਉ ਅੰਠਪਹਰ
ਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜਰਿ ਕਹੁਨਾਂਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰਿ
੭ ਮਨਮੇਰੇਤਿੰਸ ਕੀਓਟਲੇਹਿ ਮਨੁਤਨੁਅ
ਪੁਨਾਂਤਿਨਜਨਦੇਹਿ ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਂਪ੍ਰਭੁ
ਪਛਾਂਤਾਂ ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋਕਕਾਦਾਤਾਂ ਤਿਸ
ਕੀਸਰਨਿ ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭ
ਪਾਂਪਮਿਟਾਵਹਿ ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲੀਛਾਡੁ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ਅਪਨ ਜਾਪੁ
ਜਿਨਿ ਦੀਤਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਾਰੁ
ਸਦ ਪੈਰ ੮ ੧੭ ਸਲੋਕੁ
ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਨਾਉ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਉ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਸੇਵਕ
ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ
ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉਚਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮੁ
ਧਨੁ ਦੇਇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ

ਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨ
ਮਹਿਸਹੈ ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਪਾਸਿ ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ ਸੇਵਾ
ਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ ਤਿਸਕਉਹੋਤਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ
ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ ੨
ਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁ
ਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ ਸਰਬਨਿਧਾਨ
ਜੀਅਕਾਦਾਤਾ ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਏਕਹਿਆਪਿ

ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ
ਐ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ੩
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗ
ਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰ
ਨ ਆਘਾਨੇ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ਪੂਰਾ
ਗੁਰੁ ਅਖੵਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ
ਹੋਇ ਸੰਤ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ੪
ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ
ਬਿਬੇਕ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁ
ਖਦਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਨਿਕ

ਭਗਤਬੰਦਨੀਤਕਗੇ ਚਗਨਕਮਣੀਤਾਏ
ਸਿਅਗੇ ਸਦਵੀਣਤਾਂਗੇਸਾਤੇਗੁਗਅਪ੍ਰਨੇ
ਨਾਨਕਾਸੋਸੁਪ੍ਰਸਾਦੇ ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪਨੇ ੫ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਡੀਗਸੁਪਾਵੈਜਨੁਕਗੇ ਐਸ੍ਰਤੁਪੀਵੈਅਸਗਸੋ
ਡੀਏ ਭੇਸੁਤੁਗਥਕਾਨਡੀਕਦੋਖਨਾਸੁ ਜਾਂਕੋਮਨੇ
ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸੁ ਅਾਠਪਤਾਗਡੀਗਕਾਸੁਪੇਏ
ਸਾਤੁ ਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਤੁਦੇਏ ਮੋਡਮਾਏਆ
ਕੈਸੰਗੀਨਪੇਪ੍ਰ ਮਨਮਾਂਡਾਗਖੈ ਡੀਗਡੀਏਕ
ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸੇ ਨਾਨਕਭਗਮਸੋ[illegible]ਦੁਖ
ਤਡਤੇਨਸੇ ੬ ਤਪਤਿਮਾਹਿ[illegible]ਵਰਤਾਈ
ਅਨੰਦੁਭਈਆ ਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ ਜਨਮਮ[illegible]ਕੇ
ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਾਧੁਕੇਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ
ਭਉਚੂਕਾਨਿਰਭਉਡੀਏਬਸੇ ਸਗਲਬਿਆਧੇ
ਮਨਤੇਖੋਨਸੇ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਗੀ ਬਿਤ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਬਸੰ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਗਾਰੁ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਸੁਣਾਵਨ ੭ ਨਿਰਗੁਨੁ
ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ਕਲਾਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ
ਮੋਹੀ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ਅਪੁਨੀ
ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ
ਰੂਪ ਰੰਗ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ਰਚਿ ਰਚਨਾ
ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ੮ ੧੯ ਸਲੋਕੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ
ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ਹਰਿਹਰਿ
ਹੁ
ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀ
ਚਾਰੁ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ

ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉ

ਉਤ੍ਯਾਤੁ ਕਰਨਕ ਸੋਖ੍ਯਭੁਸਸਾਸਥੁ ਸਿਦ੍ਧ੍ਯੁ

ਗਵਨ

ਕੀਗਤੁਰਨਮ੍ਰਤੀਵ੍ਰਤੁ ਸੇਤੁਯਾਨੁਸੰਚਤੁਤੇਵ੍ਰਤੁਭਗ

ਵੰਰ ਸੰਤਜਨਾਂਕਾਂਨੇਗਮਣਮੰਰ ਪ੍ਰੇਕਆਂਸਗਾਂ

ਖ੍ਰਤੁਮਨਮਾਂਤੁ ਸਾਥਗਗਨਾਂਨਕਗੇਮਇਜਾਂਤੁ

੧ ਜਿਸੁਯਨਕਉਂਚਾਂਗੇ ਕੁੰਟਉਇਯਾਵ੍ਰੇ ਸੋਯੁ

ਤੀਸੇਵਾਂਤੇਯਾਂਵ੍ਰੁ ਜਿਸੁਸੁਖਕਉਨਿਰਖਾਂਵ੍ਰੀ

ਮੀਤ ਸੋਸੁਖੁਸਾਂਤੁ ਸੰਗੀਯੋਂ ਸਿਰ ਜਿਸੁ ਸੇਵਕਾਂ

ਕਗੀਤੁਭਣੀਕਗਮੀ ਸੋਸਭਾਂਜੁਤੀਕੀਸਗੀ

ਅਨੀਕਉਯਾਂਵ੍ਰੀਗਗੁਨਜਾਂਏ ਗੋਗੀਮਟੇਪੀਅਵ੍ਰਖਪੁਗਾਂਟੇ

[illegible] ਸੁਖੀਨਿਯਾਂਨਮਾਂਤੁਤੀਗਨਾਂਸੁਸੇਯਾਂਤੁ

ਜੋਥਿਨਾਂਨਕਵ੍ਰੁਗੜਯਾਂਵ੍ਰਾਂਨੁ ੨ ਸਨੁਯੋਂਬ

ਯਡਤੀਕੇਨਾਂਏ ਦਤੀਦਿਸਯਾਂਵ੍ਰਨਅੰਟੇਰਾਂਏ

ਤਾਂਕਉਬਯਪਨੁਨਾਂਣਗੈਕੀਏ. ਜਾਂਕੇਗੀਮਟੇਥਸੇ

ਤੀਸੋਂਏ [illegible]

ਲੇਖਾ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ੭ ਏਕੋ ਜਾਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ
ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਆਹਿ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਉ ਅਨੰਤ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ
ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਆਪਿ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ਏਕੁ
ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ
੮ ੧੯ ਸਲੋਕੁ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ
ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ
ਪੂਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ

ਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿਧਿਆਵਉ ਚਰਨਕਮਲ
ਸਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਭਕੀ
ਨਿਤਨੀਤਿ ਏਕਓਟਏਕੋਆਧਾਰੁ ਨਾਨਕੁ
ਮਾਗੈਨਾਮੁਪ੍ਰਭਸਾਰੁ ੧ ਪ੍ਰਭਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਮਹਾਸੁਖੁਹੋਇ ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ
ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮ
ਰਸਰੰਗਿ ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ ਪਰੇਸਰਨਿ
ਆਨਸਭਤਿਆਗਿ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸ
ਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ ੨
ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ ਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓ
ਦਇਆਲੁ ਸੇਵਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਾਲੁ

ਵੰਧਨਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆਂ ਜਨ
ਮਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆਂ ਇਛਪੁੰਨੀ
ਸਰਧਾ ਸਭਪੂਰੀ ਰਵਿਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ
ਹਜੂਰੀ ਜਿਸਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾ
ਇ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ੩
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ
ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀ
ਆ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸ
ਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ
ਗਾਢੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ੪ ਸਾਜਨ ਸੰ

ਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਹੁ
ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹੁਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ ਭਗਤਿ
ਭਾਇਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀ
ਛਾਰੁ ਸ੍ਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ
ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਸਗਲਦੂਖਕਾ
ਹੋਵਤਨਾਸੁ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਸੁ
੫ ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ ਮਨਤਨ
ਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ ਭਗਤ
ਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈ
ਸੰਗੁ ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ ਤਾਕੀਉਪਮਾ
ਕਹੀਨਜਾਇ ਨਾਨਕਰਹਿਆਸ੍ਰਬਸਮਾਇ

੬ ਪੂਰਬਬਕਸੰਚਦੀਨਦਾਸੂਆਣ ਭਗਤਿ
ਵਭਾਣਸਚਾਣੀਕੱਚਾਣ ਅਨੰਥਨਥਗੋਬਿੰ
ਗੁਯਾਣ ਸੁੰਬਯਟਾਂਕਗਤਾਪ੍ਰੀਤਿਯਾਣ
ਆਂਦਪੁਾਖਕਾਗਯਕਾਗਤਾਗ ਭਗਤਜਨਾਂਕੇ
ਪਾਂਨਅਯਾਗ ਜੋਜੋਜਯੈ ਸੁਨੁਗੋਏਪੁਨੀਤ
ਭਗਤਿਭਣੋਏਣਾਂਵੈਮਨਨੀਤ ਤਮਾਂਨੇਗਪੁਨੀ
ਆਂਗਨੀਚੁਅਜਾਂਨ ਨਾਂਨਕਤਮੋਂ ਗੀਸਗਤ [illegible] ਪੁਗਖ
ਭਗਾਵਨੁ ੭ ਸੰਬਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਯਾਏ
ਭ੍ਰੇਕਾਨਿਮਖਤਾਂਗਕੇਮੁਨਗਣਏ ਅਕਿਗਾਂਵਤ
ਭਗਵਾਂਗਆਣੀ ਤਾਂਗਕੇਨਾਂਮਕੀਕਿਖਾਂਮਤੇ
ਭਾਂਣੀ ਬਤੁਭਜਨਕਾਂਪਸੰਗੀਤ ਗਸਨਾਂ
ਨੂਪਤੀਤਾਂਗਤਾਂਗਨੀਤ ਭਣੀਸੁਕਗਬੀ
ਸੁਕੰਯਨਵੈਤ [illegible] ਤਾਂਗਵੈਵਮੋਪੁਗਨਗੁਗਮੰਤ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਬਦੇ ਪੁਨਿ ਵਾਸ ਸੁਖ ਸੁਧ
ਨਾਨਕ [illegible] ਪ੍ਰਗਾਸ ੮ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆ
ਪਿ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ
ਜਾਪਿ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਬ ਅਕਾਰੁ
ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ
ਤੇ ਹੋਤਾ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਤਬ
ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ਤਸ ਜਬ ਇਸ ਕਾ
ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗੁ
ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆ
ਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ [illegible] ਹੋਵਤ
ਭਰਮ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ਨਾਨਕ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ੧ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵ
ਲ ਧਨੀ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ

ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਾਮਅਪਾਰ ਤਬਨਰਕਸੁ
ਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜ
ਸੁਭਾਇ ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ
ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ ਤਬ
ਕਵਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ ਆਪਨਚਲਿ
ਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਾਮਅ
ਪਾਰ ੨ ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨ
ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ ਜਬ
ਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸ
ਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ ਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭ
ਏਕਾ ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ
ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੇ ਤਬ
ਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ ਆਪਨਆਪ
ਆਪਹੀਅਚਰਜਾ ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀ

ਉਪਜਾਂ ੨ ਜਉਨਿਗਮਲਾਪੁਸਤੁਪੁਸਤੁਪਹਿ
ਹੁਤਾਂ ਤਉਖਿਨੁਮੈਲੁਕਉਹੁਕੇਆਂਪੇਤਾਂ
ਜਉਸਿੰਗ੍ਰਹੁਨਿਤਿਕਾਨਿਗਖੇਨੁ ਤਉਕਉਨ
ਕਉਸਿਆਨਕਉਨਿਅੰਤਿਮਸਾਨੁ ਜਉਸਭੁਪਕੇਦਾਣ
ਜਗਦੀਸ ਤਉਛਾਲਿਛਪਾਣਗਤਕਉ
ਈਸ ਜਉਜੋਤਿਸਗੁਪੀਜਤਿਸੰਗਿਸਸਾਂਵੈ
ਤਉਕਿਸਹੀਭੂਖਕਦੂਨੁਝਪਤਾਂਵੈ ਕਾਨਕਾਂਦਰ
ਕਾਨੋਤਾ ਨਾਂਨਕਕਾਤੇਕਾਂਨਹਿਸੁਸਾਂਗੁ ੪
ਜਬਅਪਨੀਸੋਭੰਅਪਨਸੀਗਬਨਾਈ ਤਬਕ
ਦਨਸਾਗੁਬਾਂਧੀਸਿਦਸੁਤਭਾਈ ਜਾਸਗਬਕ
ਲਾਂਅਧੀਗੁਬੀਨ ਤਉਖੇਕ ਕਤਬਕਉਂਕਉਨ ਉ
ਜਬਅਪਨ ਅੰਧੁਅਂਧਉਪਿਯਾਂਗੈ ਤਉਸਗਗ
ਅਪਸਗਨਕਉਂਬੀਚਾਰੇ ਜਉਅਪਨਉਚਅਂ
ਪਨਅਂਪਨਾਂ ਤਉਕਉਨ[illegible]ਕਹੀਐ

ਰੰਗ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਨਾਨਕ
ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ੫ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇ
ਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ
ਮਾਇਆ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ਤਿਹੁ
ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗ
ਵੰਤਾ ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ਜਹ
ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉ
ਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ਨਾਨਕ
ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ੬ ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿ
ਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸ
ਥਾਰੁ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ
ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ
ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾ
ਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਿਆਨ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ

ਕੀਰਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਸੰਕਚੈ ਤਉਨਾਨਕ ਏਕੈ ੭
ਜੋਤ ਅੰਧ ਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਤੁ ਅਰਥ ਜਤਪਸਰੈਪਸਾਰੁ
ਸੰਤਪੱਤੌਥੁ ਦੁਤੁ ਪਥਾਂਕ ਅਰਥਤਪਨੀ ਉਨਕੀ
ਸੋਭਾਂਉਨਤੁਖਨੀ ਅਰਥਾਤ ਕਉਤਕਕੌ ਅੰਨਦ
ਹੋਜੋ ਅਰਥੀਤ ਗਸਭਗਨੀਨੋਜਾਗ ਜਿਸੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਅਪਨ ਨਾਲਿ ਲਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ
ਖਿਲਾਵੈ ਕੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੇ
ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੇ ੮
੨੧ ਸਲੋਕੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆ
ਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ
ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਅਰਥ
ਕਬੈ ਆਂਪ ਸੂਤਨੇ ਡਾਰ ਅਰਥਾਤ ਏਕ ਅਰਥੀ
ਬਿਸਥਾਰ ਜਾਂਤਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਸਟਿ ਉਪਾਏ
ਆਪਨੇ ਭਾਣੇ ਲਏ ਸਮਾਏ ਤੁਮਤੋ ਹੈਂ ਸਨੀ

ਰਵਉਣੀ ਅਪਨਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਈ
ਜਾਕਉ ਪ੍ਰਭਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸਚੁਨਾਮੁ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤਕਾ ਬੇਤਾ
ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ੧ ਜੀਅਜੰਤ੍ਰ
ਸਭ ਤਾਕੈ ਹਾਥ ਦੀਨਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾ
ਥੁ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ
ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ
ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗ
ਤਿ ਜਾਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ
ਥਿ ਗੁਨਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸ
ਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ੨ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆ
ਲ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ਅਪਨੇ
ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿ

ਸੁਤਿਸਧਿਯਅਣਿਕੈ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਸਿ
ਆਪਿਓ ਭਗਤਿਕਰਹਿਤਹਿਕੇਗੁਨਗਾਇ ਮਨ
ਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁਕਰਿਮਾਣਿਆਂ ਕਰਨਤਾਂਨਕੈ
ਇਕੁਰਣਿਆਂ ੩ ਜਨੁਲਾਂਗਾਤਹਿਕੇਕੇਰਬ
ਜਿਸਕੀਆਂਸਨਬਿਖੀਜਾਇ ਸੇਵਕਕਉਸੇਵ
ਬਨਿਆਈ ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ
ਇਸਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ ਜਾਂਕੈਮਨਿਬਸਿ
ਆਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਨਦਿਨੁਪੂਜਹਿਗੁਰਕੇਪੈਰ ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏ
ਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੇ ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਂਪਹਿਮੇਲੇ
੪ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦ ਗੁਨਗ
ਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀ
ਚਾਰੁ ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਾਂਕਰਹੁਉਧਾਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ਪ੍ਰਾਂ [illegible] ਇਹੈ
ਨਤਰਨਕਾ

ਸੁਆਉ ਅਣਠਯਡਿ ਗਯੂਭਯੇਖਡੁਨੇਗ
ਮਿਟੈ ਅਗੀ ਅਣੁੀਖਨਸੈ ਅੰਯੋਗ ਸੁਨੈਓਯ
ਯੇਸੁ ਰੀਗਦੈਬਸਾਂਦੜੁ ਮਨੋਗੁਛੇ ਨਾਨਕ
ਰਲਯਾਂਦੜੁ ੫ ਡਣਤੁਯਣਤੁਦੀਏਣੋੜੁ
ਸਦਾਗਿ ਗਮਨਾਮੁਅੰਠਗਿਉਗਿਯਾਗੇ ਪੁੇਗੁਮਕੀ
ਪੁਗਿਦੀਖਿਆਂ ਜਿਸੁਮਾਨਿਬਸੈ ਤਿਸੁਸਾਚੁ
ਯਾਂਖਿਆਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁਜਾਯ ਡੁਪਿਫਦਣੀ
ਗੀ
ਦੂਖੁਦ ਗਦ ਮਨ ਤੇ ਭਉਜਾਗੇ ਸਚੁਦਾਂ
ਯਾਗਕਾਗਡੁਦਯਾਗੀ ਦੌਂਗਡਿਨਬੋਓਯੇਥੁਅਂ
ਗੀ ਪ੍ਰੇਕ ਟੇਕਗਥੜੁ ਮਨਿਮਾਏ ਨਾਨਕਥੁ
ਗਿਨਆਦੀਡੁਜਾਗੈ ਦੀ ਤਿਸਰੇਦੂਗਿਕਣ
ਵੰਜਾਗੈ ਉਥੈਗੇਂਧੇਨੜਾਂਗਯਿਆਗੈ ਨੈਕਉ
ਜਯੈਸਗਾਣਭਰਿਮਿਟੈ ਪ੍ਰਕਿੰਯਾਂਤਯਾਣੀਛਦੈ
ਜਿਸਯਕਾਂਗੈਤਿਸਗੀਦੂਖੁ ਨਾਸੁਜਾਯਠ

ਮਨਿਤੋਵਿਤਸੁਖੁ ਚਿੰਤਜਾਂਣੀਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ
ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਈਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ਸਿਰਊਪਰਿ
ਠਾਂਢਾਂਗੁਰੁਸੂਰਾਂ ਨਾਂਨਕਤਾਂਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾਂ ੭
ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਂਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਨੁ
ਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂ
ਪ ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਰੂਪ ਧੰਨੁਸੇਵਾਂ
ਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ
ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾਲੁ ਤਾਕੈਨਿਕਟਿ
ਨਆਵੈਕਾਲੁ ਅਮਰਭਏਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ ੮ ੨੨

ਸਲੋਕੁ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆਂਅਗਿਆਂ
ਨੁਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੇਟਿਆ
ਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾਗਾ
ਮੀਠਾ ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿ
ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ਨਉਨਿਧਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਮੁ ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ
ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ ਕਹਨੁਨਜਾ
ਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿ
ਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀ
ਪਾਏ ੧ ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤ
ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਭਗਵੰਤ
ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾਸਪਇਆਲ ਸਰਬਲੋਕਪੂਰ
ਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰਮੁ ਪਉਣਪਾ
ਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ

ਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋਠਾਉ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਉ ॥੨॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਮਹਿਦੇਖੁ ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਮਹਿਏਕੁ
ਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈ ਆਪਿਅਡੋ
ਲੁਨਕਬਹੂਡੋਲੈ ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇਲੈ
ਖੇਲ ਮੋਲਿਨਪਾਈਐਗੁਣਹਅਮੋਲ
ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿ ਧਾਰਿਰਹਿਓਸੁ
ਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ
ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ ਸੰਤਜਨਾ
ਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈਸ
ਭਿਧਰਮ ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨ
ਸਰਬਬਿਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨ ਜਿਨਿਜਾਤਾ
ਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕ
ਹਤ ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੈ ਕਰਨਕਰਾਵਨ

ਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ ਅੰਤਰਿਬਸੈ ਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ
ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਭਮੋਹੀ ੬ ਆਪਿਸਤਿ
ਕੀਆਸਭੁਸਤਿ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ
ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਜਾਇ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
ਲਏਮਿਲਾਇ ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀਐਦੂਰਿ
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਭਰਪੂਰਿ ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁ
ਆਪਿਜਨਾਏ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ ੭
ਸਰਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ ਸਰਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨ
ਹਾਰਾ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕਾਤਨਾ ਆਪਨਜਸੁ
ਆਪਹੀਸੁਨਾ ਆਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ
ਆਗਿਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ ਸਭਕੈਮਧਿਅਲਿਪ
ਤੋਰਹੈ ਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੈ ਆਗਿਆ
ਆਵੈਆਗਿਆਜਾਇ ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏ

ਮਿਸਾ

੧ਓ

ਏ ੯ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਸੁ ਕਉ ਕਰਤੁ
ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨਾ ਆਪਿ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਅਤਿ ਸੀ
ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਗ
ਸਭ ਸਾਹੁ ॥ ਉਤਿ ਪਤਿ ਅਪਨ ਸੰਗਿ ਰਹੁ ॥ ਤਕੇ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਉ ਨਿ ਜਾਣੀ ॥ ਧੁਰ ਸਗਲੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਓਹੁ ਧਨ
ਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆ
ਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥
ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥

੨੨ ਸਲੋਕੁ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ
ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ
ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਮਨ ਮੰਗ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ
ਭੰਡਾਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ੧
ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
ਪੀਉ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ਏਕ
ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋ
ਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ

ਕਿੰਆਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਾਨਕ
ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ੨ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾ
ਧ ਕੇ ਬਚਨ ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ
ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ
ਨਿਸਤਾਰ ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ×[ਸਫਲੁ ਤਾ] ਕਾ ਸੰਗੁ
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅ
ਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾ
ਜੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ਨਾਨਕ
ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ੩ ਸ×[ਰਨਿ] ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ
ਸਰਨੀ ਆਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ×[ਪ੍ਰਭ] ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ਆਲ ਜੰਜਾਲ

ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ । ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ
ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀਓ ਆਪ੍ਰਤਿਆਗੀ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਬਡ
ਭਾਗੀ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ
ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿ
ਧਾਨ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅ
ਸਥਾਨੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ੬ ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬੁਧਿ
ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ
ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗ

ਪਾਤੇਤ੍ਰਦਾਸੁ ਸੁੰਦਰਸਾਰਗੁਰਤਕਾਂਖੇਤਾਂ
ਸਾਸਟਗੀਸੀਏਕਸਿੰਧੂਸਟੋਤਾਂ ਇਹੁਡਿਠਪਤਿਸੁ
ਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਥਚਨਮੈ
ਸੁਨੇ ਦੇ ਇਹੁਦੀਯਪਾਨੁਜਾਯੌਮਾਨੇਕੀਏ ਸਭ
ਜਗਮੰਡਿਤਕੀਗਤਿਲੋਈਏ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਾਮ
ਧੁੰਨਿਬਾਣੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ
ਸਗਾਪਾਸਤੌਤਕੇਦਾਨੁਡੀਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ
ਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕੋਇਅਧੂਣਾਂਯਸਾਂਧ
ਸੰਗਿਮਿਟੈ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ ਜਾਂਕੈ
ਮਸਤਕਿਕਰਮਾ[illegible]ਪੂਰਿਪਾਏ ਸਾਧਸਾਗਿਨਾਨਕ
ਤੇਆਏ ੬ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੇਖਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਡੀਪੂਰਾਂਚੀਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਤਾਕਾਂਦੂਖਨਿਵਾਰੈ ਜਪਕਰੇ ਤਤਕਾਲਪਾਰੈ

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ
ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ
੮ ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ
ਭੁਲਾਂ ਚੁਕਾਂ ਬਖਸਿ ਲੈਣਾ ਸਲੋਕ
ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ
ਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ
ਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾ-
ਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ
੧ ਆਪੇ ਜੀਅ ਚੰਗਿਆਈਆ ਆਪਿ ਪੂਰਨੀ

ਪੂਵਾਂਣ ਲਮਤਪਉਪੀਤੀਗਖਾਂਸਤੀਜ

ਜੋਗਵੇਖਾਂਦ੍ਰ ਲਖਸ੍ਰਗਤਾਂਏਸੰਗ੍ਰਾਂਮ੍ਰ

ਗਏਮੀਤ ਭ੍ਰਟਏਪੂਾਂਣ ਲਖਸ੍ਰਗਤੀਏ

ਖੀਗ ਅਾਂਨਯੇਅਾਂਨਯੇ ਵੀ ਅਏਪਾਂਰਯ੍ਰਾਂਣ

ਜਿਨਕਗਤੇਕਗਏਾਂਕੀ ਅਾਂ ਲਖੇਅਾਂ

ਅਾਂਵਦਜਾਂਣ ਨਾਂਨਕਮਤੀਸਿਖਅਾਂ

ਕਗਮਸਚਾਂਨੀਸਾਂਣ ੨ ਯੀਗਜੀਅਵੇ

ਏਕਟੇਕਲਾਂਤੇਦਿਨਾਂਣੀਅਾਂਸ ਨਾਂਨਕ

ਨਾਮ੍ਰਅਾਂਯਤ੍ਰੂੰਕਾਂਗਜਅਾਂਵੀਤਗਸ ੨

ਪੀਤਗਖੀਗ੍ਰਗਪਾਂਗਖ੍ਰਡਮੀਸਿਟੈਪੂਪੰਚਖਕਾਗ

ਨਾਂਨਕੋਸੇਅਾਂਯਅਾਂਤਾਂਕਾਂਅੰਤ੍ਰਨਯਾਂਗਵਾਂ

੪ ਝਾਂਲਾਂਖੇਤ੍ਰਏਨਾਮ੍ਰਜਪੁਨੀਸਿਖਾਂਸਗਿ

ਅਾਂਯ ਕਾਂਜਾਂਤ੍ਰਸ੍ਰੈਨੀਖਅਥਏਨਾਂਨਕ

ਸਿਟੈਨਯਾਂਯ ੫ ਤ੍ਰਏਦੇਵਿਗਨਡਡਯਾਂਏ

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਟਾਊ ਜਾਣੇ ॥੬॥ ਸੁਣਾ

ਣਦੇ ਦੇਆਂ ਵਧਾਰੁ ਜੇਆਣੀਏ ਆਸੋ ਚਲਣਾ

ਣਾ ॥੭॥ ਧਮੁਦ ਭਾਂਭੁ ਧੀਏ ਆਣੀ ਸਭੁ

ਨਾਨਕ ਪਾਆਂ ਡੀਸੂ ਵਾਂਣਾ ॥੮॥ ਧੀਏਆਣੀ

ਆਂਦਾ ਜੀਵ ਧਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀਏਉ

ਵਡਿਆਣੀ ॥੨॥ ਭੁਲਾਂ ਚੁਕਾਂ ਬਖਸ ਲੈਨਾਂ

ਵਹਗੁਰੂ ਵਹਗੁਰੂ ਸੀਤਗੁਰ

ਸੀਤ ਨਾਂਮੁ ਕਰਤਾ

ਪੁਰਖੁ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀ

ਮ: ੫ ਬਾਵਨਅਖਰੀ ਸਲੋਕੁ

ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀ
ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰ
ਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿ
ਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ
ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨ
ਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰ
ਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵਆ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿ
ਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮ
ਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਦੇਵ

ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਨਮਸਕਾਰ ੧
ਸਲੋਕੁ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆ
ਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ
ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ੧ ਪਉੜੀ ੴ ਸਾਧ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ । ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ।
ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ
ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇ
ਓ ਆਪਹਿ ਬਾਪੁ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ਆਪਹਿ ਸੂਖ
ਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀ
ਲਾ ੧ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਲੋਕ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ
ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ੧

ਪਉੜੀ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ ਏਕ
ਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਬਿਸਥਾਰੰ ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ
ਸਗਲਭਾਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਮਨਮੋਹੁਬਧਾਇਓ ਦੁਹੂੰਭਾਤਿਤੇਆ
ਪਿਨਿਰਾਰਾ ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ ੨
ਸਲੋਕੁ ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿ
ਰਾਸਿ ਨਾਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨ
ਕੈਪਾਸਿ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋ
ਊ ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰਨਨਕੋਊ ਸੋਊਸਰਨਿ
ਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇ
ਸੁਨਾਯੰ ਸੰਸੈਭਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ
ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਾਹੂਕੋਜਾਪਤ ਸੋਸਾਧੂਇਹ

ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ੩
ਸਲੋਕੁ ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹਸਭ
ਕੂਰ ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭੁਧੂਰ ੧
ਪਉੜੀ ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆ ਧਨਿਤੇਊ
ਜਿਹਰੁਚਇਆਮਨੂਆ ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗ
ਨਆਛਹਿ ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ
ਧੰਧੇਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ ਜੋਏਕਛਾਡਿਅਨ
ਕਤਹਿਨਜਾਹੂ ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮ
ਨਾਨਕਸਾਧਪੂਰਨਭਗਵਾਨ ੪ ਸਲੋਕੁ
ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿ
ਅਉਨਕੋਇ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀ
ਸੋਇ ੧ ਪਉੜੀ ਙੰਙਾਙਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖ

ਬਾਤਉ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ

ਇਕਿ ਅਨੇਸਾ ਜਾਂ ਕੈ ਸਿਰਿ ਰਸਉ ਕਡਤਸੁਨ
ਤਕਹੁ ਜੋਗੁ ਨਹੋਉ ਇਕਿ ਅਨੀ ਗਡਤ ਅਖੀ
ਆਪਿ ਚੂਕੁ ਜਾਂ ਕੈ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਾਗ ਸਭ
ਤਾਂ ਕੈ ਇਕਿ ਅਨੀ ਰਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ੫ ਸਲੋਕ
ਅਦਨ ਆਏ ਸਿਰਿ ਸਟ ਮਾਂਡਿ ਖਿਨ ਬੁਝੇ ਪਸੁ ਗੁਲੋ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾਂ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋ
੧ ਪਉੜੀ ਆਪੇ ਜਗ ਮਾਂਡਿ ਉਪੇ ਕਰਿ ਕਉਆਰ
ਇਤਆ ਜਨ ਮਤ ਮਾਂਡਿ ਓ ਮੈਡਨ ਸਾਰੀਆ
ਗੁਰ ਕੁੰਮ ਮਾਂਡਿ ਓ ਗੁਪਤ ਪਰਗਟੇ ਸਾਸਿਗੁ
ਸਿਸੀਮੂਤ ਪੂਰਣ ਡਤੇ ਉਗਿਧੇ ਪਰਸੋਜ਼
ਨਿਵਾਰਿਆ ਦੋਵਨ ਮਨ ਡੀਬ ਸਾਂਗ
ਸਾਂ ਧਾਰੁ ਕਿਪਾ ਜਾਸੀ ਧਾਰਣੀ

ਇਤਰਉਤਰ ਨਾਨਕੀ ਤ੍ਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਸਤਿ ਵੈ
ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਤਕ
ਜਿਸ ਆਪੀ ਆਪਿ [illegible] ਆ ਖਿੰ ਨਨ ਕਹਿ
ਆਦਿ ਸ ਜਾਂ ਸਾਂ ਤਿਰ ਜਿਸ ਟੈ ਨਾਨਕ ਸਾਰ
ਮਹਿਲਾ ੧ ਪਉੜੀ ਏਤੁ ਜੀਅ
ਬਹੁਤੁ ਗਲ ਵਾਸੇ ਲਹ ਮਗਨ ਮੀਠੀ
ਜੋਨਿ ਫਸੇ ਇਨਿ ਸਾਈ ਆਏ ਗੁਰਾ ਖਸਿ
ਵੀਨ ਅਪਨ ਲਹ ਪਟੈ ਪਈ ਦੀਨੇ
ਏਸਾਧਾਨ ਕਬੁ ਕਜੁ ਉਪਾਈਆਂ ਜਾਂਤੇ
ਤੰਤਿ ਜਿਵ ਮਾਇਆ ਸਾਈਆਂ ਕੀਰਿਖਿ ਪਸਤੇ
ਸੰਗਿ ਗਿਸ ਭਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਾਂ ਕੈਲੇ ਕਰਿਟਨ
ਮਹਿਲਾ ੨ ਸਲੋਕੁ ਜਿੰਤ ਕਮਾਦ ਸਭ
ਅਸੁ ਕਰੀ ਨੇ ਤੀ ਕਰਿ ਪਾਸੁਆਂ

ਪੁਨ ਭਰਿਓ ਤਿਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾਰ
ਮਃ ੧ ਪਉੜੀ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾ
ਵਨਹਾਰਾ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ
ਇਸੁ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇ
ਓ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ
ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ
ਫੁਨਿ ਹੋਊ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ੮ ਸਲੋਕੁ
ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ
ਬਿਖ ਸੋਰ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ੧ ਪਉੜੀ ਰੇ ਮਨ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ

ਜਿਤੁਬਿਧਿਕਤਹੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊ
ਕਮਾਹਿ ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੋ
ਭਾਰੁਅਫਾਰ ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉ
ਤਉਏਊਕਰਮਬਿਕਾਰ ਬਾਧੇਜਮਕੀ
ਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗ ਭ੍ਰਮਕੇ
ਮੋਹੇਨਹਬੂਝਹਿ ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੂ ਸੰਗ
ਲੇਖੈਗਣਤਨਛੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿ
ਨਸੁਧਿ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ ੯ ਸਲੋਕੁ
ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ
ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੂੜਾਰੰਗੁ ੧
ਪਉੜੀ ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ

ਤੀਰਤੀਰ ਨਾਮ੍ਰੁ ਜਪੰਤੁ ਜਪ੍ਰੁ ਗਸਤਾਂ ਰੋਧਾਂਗ
ਗੜਕੜੈਨਕੈਹ੍ਰਿ ਅੰਣਿਖੈਰ ਅੰਧ੍ਰਗ੍ਰ
ਸੁਭਦੇਉ੍ਰ ਉ੍ਰਆਂ ਸੜਣੀਪੰਦੀਹ੍ਰਿੰ ਥਾਸ੍ਰਾਂ
ਜਨਮਸੌਕ ਨੜਉੈਂਠ ਖਿਨਾਂਸਾਂ ਮਸਤ
(ਵਿਕਗ੍ਰਮੁਰਿਭੈਂਧਿਓ ਦ੍ਰੁਗਿ ਜਖੈ ਤੀਸੰਧੈ)
ਨਾਂਨਕਪ੍ਰਗੀਤਾਂਕੈ ੧੦ ਸਲੋਕ੍ਰ
ਦਾਂਣਚਕ੍ਰਨਿਖਕਾਂਗ ਸੜੋਖਿਅਧਤ
ਮ੍ਰੁਕੇਸੰਧ ਪ੍ਰਿਖਿਧਰੇਦਗ੍ਰਗੰਧਸੀਓ੍ਰਨਾਂਨਕ
ਸਣੀਊ੍ਰਆਂਥੰਧ੍ਰ ੧ ਪਉੜੀ ਦਾਂਣਾਂਣ
ਪੀਟਖਿਧੈਂਗਸਾਂਗਾਂਤੇ ਅੜੰਖ੍ਰੁਧੇ ਸਣੀਊ੍ਰਆਂ
ਜਨਮਣਿ
ਸਦਮਾਂਤੇ ਲੋਕ੍ਰਆਂਣ ਸਣੀਊ੍ਰਆਂ ਸਰੌਂ ਸਰਨਾਂ
ਜਿਊਸਿਊ੍ਰਤਕਸੁਰਤਿ ਦੋਤਿ ਓਕ੍ਰਗ੍ਰਸਾਂ

ਕੈਉਂ ਕ੍ਰਨਤਕਉੁ੍ਰਗ ਕੈਉਂਪਦਨਕਉੁ੍ਰਗ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਰਾਧਨਾ ੧੧ ਸਲੋਕੁ
ਲਾਲਾ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ
ਅਥਾਹ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰ
ਵਾਹ ੧ ਪਉੜੀ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ
ਨ ਕੋਊ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ
ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾ
ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ਜਾ ਕਉ
ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ੧੨ ਸਲੋਕੁ
ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ
ਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ

ਖੰਡਾਣ ੧ ਪਉੜੀ ਅਣੀਆਸ ਰਪਾਤ
ਡੁਕੋਗਨੀਐ ਜਾਂਸੁ ਗਸਨ ਪੀੜੀ ਸੁਖ
ਨੀਐ ਅਣਿਖਸਾਨਿਸਪੂਰਕੇਸਂਗੋ ਅਨ
ਦਿਨੁਨਾਸੁਖਿਆਂਦੀਨਿਗੋ ਆਂਦਰਸਗ
ਨੁਨਾਸੁਗਾਤਾਂ ਜਾਂਕਉਦਾਇਉਆਸਾਇਆਂ
ਖਿਧਾਤਾਂ ਉਕੀਉਆਂਦਨਿਧਿਗਿਜਨਿਨ
ਅਣਿਉਆਂ ਨਾਂਨਕਤੀਕੇਦਾਗੇਸਸਾਣਿਉ
ਆਂ ੧੩ ਸਲੋਕੁ ਯਾਂਸੁਜਪਤ
ਮਨਿਤੀਉਆਨੰਦ ਬਿਨਸੇਦੁ ਜਾਂਕਉ
ਦੁਖਦਾਗਦੀਕਸਨਾਂਭ੍ਰਮੈਨਾਂਨਕਨਾਂਮ
ਸਮਾਉ ੧ ਪਉੜੀ ਯਯਾਂ ਜਾਂਗਉਦ
ਗਸਿਕਦਉ ਤਿਸਪਿਉਤਿਆਣਿਗਸੁਖਸਜੋ
ਗੋਉ ਯਹਤਾਣਿਪਗੁਸੰਤਸਗਾਂ ਨੇ

ਅਸੰਗ ਉਇ ਅੰਤਰੁ ਜਾਣੁ ਤਾਗਸੰ ਯਯਾ ਜਨ
ਸਿਨ ਅੰਦੇਸੌਉ ਏਕਨਾਮੁ ਥੇਮਨਿਉ ਪਗੌਉ
ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨਤੰਗੀ ਔ ਗੁਰਪ੍ਰੋਗ ਕੀਟੇ
ਕ ਨਾਨਕ ਤੇਤਰੁ ਸੁਪ੍ਰਯਾਸਿਉ ਅੰਜਾਂਕੇਤੀ
ਔਏਕ ੧੫ ਸਲੋਕ ਅੰਤਰਿਮ
ਨਨਨਥਸਿਗਉ ਏਤਰਉਤਕੇਸੀਤ ਗੁਗ
ਪ੍ਰਰਿਉਯਦੇਸਿ ਅੰਨਾਨਕ ਜਾਯੀਔਤੀਤ
੧ ਪਉੜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ
ਕਉਤੂਕਿ ਸਰਣੀ ਉਨੋਹਿ ਸੇਇਨਥਿਉ ਅੰ
ਸਿਦੇਨਚਣੀ ਵਿਚਿ ਅਵਾਣੀ ਗੁਚਾਵਿ ਓਸਭਕੀ
ਏਹ ਕਾਂਕੋਸਾਂਠਾਯਰਾਂ ਸੁਤ ਯੀਆਂ ਸਿਊਤ
ਥਨਿਤ ਕਾਲ੍ਹਾ ਸੰਗਿਮਨਯੀਆਂ ਔਸੀਸੰਤਿ
ਜਯਿਨ ਸੇਤਨਤੀ ਯਤਿਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈਯਾਗ

ਜੋਗੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਹਿ ਕੀਮਤੁ ਜਾਣੀਐ
ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਖੁਡ੍ਰੀ ਮਨ ਆਣੀਆਂ ੧੫
ਸਲੋਕੁ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ
ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ੧
ਪਉੜੀ ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿ
ਆਤਾ ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ
ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ
ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ਰਾਮਨਾਮ
ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ
ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾ
ਲਾ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ
੧੬ ਸਲੋਕੁ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ

ਭੂ ਸੇਕਰਸਾਂਕਰਤਿਕੀਰੰਥ ਮੁਕਾਦੁਯਸੁ
ਕਰਿਤਜਾਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ੧
ਪਉੜੀ ਕਕਾਂ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ
ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ਨਹੀ
ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾ
ਰਾ ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ
ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ
ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ਜੋ ਜੋ
ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ੧੦ ਸਲੋਕ
ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ
ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ੧ ਪਉੜੀ ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ
ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ਜੋ ਦੇਣਾ ਸੋ ਦੇ
ਰ

ਭਾਵੈ ਤਉ ਤਉ ਜਾਣੈ ਬੂਝੁ ਬਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁ ਹੋਇ

ਭਸਮਤਨਕੀ ਰਸਿ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਖੀਅਨੁ ਦਮਨ ਜਾ

ਜਪਤ ਗਤਿ ਉਗੁਣ ਤਾਸ ਖੇਲੇਤਿ ਖਿਗਾਸਹਿ

ਨਾਦੀ ਸਉ ਜਾਕਉ ਤੇ ਕਿ ਪਾਣ ਸਦੀਵ ਗਨੀ

ਦਸੁ ਉਦਨੇ ਗਮਨਾ ਮਾਗਿ ਤਿਮਾਣ ਖੇਦੂ

ਨਾਮੁ ਤਿਜਾਕਉ ਨਦੇ ਕਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋਖੂ

ਭਾਈ ਰਾਮਾਂ ਗਿਤਿ ਨਾਪਾਗੀ ੧੮ ਸਲੋਕ

ਮੈ ਮਾਣੈ ਸਾਧ ਪਗ ਚਰਣ

ਗਿਨਿ ਮਾਨਿ ਦੇ ਖੜੁ ਮਨੇ ਮਾਣਿ

ਲੋਗੁ ਅਸ ਅਨੀ ਤਗੁ ਮੁਖੀ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਅੰਗੁ ੧ ਪਉੜੀ ਗਗਾਂ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਉ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਨੀਤ ਕੜਾਂ ਬਿਸਾਸ ਦੇ ਹੁਕਾਣਿ

ਲਾਸਨ ਕੀ ਤਉ ਮੀਤ ਨਾਉ ਖਾਂ ਕਿ ਨਾਉ ਜੋਖੈ ਨੈ ਨਾਉ

ਸਿਰਪੀ ਕਾਛੁ ਬੰਧੁ ਨਿਤ ਖੇਗਾਂ ਨ ਡਬਹੁ ਸ੍ਰੀ ਏ ਜਾਉ

ਆਪਿ ਪਰੈ ਜਾਮ ਠਉ ਸਿਆਣੀ ਪਿਆਣੀ ਚਤੁਰਪੇਖੀ

ਹਾਮ ਨਉ ਦੀਸਿ ਨਾਣੈ ਨਾਣੈ ਸਾਗਾਂ

ਗਏ ਮੁਕਤ ਤਉ ਣਾਪ ਟਾਣੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਮਰਤ ਹੋਇ ਜਨੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਨਾਨਕ
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਤ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਸੁਹਾਗ ੧੯
ਸਲੋਕੁ ਪਹਿਲੋ ਸਾਹ ਸਰਬ ਦੇ ਦਸ ਸਭ ਆਸਨ
ਰਖਣਹਾਰੁ ਕਹਿ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਣਹਾਰ
ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਈ ੧ ਪਉੜੀ ਪਾਪ ਪਾਪਾਣਾਹ
ਸਾਰੀ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੂਮ ਸਾਰਾਣੀ ਨਾਹਿ ਅਨੰਤ
ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਰਹੁ ਹੀ ਸਮਾਣੀ ਖੁਣੀ ਤਰਉ
ਸਨ ਜਾਣਿ ਅਧਵਿਚ ਸਾਗਰਾਂ ਨਾਮ ਤਾਰਕ ਏਣਸਹਿ
ਕੁਲ ਤਰਾਗਨਾ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਅਨੇਕ ਪਛੁ
ਤਾਰੀਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਣ ਏਖ ਤੇ ਪਾਰੀਹਿ
ਪੀਵਣ ਸਾਹਾਂ ਕਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪੀਆਂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਗੁਰਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਆ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
ਫਿਰਿ ਪਾਣੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਨਤ
ਪਾਰ [illegible] ਜੀਵਿ [illegible] ਭਗਸਾਹੇ

ਨਾਨਕ ਤੇਉਗਿਆਵਾਂ ੧ ਪਉੜੀ ਛੰਛੰਦ
ਸੈਵਾਂ ਭੁਇੰਨਤਜੋਸਾਂਕ ਨਪੂਭਿਕੀਨ ਅਨੇਕ
ਜੋਨਿਜਨਮਤਿਮਗੀਆਂਤਮਾਂਭੁਨਾਈਨ
ਇਆਨਯਿਆਨੁਰਾਂਭੁਕਉਆਣੈ ਕੀਨ੍ਹੀਆਂ
ਸਿਤਆਂਪਿਦਿਵਾਂਏ ਡੁਰਨੀਡਏਨਡੀ
ਵੈਉਭੁਟੇ ਨਾਂਚੋਗਾਂ ਸਾਂਪਾਂਕੁਟੇ ਸੋਜੀ
ਦਨ ਸਿਤਜੀਵਨਜਪਿਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਏ
ਨਾਂਕਨਤਿ ਵਾਪਿਆਂ ੨੧ ਸਲੋਕ
ਚਿਤੀਚ ਨਵਉਰਾਂ ਨਾਂਗਿਕਦਉਂ ਪਕਵਾਣ
ਵਿਗਸੰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪੀਡਗਬਿੰਦ
ਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਤਪਾਚਾਗ ਕਮਾਣੁਗਣਾਂਗਾਂ ਪੰਨਿਪਨਿ
ਉਆਦਿਨ ਸੰਜੋਗਸਭਾਂਗਾਂ ਚਾਗਿਕੈਟਦਤ
ਇਦੀਸਭੂਮੀਪਾਈ ਕਰੀਪਿਯਾਂਨਕਦੇਸ

ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ
ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ
ਨੇਤ੍ਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲੁ
ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾਸ
ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰ
ਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛੋਡਿ
ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ
ਟਿਕਾਈ ॥ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥
ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥

੧ ਪਉੜੀ ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਬਾਧਿ
ਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗ
ਤੁ ਗਿਆਨੀ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ
ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁ
ਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ੨੮ ਸਲੋਕੁ
ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ
ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ੧
ਪਉੜੀ ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ
ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ
ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ੨੯ ਸਲੋਕ

ਨੰਤਨਕਾਮਤੁਤੂਮੁ ਅਨਿਕਾਬਿਧਿ ਮਤੁਦੂਸਾਵਤੁਮੀਤ
ਜੀਵਤਮਤੁਤਿਮਤਿਭਜਾਹੁ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ੨
੧ ਪਉੜੀ ਸੁੰਞਾ ਸੁਣਾ ਤੁਮੀਦੂ ਤੂ ਸਤਿ ਬਿਨ
ਸਿਜਾਂਤੀ ਉਤੁਤੇਤੁ ਗਾਵਤੇ ਗਾਇਉ ਨ ਗਾਵਾ ਸਕਉ
ਤੁਰੀਸਿਧਾ ਰਕੇਤ ਸੁਧੇਖਉ ਸੋਂਬਿਨਸਤ ਕਾਂਸਿਉਕਰੀ
ਐਸੰਗੁ ਸੁਣਾ ਤੁਮੀਏ ਆਂਬਿਧਿ ਸਤੁ ਚਿਤ ਭੂਠ ਉ
ਮਾਇਆਂਗੁ ਸੁਣਾ ਤਸਈ ਸੰਤ ਸੋਇਕੁ ਸਤੇਕੀ
ਚਤੀਭੰਨ ਅੰਧਕੂਧਤੇਤਿ ਤਕਛਤੁ ਜਾਤਤੁਵਤੁ
ਸੁਧੂਸੰਤ ਜਾਂਕੇ ਤਾਂਬਿ ਸਸੰਬਤੇਕਾਂਮਨ ਕਮੇਜਾਗੁ
ਨਾਨਕਾਤਿਤਉਸਤਤਿ ਕਾਉਲੁਣਾ ਤੁਕੀਓਸੰਜੋਗੁ
੨੬ ਸਲੋਕੁ ਦੂਰੇਬੰਧਨ ਜਨਮਸਮਾਰਿ
ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਈਏ ਨਾਨਕ ਮਨਤੁ ਨ ਬੀਸਰੈ
ਗੁਣਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ੧ ਪਉੜੀ
ਟਤੁਲੇਕਾਮਤੁਤਉਏਕ ਕੀਤਾਂਤੇਬਿ ਧਾਂਕਾਇ

ਮਨਤਨਮੁਖਿਜੀਅਬਸੈਜਾਤਾਂਡੂਸਭਿਡੀਏ ਦਰਗਾਹ
ਮੜਣਤਾਂਕਰਉਮਿਲੈਜਾਂਕਰਉਸਾਂਯਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਤ੍ਰੁ
ਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਾਂਉਅਧਨਿਡਿਗੁਦੈਕੂਾਲ ਦਉਡ
ਦਾਂਡਬੜਭਵਨਬਿਨਸਾਂਦੇਸੁਖੁਨਾਂਉ ਦਾਣੀਡਜਮਕੇ
ਦੂਤੀਡਡਸੁਸਾਂਯੁਸੰਗਿਸਮਾਂਹਿ ਬਾਂਗਿਬਾਂਗੇਜਾਂਉਸੰਤ
ਸਚਕੇ ਨਾਨਕਪਾਂਯਬਿਤਾਂਸੇਕਦਕੇ ੨੭ ਸਲੋਕੁ
ਠਾਕਨਡਤੀਤਿਨਡਚੀਗਜਿਡਡਦਡਸੁਧਸੰਨ
ਜੋਜਾਨਪੂਰਿਅਪੁਨੇਰਾਗਨਾਨਕਤੇਪਗਿਨਪਾਂਨੇ ੧
ਪਉੜੀ ਠਠਾਮਨੁਆਂਠਾਂਡਡਿਨਡੀ ਜੋਸਗਣ
ਤਿਆਗਿਏਕਤ੍ਰਿਣਪਾਂਡੀ ਠਡਿਠਡਕਿਮਈਆ
ਸੰਗਿਮੁਏ ਉਆਕੈਕੁਸਾਣਨਕਤੂਡੂਏ ਠਾਂਢਿਪਾਂਗੀ
ਸੰਤਡਸੰਗਿਬਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਂਮੁਤਡਾਂਜੀਅਗਿ
ਆ ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜਾਜਾਨੁਭਾਂਈਆ ਨਾਨਕਉਅਕਾਂ
ਮਨੁਸੀਤਲਾਂਈਆ ੨੮ ਸਲੋਕੁ ਡੰਡਉਤਬੰ
ਦਨਾਅਨਿਕਬਾਰਸਬਕਲਾਸਮਰਥ ਡੋਲਨਤੇਰਾਖੁ
ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ ੧ ਪਉੜੀ

ਰਤੇ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਜਾਤੁ ਤੇਰਾ ਤ ਤੂ ਜਾਣਾ ਤਿਆ ਤੇਰੈ
ਕਾਸੇ ਜਮਕੌ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਾ ਤਿਆ ਤੇਰੈ ਸੁ
ਮੁਕੀਆ ਪਾਛੈ ਜਾ ਕਰਤ ਬ੍ਰਿਨਉ ਸੀਸਾਗਿ ਚਾਛੈ
ਤਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਸੋ ਮਿਤ ਜਾਨੈ ਜਾ ਕਉ ਇਛੁ ਸਾਇ
ਪੁਰਸ ਭਗਵਾਨੈ ਤੇਰਾ ਨੇਤਰ ਭੁ ਸਚੁ ਸਾਚ
ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਤਨ ਤਿਨੈਣ ਪਾਈਆ
੨੧ ਸਲੋਕੁ ਢਾਡੀ ਨਾਗੇ ਪੁਸਾਹਿ
ਵਿਨੈ ਨਾਪਾਗਿ ਨਾਉ ਬੁਧੁ ਨਾਨਕ ਉਬੇ ਜਾਪੈ ਡਗੀ
ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਸਨਬੁੰਧੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ਢੁਢਾ ਢੁੰਢ
ਤ ਕਡਿਓ ਗੁਰੂ ਢੁ [illegible] ਮਨੇਮਾਰੇ ਸੰਗਿ
ਤੁੜਾ ਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨਾ ਬਨਕ ਣੇ ਢਾਗੇ ਡ ਢੋਗੀ
ਢਾਡ ਡ ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਅਡੰ ਬੁਧਿ ਬਿ ਕਾਣਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਡੁ ਮਡਾ ਤੇ ਬਸ ਡੁ ਢਾਗਸਨੁ ਦੇਖੀ ਨਡਾਣ
ਢੋਗੀ ਜਾਮੈ ਜਾਗਿ ਮਸ ਸੋਗਾਭ ਜਾਗਿ ਨੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
ਮੜੁ ਮਗਨ ਨਾਪਟ ਤ ਗੈ ਡ ਓ ਡਓ ਆਣ ਦੇਜਾਣੀਏ
ਢਡੁ [illegible] ਪਾਇ

ਸਾਧਪਸਾ

ਦੁਖਕੇ ਛਾਡੇ ਕਾਟਿ ਆਨੰਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਏ
੩੦ ਸਲੋਕ ਜੋੜ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ
ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਦਾਸ ਤਿਨਾਹੂੰ ਧਾਰ ਛੁਟਾਏ
ਨਿਕਈ ਨ ਜਾਣੀ ਅਦਭੁਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਦਾਨ ਦਾਨ ਦਾਤੇ ਸੀ ਛੀਏ ਅੰਤ ਮੂ ਜੀਤੇ ਕੀਏ
ਤਉਸੈ ਅਨੀਸਉਲੀਗ ਮੋਸਸ ਭੰਦੂ ਤੀਏ
ਮਦੀ ਮਿਟਣਏ ਜੀਵ ਰਮੋ ਗੁਰਮੁਖ ਉਪਦੇਸ
ਮਨੁ ਆਂਜੀਤੈ ਧੀਗੀਸ ਲੈ ਤਿਜ ਮੁਗਤ ਦਵੇਸ
ਦਾਂਕੇ ਜਾਂਦੇ ਅਥ ਦੀਏ ਕੀਟੇਟ ਕ ਅਧਾਰ ਗੋਇਆ
ਦਿਦ ਸੁਸਿਮੰਤਗਤੇ ਸੋਪੂਭਧੁਗਧੁ ਅਧਾਰ ਗੋਇਆ
ਸਗਲਾ ਏ ਅਮ੍ਰਤੁ ਕੋਏ ਤੁਕ ਗਮਕ ਮਾਏ ਤੁਕਮੋ
ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ਕਿਆ ਪਾਈਏ ੨੧
ਸਲੋਕ ਰਸੁਮਨੁ ਪਰੁ ਅਸਪਉਤਿ ਸੋਪੂਭੂਮਿ
ਲਾਦੈ ਮੌਤਿ ਨਾਨਕ ਭੂ ਸੂਭਉਕਦਾਏ ਛੁਕੈਲ
ਮਰੀ ਮੌਤਿ ... ਰਉਤਾ ਮੋਸਧੂਤਿਕੀ

ਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਗਾਈਐ ਫਲਪਾਵੀਮਨੁ
ਭਾਵਦੇਤਪੀਤਹੁਭਾਗੀਜਾਣੀਐ ਝਾਸੀਸਟੈ
ਜਮਪੰਥਕੀਨਾਸੁਖਸੋਮਨਿਨਾਉ ਗੀਤਪਦ
ਤੇਮਾਰਗਿਤੇਪ੍ਰਗਾਸਮਤਿਣੀਪਾਵੀਤਰਾਓ
ਤ੍ਰੂਸੰਗਿਨਪੰਨੁਫਲੋਂ ਗੁਣਸਥਾਨਸਤਾਸ
ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰੰਤਕਤਿਰਿਐਤਹੁਤਾਗੇਕਾਜ ਤਤ
ਕਛੂਨਤੇਈ ਤੇਜਾਉਤਾਧੂਨਿਵਾਰੈ ਆਪੁ
ਜਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਤਿਸਾਤਿਆਪਹੀਸਾਈਆਂ
ਪ ੩੨ ਸਲੋਕੁ ਖਾਕਖੜੀਖੀਐਪਾਲਣ
ਤੀਝਪੰਤਿਨੀਝਸਨਾਪਾਖੁ ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾ
ਕਤਮੂਏਨਾਨਕਸਾਈਆਂ ਸੁਖ ੧
ਪਉੜੀ ਬਖਸੀਸੁਗੋਵੰਉਨਤੀਕਾਈਐਪਸਾਰ
ਪਾਦ ਅਨਿਕਬੰਧਬਨਾਛਾਣਕਤਿਸਾਈਆਂ
ਉਕਲਾਪਾਦ ਬੈਣੀਸਿੰਤਸਮੁਕਤਿਖਾਕੇਪਉ
ਗਣੀ ... ਨਕੋਕ ... ਦੁਈਐਤੇਅਉਸਾ

ਥਾਗ ਬਿਰਤਿਪਾਵਉਗੋਬਿੰਦਭਜਤਸੰਤਕੀਸਿਖ
ਹੋਰੁ ਥੀਤਿਕਾਗਰੁਸਚਦਾਏਕਸੀਤਉਇਆਸਾਰਾਅਸੋਰੁ
ਕਾਗਲਕਲਮਕਾਗਦਨਸਗਲਿਥੀਪਏਕੈਂਣਖ ਜੋਰ
ਜੋਰੁ ਲਾਵਡੁਜੀਤਤੁਰਿਰੁਪਾਗਤਿਨਾਨਕਜੰਤ
ਅਨਥ ੩੩ ਸਲੋਕੁ ਦਾਸਤੁਏਕੁਨਿਰਣੀ
ਆਸਭਕਿਛੁਦੇਵਨਭਾ ਸਾਗਿਸਾਸਿਸਮੁੱਤ
ਮਤਿਨਾਨਕਦਾਸਆਯਾ ੧ ਪਉੜੀ ਦਾਂਦਾ
ਏਕੋਤਸਭਕਉਦੇਵਨਭਾ ਦੇਂਦੇਰਹਿਨਆ
ਦਈਆਗਨਤਭਗੇਭੰਡਾਰ ਦੇਤਨਭਾਗਸਚ ਜੀਵਤ
ਭਤਾ ਮਨਮੁਖਕਿਉਨਣੀਤਿਖਸਮਾ ਦੇਸੁ
ਨਤੀਕਾਰੁਕਉਸੀਤਾ ਮਨੀਆਸਤਬੰਧਪੁਰਖਕੀ
ਤਾ ਦਾਦੀਨਵਾਗੈਤਜਾਂਕੇਆਪੇ ਨਾਨਕਤੇਤ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ ੩੫ ਸਲੋਕੁ ਪੀਜੀਐ
ਏਕਟੇਕੌਂਲਾਤੀਖਰਾਂਨ ਆਸ ਨਾਨਕਸਾਮੁ
ਸ੍ਰੀਸ ੧
ਪਿਆਣੀ

ਪਉੜੀ ਪਾਪਾਂ ਵਾਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਡੀਹਾਸੁ
ਜੁਗਤਿ ਕਿਵੈ ਪਾਕ ਗੁਰੁ ਅਪਿ ਵਰਉਡ ਹੀ ਸਨਬੰਧੁ ਗਾਸੁ
ਪਨੁਸ ਚਾਂਤੇਉ ਸਚੁ ਸਾਉ ਡੀਹ ਡੀਹੁ ਜੀ ਨਾਮੁ ਥਿ
ਸਾਉ ਪੀਗ ਸੁ ਜਸੁ ਸਤਾਣੈ ਕੁ ਖਨਿਆ ਡੀਡੀ
ਨਾਮੁ ਸੂਵ ਪੀ ਜਾਡ ਮੁਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਡਧ
ਇਟ ਗੁਨੈਮ ਮਾਈ ਨਨਕ ਸਿਤ ਹਜਨਗਿਮ ਲੀਦ ਕਾਈ
੨੫ ਸਲੋਕ ਨਾਨਕ ਜਾ ਪੁਜੀਐ ਅੰਤਰਿ ਥਾ
ਨਾਮੁ ਜਾ
ਡੀਗਗਿ ਗੁਹਿ ਤੁ ਗਉਪਦੇ ਸਿਆ ਨਾਗੁ ਨਡਿਸਾਪਸੰ
ਗਿ ੧ ਪਉੜੀ ਨਨਨਾਗਕਪੈ ਡਿਤੇਨਡਿ ਜਾਕੈ
ਮਨਤਨ ਸਾਮੁਖਸਡਿ ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਜ
ਪਰ ਬਿਖੁ ਸਾਇਆ ਸੀਡ ਨਾਉ ਕਾਪਤੇ ਨਨਾ
ਕਾਮੁ ਡਿਤਾਂ ਨਾਮੁ ਸੰਤੁ ਸੁਚੀ ਜਾਂਡੁ
ਤਾਕਤੁ
ਨਿਧਿ ਨਿਪਾਨੁ ਡੀਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਗੇ ਤਾਡ ਥਾਜੋ ਨਨਕ
ਅਨਡ ਦਾਤੁ ਗੋ ੨੬ ਸਲੋਕੁ ਪਤਿਗਥੀ ਗੁਧਿਪਾ
ਬਡਮਤਿ ਜਿਪੈ ਪੰਚੁ ਖਿਕਾਗ ਨਨਕ ਸੋ ਆਗੈ ਪੀਸੈ

ਸਾਕਤ੍ਰੈਤੁ ਨਪਾਵਾਹੁ ੧ ਪਉੜੀ ਪਯਾ
ਪੰਜੀਅਤਿ ਪਾਗੁਨਪਾਈਆ ਪਕਿਤ ਪਾਵਤਨ ਅਗ
ਸੂਡੀਗਾਈਆ ਡੇਤਪੁਨੀਤਕੋਏ ਅਧੰਯੂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਮਿਲਿਸਾਧੁ ਪੰਚਪੂਰ
ਸੋਤੀਸਟਨਾਣੀ ਜਾਕਉਰਾਖਹੁ ਅੰਪਿਗੁਸਾਈ
ਪਤਿਸਾਹੁ ਭਰੀਸਿਰਸੋਉ ਨਾਨਕਦੁਸਾਅਦ
ਗਨਕਉ ੩੦ ਸਲੋਕ ਫਾਡਕਾਏਮਿਟੇ
ਗਵਨਫੁਰਡਿਓਈਮਿਨਜੀਤ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇ
ਯੀਤਪਾਈਫਿਰ ਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਫਕਾਂਫਿਰਤਫਿਰਰਹੂੰਆਈਆ ਦੁਖਰ ਇਆ
ਦੇਤਕਾਜੁਗਮਡਿਪਾਈਆ ਫਿਰੀਂਅਉਸਰ
ਚਤੈਨਤਾਂ ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਤਿਫਾ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਨਜਾਂਨ ਨਤਈ ਪ੍ਰਭਕੋਜਾਪੁ
ਪ੍ਰਭਜਪਹੁਸਾਈ ਕਾਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪੂਰਨਕਰਮਜੋ
ਸੋਭ ਜੋਤੁਨਾਨਕਹਾਰੇ ੩੮ ਸਲੋਕ

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਗੁਪਾਲ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾ
ਲ ੧ ਪਉੜੀ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ਬੀਰਾ ਆ
ਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ਦੋਸੁ ਦੇਤ
ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿ
ਆਨਪ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ
੩੯ ਸਲੋਕ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ
ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ
ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ੧ ਪਉੜੀ
ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ
ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ
ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ
ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ

ਮਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂ ਸਭੋ ਮਿਟਾਈਆ ਨਾਨਕ
ਤੇਡਪਸ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ੫੦ ਸਲੋਕ ਸਾਈਆ
ਰੈਣੈ ਕਰੁ ਖਰੀ ਸਨੁ ਧਾਪਟਿ ਤਿਤਸੰਗਿ
ਸੰਗਨਰੋ ਜਿਉ ਜਤਮੁ ਗਖਤੁ ਸੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਤੇ
ਗੇਗ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾ ਸੰਦੇ ਨ ਫੁਗਿਉ ਆਨਾ
ਦੇ ਡਾਗ ਦੇ ਗੀਤਉ ਸੁ ਜਾਨਾ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਪ
ਥਾਗ ਸਨਮੁਗਖ ਕਰਤ ਕਰਤਪੁ ਕਾਗ ਜਉ ਸਾਗੁ
ਤਉ ਸਾਗਿ ਤਖੀਆਂ ਜਾਂ ਤੇ ਕਸ ਫਨ ਕਰੁ ਖੀਆਂ
ਸਾਗਨਿ ਸਾਗਉ ਤ ਏਕ ਸੰਸਗ ਨਾਨਕ ਜਾਂਤੇ
ਪੌਤਿ ਪਗਗ ੫੧ ਸਲੋਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੌਂਪਗ
ਤੇ ਗੁਰ ਹੁ ਗੇ ਸਨਸੰਤ ਜਿਤਿ ਜਾਣਿ ਓ ਪਰਖ ਅਥਤਾ
ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਰ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾਂ ਜਾਂ ਭੁਸ
ਗਸੁਪਫਾਨਾ ਭੇਟ ਤ ਸਧਸੀਗਧਹੀਆਨਾ ਦੂਖ
ਸੁਕਉਆ ਕੈਸਾ ਤ ਖੀਚਾਂ ਨਾਕ ਸੁਗਗਤਰ

ਅਉਤਾਂ ਤਾਂਤੁ ਸੰਗਤਾਂਤੁ ਨਿਰਲੇਪਾਂ ਪ੍ਰਭ
ਦਯਾਦਯਾ ਦਪ੍ਰਭਖ ਬਸੇਖਾਂ ਉਤ ਅਗਸਮਰੀ
ਉਤ ਆਂਡੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ਨਾਂਨਕੀਆਪਤਨਤੀ
ਤਿਤੁ ਮਣੀਆ ੫੨ ਸਲੋਕ ਪਾਂਗਮਤਿ
ਸੁਖੇਸਾਂ ਜਨਤੁ ਬਿਨੁ ਤੀਗੁਰਪ੍ਰਨਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਤਿਤੁ ਖੰਪਨਕਟੋ ਗੁਰਕੀਇਗਮੀਪਾਰਿ
੧ ਪਉੜੀ ਪਪਾਂ ਜਤਨ ਕਾਤ ਬਹੁਤੇ
ਪੀਆ ਏਕ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਕਤ ਲਾਈਸਪੀਐ
ਆਂਡੁ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਤਿਰਪ੍ਤਾਂ ਉਤ ਆਂਡੁ ਜਤ
ਨਸਾਂਪ ਸੰਗਾਂ ਆਂਉ ਬਾਨਪਾਂਗੇ ਸਭਕੋਉ
ਉਤ ਆਂਤੁ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਾਰ ਲਨਤੋਉ ਪਾਂਡੁ
ਤਰਤਾ ਨਸਮਸਖਾ ਨਾਪਲੇਤੁ ਗੁਰ
ਨਾਨਖਾਂ ਮਨ ਬਚਨ ਕ੍ਰਮਜਿਤ ਆਪਜਨਾਂ
ਨਾਨਕੀਤਤੁਸਾਂਤ ਪ੍ਰਗਟੀਆਂ ਸੀ ੫੩

ਸਲੋਕ ॥ ਸੁਨਕਾਨੂ ਸੰਗਿਕਾਨੂ ਅਪੁਨਾ
ਅਪੁਬੀਚਾਰਿ ॥ ਡੋਇਨਿਮਾਣੋਜਾਗਿਮਜੂਰ
ਨਾਨਕਤਨਦਾਗਿਆਣਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
ਗਾਗੋਸਿ ਡੋਤਸਭਜਾਂਕੀ ॥ ਤੇਜ ਅਭਮਾ
ਨੁ ਫੁਟੈ ਤੇਗਿਬਾਂਕੀ ॥ ਗਿਆਦਾਂਮਉਤਰਉਸੀਸੁ
ਡਿਭਾਈ ॥ ਸਉਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਾਂਮਿਲਿਵਾਣੁ
ਮੁਤਾਗਉਤਗਿਉਜਾਂਗੋਇਖਾਕਾਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿਅਪਾਂ ॥ ਗਾਂਤੋਗਿਨਾਂਮਗਸਮਾਂਏ
ਨਾਨਕਡੀਗੁਰਕੀਤੀਦਾਂਏ ॥ ੫੫ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਲਾਂਲਾਚਕੂਨਾਂਖਕੋਖਿਆਈ ਹਿ ਆਂਦੇਡੀਮਡਿ
ਥਾਂਸੁ ॥ ਡੋਡੀ ਔਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪੀਅਘਾਨਕ.
ਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀਂ ॥ ਲਾਲਾਂਲਾਦਾ ਤੂੰ
ਅਉਖਿਧਨਾਨੂ ॥ ਦੂਖਦਾਰਦਿਤਿਡੀਮਟਾਇਆ

ਨਾਹੂ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ
ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ
ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ
ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ੫੫ ਸਲੋਕ ਵਾਸਦੇਵ
ਸਰਬ ਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ੧ ਪਉੜੀ
ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ
ਰਵਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ
ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹੁ ਤੇ
ਰਹਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ
੫੬ ਸਲੋਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਆ

ਥੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣ ਨ ਜਕਿਮੂਏ
ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣ ੧
ਪਉੜੀ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਰਾਮਿਟੈ ਸੋ ਗੁਸਾਈ
ਰਾਮ ਸਾਮਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭ ਹੋਉ
ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਿਆਪੀ ਦੋਮਾਣੀ ੯ਅਕੀਨ੍ਹਾਰ
ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਨੀ ਰਾਗਵਾਤ ਸਕਤ
ਗੜਾ ਸਿਉ ਨੀਐ ਅਡੁ ਭੁਯਿਖਕਾ
ਜਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਰਹਿਆਟਾਈ ਸਿਮਖ ਮਾਤਿ
ਸਿਮਖ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ੪੭ ਸਲੋਕ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਮਨਾਉਟ ਗੁਰੁ ਓਕੀਤੀ ਸਿਅਨਯ
ਤਿਆਗੁ ਗੁਰਦੀਖਿਆ ਜਿਤਮਨ ਵਸੇ
ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ੧ ਪਉੜੀ
ਸਸਾਸਤ੍ਰਿ ਯੋ ਅਬਢਾਣੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੀਸੀ
ਤਬੋਦ ਪੁਕਾਰੇ ਸੋਯਤ ਸੋਯਤ ਸੋਯ ਬੀਤਿਆ

ਬਿਨੁ ਰਹੀ ਭਗਵੰਤ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭੂਖ ਅਗਾਸ
ਅਪਾਰੇ ਸੂਖਿ ਪਾਰਕੀ ਮਨੁ ਚੀਤਿ ਆਧਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਣੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥੫੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਗੁਰ ਦੀ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਬਿਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋ
ਗ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਸੂਤ
ਤਾਹੂ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਭ੍ਰਮ ਸੁਭਰ ਭੰਡਾਰੁ
ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਉਤਪਾਰਨੀ ਅਨਿਕ ਉਪਾਏ
ਪ੍ਰਭਿ ਨਿਰਧਾਰਨੀ ਭੰਡਾਰ ਬਸਮੈ ਨਉਨਿਧਿ ਆ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸੋ ਅਗਨਿ ਤਾ
ਅਸੰਖ ਪਤਿਤ ਬਿਨ ਬਖਸੰਤੌ ਨਾ ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥੫੯॥ ਸਲੋਕ
ਸੀਤ ਰਤਨ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੋਰ ਸਚੁ ਪਉੜੀ ਗੁਣੀ
ਬਕੀ ਤਿਸੁ ਆਪ ਸਾਰਣੀ ਤਿਆਗੀ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਸਾਧੂ

੧ ਪਉੜੀ ਸਭਸਿਆਨਪਵਣਾ
ਤੁਈਆਨਾ ਇਕਸਾਂਤਿਡੁਕਸੁਨਪਭੁ
ਪਤੀਆਨਾ ਸਨੁਸਰਣਿਤਕਾਡਿਚਰਤੁ
ਈ ਸੰਗਿਤੁਸਾਰੈਪੁਕਨਜਾਣਈ ਸੋਹੁ
ਸੋਹੁਜਾਪਿਆਦਰਨੁਗਾਤੇ ਗੇਜੀਅਚਲੇ
ਤੁਡਾਗੈਸਖੀ ਸਾਪਸੇਵਾਲਾਏਗੈਜਉ
ਅਪੈ ਨਾਨਕ ਤਾਕਉਦੁਖਨਥੀਐ
੫॥ ਸਲੋਕ ਡਿਠੀਡਿਠੀਮੁਖਰੇਖ
ਲੰਗਾਸਨਦੂਰੈਸੁਖਡਿਤਿਏ ਨਾਨਕਸਭ
ਸਾਂਡਿਗੇਦਸੰਤਆਖਾਨਖਨਤਗੇਸਗੋਇ
੧ ਪਉੜੀ ਡੇਰਉਪਿਪਰਿਉਪਰਿਸਗ
ਲਾਕੇਪੁਗਲੇਭਗਦਾਸ ਡੋਰਿਤਆਣੁ
ਸਦਸਦੀਵਦੁਖਖੰਡਣਗਗਣੀਆਣ

ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ
ਤਹ ਆਪਿ ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮ
ਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪ ਹਿਤ ਕਰਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਹ
ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ
ਕਿਨਹੂੰ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ
ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ੫੧ ਸਲੋਕੁ
ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨ
ਭੂਲਨਹਾਰ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖ
ਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ੧
ਪਉੜੀ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ
ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ

ਲਾਲਾ ਸਗੀ ਆਂਕਾਰੈ ਦੜੀਦੇ ਸੀਸ
ਢੂੰਢ ਨ ਜਾਣੀਐ ਦੇਵਾ ਲਾਂਗ ਦਤਾਰ
ਪ੍ਰਭ ਗੋਸਮਖਨ ਸਨਰੌ ਬਸਾਣੀਐ
ਲਾਂਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਸਤੌਈਏ ਆਸੰਧੈ
ਮਨ ਮਾਤੌ ਲੈਂਪਟ ਚੋਂਗ ਗੋਂਦ ਕਮੜ
ਤਿਨ੍ਹੰ ਸੰਗ ਬਿਡਾਂਹ ਤ੍ਰਪੁ ਭਾਂਸ਼ੇਕੈ
ਬਖੀਸਣੀਤ ਕੌਟੇ ਸੰਗ ਖੋਮੈ ਨਾਂਨਕ
ਭਾਂਵੈਯਾਂ ਸੂੜਸਪਾਂਡਨ ਨੀਗਠਮੈ
ਪਰ ਸਲੋਕ ਅੰਤ ਪੀਤ ਖੋਣ
ਤਤ ਸਤ ਭਗਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਭਦ
ਜਾਣਤ ਕਂ ਛੂਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੀਏ ਕ
੧ ਪਉੜੀ ਮੇਲਤ ਮੇਲਤ ਆਂ

ਇਹੁ ਤਉ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨੈ ਦੁਖ ਪਾਇਓ ਸੇਵਦਾਸਿ
ਟ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੰ
ਮਾਨਿਓ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਓਨਾ
ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਕਰ
ਭਇਓ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਸੇਵ
ਨਿਬਾਹੀ ਬਡਭਾਗ ਪਾਏ ਆਪੇ ਪਾਰ
ਵੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਸ ਗੁਰ ਦੀਆ ਆਇਓ
ਸੋ ਭਾਗਵੰਤ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਾ
ਤਿਆਗਿ ਅਨੈ ਪਾਲਕੈ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਸ
ਤਿਸ ਡੀਐ ਜਾਪਣਿ ਪਣਿ ਗੁਣ ਆਖਿਆ
ਪ ਪੜ ਸਲੋਕ ਆਪੁ ਤਿਆਗਾ
ਸਗਲਾ ਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧ ਦਾਤਾ ਆਪਣ ਉਕਤਾਰ

ਜੀਅ ਮਨ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਡਤੀ ਸੋਭਾ
੧ ਪਉੜੀ ॥ ਅਵਰ ਸਾਧਿ ਇਤਭ
ਵਣੰ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਅਵਰਿ ਕੀਰ ਕਰੇ
ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਅਵਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਅਵਰ ਨਾਂਦ ਕਥਨ
ਬ੍ਰਖਿਆਂਨ ॥ ਅਵਰ ਸੁਕੀ ਅਸੁਗਾਰ
ਭੇਖ ਰਸਾਂ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤ ਸੁਭ
ਪਾਰਸਾਂ ॥ ਏਦੂ ਸਟ ਮਾਨ ਅਵਰ ਤੇ
ਜੋਤਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾਂ ॥
੫੪ ਸਲੋਕ ॥ ਜੀਅ ਕਰਣੰ ਮਅ
ਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਰੋਣ ਖਾਂਦਤੀ ਉਸ੍ਰਿਖ੍ਰ
ਸਿਡਓ ਸਿਕਸਾਂਗਿ ਅਨੁਪਾ ਨੂਪਾਂਦਤੀ
ਉਸਤਤਿ ਕਤ ਨਨਾਈਐ ਸੁਖਡਤ

ਤੁਰੀਆ ਸੋਈ ਦੇਖਿ ਦਾਸੁ ਨਾਨਕ
ਭਇਓ ਤੁਰੀਆ ੧ ਪਉੜੀ
ਤੂ ਅਚੁਤ ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਘ ਨਾਸ ਤੂ ਪੂਰਨ ਤੂ ਸਭ ਮੈ
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ਤੂ ਸੰਗੀ ਤੂ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ
ਤੂ ਗੋਬਿੰਦ ਤੂ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾਕੈ
ਸਦਾ ਬਬੇਕ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਤੂ
ਤੂ ਹੀ ਤੂ ਹੋਇ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੈ
ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਨਿਧਰਿਆ ਆਧਾਰ ਤੂ ਠਾਕੁਰ
ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਹੀ
ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ੫੫ ਸਲੋਕ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਬੰਧਪ ਸਹੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ
ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ
ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
ਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪੁ
ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ

ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਖ ਕੀ ਸਿਖੈਂ ਪਾਂਤਸਾ
ਸ੍ਰੁਤ੍ਰ ਪਾਥੀ ਜਿੰਤ ਖਗਾਤਾਂ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਂ
ਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਂਨਕ ਹਰਿ ਨਮ
ਸਕਾਂ ੧ ਇਤਿ ਸਲੋਕਆਂ
ਸਿਦ ਅੰਤਿ ਪਤ੍ਰਕਾ ਸੰਪੂਰਣੌਈ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮ: ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀ
ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥
ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵ
ਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ
ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇ
ਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆ
ਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ
ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ
॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ
ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰ
ਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ: ੧ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸੋਈ ਮਉ
ਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰ
ਸਾਰੋ ॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮ:
੪ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿ
ਆਸਭੁਕੋਇਜੀਉ ॥ ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਦਾਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸੋਇ ॥ ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆ
ਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆ
ਚਿਤਿਲਾਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ ॥੧॥
ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾ
ਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਜਨਾਵਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿ
ਨੈਨਪਾਇਆਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇ
ਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈ
ਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ ॥੨॥ ਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਲਗਾਚਾਉ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹ
ਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਲਗੁ

ਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਚਲਦਿ
ਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆ
ਇ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪ
ਛੁਤਾਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਮਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾ
ਰਿਲਘਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾ
ਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ॥ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਮ
ਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ॥
੪॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ
ਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉ
ਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤਿ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐ

ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰ
ਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿ
ਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ
ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾ
ਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ੬ ॥
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮ: ੫ ॥ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉ
ਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀ
ਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਿਤੇਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁ
ਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨
॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉ
ਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮ: ੫ ॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆ
ਕੇਰਸੂਆ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਰੇਬਾਵਰਗਾਵਰਜਿਉ
ਕਿਰਖੈਹਰਿਆਇਓਪਸੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਾ
ਨਹਿਤੂੰਅਪੁਨੇਕਾਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਾਲੈਤੇਰੈਤਸੂਆ॥
ਨਾਗੋਆਇਓਨਾਗਸਿਧਾਸੀਫੇਰਿਫਿਰਿਓਅਰੁਕਾ
ਲਿਗਰਸੂਆ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੇਕਸੁੰਭਕੀਲੀਲਾ
ਰਾਚਿਮਾਚਿਤਿਨਹੂੰਲਉਹਸੂਆ॥ਛੀਜਤਡੋਰਿਦਿ
ਨਸੁਅਰੁਰੈਨੀਜੀਅਕੋਕਾਜੁਨਕੀਨੋਕਛੂਆ॥੨॥
ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਬਿਰਧਾਨੋਹਾਰਿਓਉਕਤੇਤਨੁ
ਖੀਨਸੂਆ॥ਜਿਉਮੋਹਿਓਉਨਿਮੋਹਨੀਬਾਲਾ

ਜਿਸਤੇਘਟੈਨਾਹੀਰੁਚਚਰਨਾਸੂਆ॥੩॥ਜਗੁਐਸਾ
ਮੋਹਿਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓਤਉਸਰਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰ
ਬਸੂਆ॥ਮਸਤਕਿਪੂਰਬਕੇਸੰਤਿਬਤਾਇਓਦ੍ਰਿੜੀ
ਨਾਨਕਦਾਸਭਗਤਿਤੇਰੀਜਸੂਆ॥੪॥੨॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਃ੫॥ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਰੀਝਾਵੈ
ਤੋਹੀ॥ਤੇਰੋਰੂਪੁਸਗਲੋਦੇਖਿਮੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੁਰਗਪਇਆਲਮਿਰਤਭੂਅਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੋ
ਏਕੈਓਹੀ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਰਹਿਸਰਬ
ਮਇਆਠਾਕੁਰਤੇਰੀਦੋਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰ
ਨਾਮੁਤੁਮਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੋਹੀ॥ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਲਗ
ਲੋਹੀ॥੨॥੩॥ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਃ੫॥
ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਲੇਹੁ॥ਆਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰਗਿ
ਬਸਤੁਹੈਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤੂੰਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀਐਜ
ਮਜਾਲੁ॥੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈ
ਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਦੁਇਭੁੰਚਨਾਹੋਇਬਹੁ
ਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਇੰਦ੍ਰ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਰਣ ਕੈ ਬਾਉ ਨਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨ
ਹੋਤੇ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਗੁਰਿ ਓਸ
ਦੇਸਿਆ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੋ ਕਰਿ ਆਪੁ ਕਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਨਿ
ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇ ਇਹੁ ਪਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਕ੍ਰਿਆ
ਬਿਰਥੇ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ
ਮੂਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ
ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ
ਹੈ ਭਾਈ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾ
ਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਊਹਾਂ
ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆ
ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ
ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕ
ਹਤੋ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥
੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਃ ੫ ॥ ਤੁਮ ਸੋਂ ਮਾਧਉ ਮਾ
ਨੁ ਕਰਤੇ ਤੁਮ ਸੇਗ ਬਤੁ ਮਣਾ ॥ ਜੋ ਰਿਤ ਮਾਂਗੈ ਸੁ ਖੇਵ

ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੇ ਗਣ
ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਦਹ ਪਵੀਆ ॥ ਕਰਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਧਾਰਿ
ਆ ਸਾਇਆ ਸੋ ਗੜਿਆ ॥੧॥ ਰੋਇ ਬਿਰਹ ਰੰਗ ਤਾਸ
ਤਾ ਸੋ ਅਖੀ ਵਿਣਿ ਰੜਿਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਸੁਖ ਸੁਖੋਣੀ
ਆ ਸੁਹਿਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ ਨੂੰ ਤੂ
ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭੁ ਇਕਤੁ ਸਾਹਿ ਮੁਠੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਨਾਰਿ ਗਜੀਅੜਾ ਕਾਇ ਵਿਗਸੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥
ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥
੪॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥
ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥
ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰ
ਦਾਸਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾ
ਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾ

ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਵਸਦੀਕੀਤੀਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸਕੇਸੇਫਿਰਿਤਿਨਹੀਸਮਾਲੇਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥
ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਹਰਿਹੋਏਮਾਈਬਾਪ॥੧॥
ਜੀਅਜੰਤਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾਦਇਆਧਾਰੀਹਰਿਨਾਥ॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਦੁਖਭੰਜਨਜਾਕਾਬਡਪਰਤਾਪੁ॥
੨॥੨॥ਟੋਡੀਮ: ੫ ॥ਸੁਆਮੀਸਰਣਿਪਰਿਓਦਰ
ਬਾਰੇ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਖੰਡਨਕੇਦਾਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁ
ਉਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸ
ਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
ਐਮਾਇਆਰਚਿਬੰਧਿਹਾਰੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸੰ
ਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਿਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਅਨਦਕਰੇਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਵਾਰੇ॥੨॥
੩॥ਟੋਡੀਮ:੫ ॥ਘਰੁ੨ ॥ਚਉਪਦੇ॥ਹਾਂਹਾਂਲ
ਪਟਿਓਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਛੂਨਥੋਰੀ॥ਤੇਰੋਨਹੀਸੁਜਾਨੀਮੋਰੀ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਰਾਮੁਨਚੀਨੋਖਿਨੂਆ॥ਜੋਪਰਾ
ਈਸੁਅਪਨੀਮਨੂਆ॥੧॥ਨਾਮੁਸੰਗੀਸੋਮਨਿਨਬ
ਸਾਇਓ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਵਾਹੂਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੨॥
ਸੋਸੰਚਿਓਜਿਤੁਭੂਖਤਿਸਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ

ਤੋਸਾਂਤਿਪਾਈਓ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਬ੍ਰਿਥਿਬਿ
ਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰਿਆ॥੪॥੪॥
ਟੋਡੀਮ:੫॥ਹਮਾਰੈਏਕੈਹਰੀਹਰੀ॥ਆਨਅਵਰ
ਸਿਞਾਣਿਨਕਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਅ
ਪੁਨਾਪਾਇਓ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥
੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪਤਾਪਬ੍ਰਤਨੇਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ
ਕੁਸਲਸਭਿਖੇਮਾ॥੨॥ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰਜਾਤਿ
ਹਰਿਗੁਨੀਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕੀਰਤਨਹਰਿਸੁਨੀਆ॥
੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਠਾਕੁਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਤਿਸਕੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ਟੋਡੀਮ:੫॥
ਘਰੁ੪॥ਦੁਪਦੇ॥ ਰੂੜੋਮਨੁਹਰਿਰੰਗੋਲੋੜੈ॥
ਗਾਲੀਹਰਿਨੀਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀ
ਦਰਸਨਕਾਰਣਿਬੀਥੀਬੀਥੀਪੇਖਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭ
ਰਮੁਗਵਾਇਆਹੇ॥੧॥ਇਹਬੁਧਿਪਾਈਮੈਸਾਧੂ
ਕੰਨਹੁਲੇਖੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਮਾਥੈ॥ਇਹਬਿਧਿਨਾਨਕ
ਹਰਿਨੈਣਅਲੋਇ॥੨॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਨਿਨ੍ਹ ਦੇਖੋ ਨਾਨਕ
ਠਗਾ ॥ ਸਭ ਕਾਰੇ ਅਨਦ ਕਰ ਸਰ ਦੇਲਾ ॥ ਸਤਗੁਰ ਤੁਮ
ਇਤ ਕੀ ਲਾਇਓ ਅਸ ਰੰਗੁ ਕਸਵਾਰਿ ਅਜੀਉ ॥੧॥
ਜਿਨਿ ਜਿ ਪਾਰਿ ਅਪੇਨਾ ਗਿਲ ਸਾਰਿ ਆਇਆ ਜੋ ਲੋਕ
ਦਾਸੋ ਦੀ ਪਾਇਓ ਆਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਨਾਇਗਤਿ ਪੈ ਸਤ
ਗੁਰਾਰਿ ਅਨਰੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਰਿ ਸਾਰਿ ਅਜੀਉ ॥੨॥
ਅਪੇ ਕਜਾਨੁ ਅਪੈ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਪਨਿ ਕਚਾਰੀ ਅਪੇ ਕ
ਗਾ ॥ ਅਪੇ ਪਤ ਖਤਿ ਕੂਟੈ ਸਭਨਿ ਆਈ ਸਭ ਲਕੀਰ
ਪ੍ਰਕਾਸਿਅ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜੋ ਸਾਡਿ ਰੰਗ ਤੈਂ ਲਾੜਿਆ ॥
ਤਿਸ ਰੰਗੁ ਆਇਆ ਜਾਨੇ ਨਿਤ ਕੇ ਦੁਸਾਰਿ ਆਜੋ ਤੀਜੋ
ਤਿ ਮਿਲੀ ਸਪੁ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਜਨ ਨਨਾਇਓ ਕਪਾਰਿ
ਅਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ
ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ
ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ
ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥
ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆ
ਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰ
ਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾ
ਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾ
ਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ
ਸੁਆਮੀ ਸਿੰਮਰਿ ਸਿੰਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰ

ਜਨ ਨਿਧਨ ਅਮੋਲਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲਾ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ
॥੧॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆ
ਈ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲਿਆ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ਧੰਨੁ ਮੂਰ
ਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰ
ਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ
ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਗਲਾ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ

ਢੂੰਢੀ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮੇਸਰ ਤੈਸਾ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ
ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਦੇਸੰਤਰੁ ਅਚਰਜ ਨਦਰੀ ਹੋਇਆ ਜੀਉ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ॥
ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ
॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪ
ਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ॥ ਵਾ
ਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ॥੧॥
ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ॥
ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀ
ਉ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖ
ਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ॥੩॥ ਰੇਣੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰ

ਹਉਮੈ ਲਕਾਏ ਨਾਨਕ ਦਾ ਢਿਨ ਸੇਵਕੁ ਕੀਜੀਉ ॥੪॥੧॥੫੫॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥
ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ
॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨ
ਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾ
ਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ
॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਸਿਖਿਆ ਲੋਕੁ ਨ ਸੇਵੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥
॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥
ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿ
ਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥
॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ
ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰ
ਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ [illegible]

ਜਾਪੈਆਪਧੀਰਿਓ॥੧॥ਕਰਤਉਨਾਸਿਮਰੀਸੋਆਪਿਗੁਰਕਰੋਨਿਸਿ
ਦਿਗਾਏਭੈਰਵਰਾ॥੧॥ਸਗਨਿਐਦੈਪਗਭ੍ਰਤਸਮਰੀਤਿਰਾਤਿਨੀ
ਕਾਹੇਦੂਰਗੋ॥੨॥ਭਗਨਸੈਵੈਸੰਤਸਾਧਕਸਗਾਲਸਨੋਰਥਪ੍ਰ
ਗੋ॥੩॥ਘਾਘਾਟੀਘਾਟੀਏਕੁਵਰਤਰਜਾਣਿਬਾਣਿਸਰੀਅ
ਣਿਪੂਰਗੋ॥੪॥ਪਾਪਾਵਿਨਸਨਆਵੈਆਪਾਵਿਤੁਸੰਤਨਕੀਧੂ
ਰਗੋ॥੫॥ਸਰਬਕਲਾਈਖਸਾਮਿਆਪਨਰਿਜਾਪਕਣੀਹਰੂਗੋ
ਗੋ॥੬॥ਜਲਤੇਕੀਆਤ੍ਰਪਾਵਤੋਹੁਸਟਸ੍ਰਣੋਨਿਦ੍ਰੋਗੋ॥੭॥
ਨਾਨਕਰਤਆਪਿਨਾਇਣਰਿਦੈਵੈਖੈਸਦਾਹਜੂਰਗੋ॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲ
ਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥
ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਥੀਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗ
ਲਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜ

੪

ਪਸੀਗਿਜੇਨਵੋਣਹੋ॥ਹਰਿਧਨਜਿਨਿਸੀਜਿਆਸੇਦਿਖੀ
ਕੀਰਅਪਾਰਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਆਸਿਰਰਸਾਇਣੁਪੀਵਹਿ
ਸੋਤ੍ਰਿਹਿਤਿਵਿਰਜਨਕਜਾਂਵੀਆ॥ਕਰਜਸਾਭਿਸਦ
ਰਿਹੈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਜਾਣੁਬਾਰਕੇਪਾਵਜੀਉ॥੪॥ਜੋਹਰਿਕੀਤਾ
ਆਪਣਾ॥ਤਿਨਹਿਗੁਸਾਂਈਜਾਪਣਾ॥ਸੋਸੂਰਾਪਰਧਾਨਸੋ
ਮਸਤਕਿਜਿਸੈਲੇਖਾਗਜੀਉ॥੫॥ਮਨਮਧੇਪ੍ਰਭਅਗਿ
ਗਾਹਿਆ॥ਏਹਰਸਭੋਗਣਧਾਤਿਸਾਣੀਆ॥ਮੰਦਾ
ਏਨਿਹੁਪਾਜਿਓਤਰੋਸਰੀਕਰੇਲਾਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤ
ਮੀਨਿਦਸਾਇਆ॥ਜਨਕੇਕਾਣੁਪਾਇਆ॥ਮਨਿਕਾ
ਦੂੰਕਰਤਹਰਿਤੇਰਾਬਿਰਹੋਅਸਾਧਗਜੀਉ॥੭॥ਅਰਥ
ਪਰਖਪਾਇਆ॥ਭੋਭਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ॥ਲਾਇਤ
ਰਨਨਕਾਰਿਅਨਜਿਤਜਨਸਆਪੇਰਜੀਉ॥੮॥
[illegible] ॥੩॥ [illegible] ਹਰਿਜਾਪ

ਰਸਮਣੀ॥੫॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤ੍ਰਿਆ ਪਲਾਇਕਹੋਰਿਕਅੰਤਰਿਤੇਲਨਤੇਅ
ਘੂਲੇਕਾ॥ਅਖਟਪਜਨਨਸਾਤਿਗਾਰਿਰੀਅੰਤੇਟਨਿਰਿਕੇਮੁਕਾ॥
॥੨॥ਅਲਕਜੋਟਕਸਾਕਿਉਕਾ॥ਗਾਰਿਐਸੀਦ੍ਰਿਟਦਿਟਣੀ
॥ਲਾਤਿਪਨਿਰਣਕਕਜਨਿਕਾਟਿਉਤਨੀਥਿਸਗਿਤਤਪ੍ਰਸਿ
॥੩॥ਕਾਹਿਓਨਿਕਾਟੀਏਹੁਅਲਥਰਉਮੈਜਨਨਾਜੀਨਿਰਪਿਆ
॥ਕਹੁਨਨਕਸਲਰਤਾ॥ਦ੍ਰਿਕਾਸਕਗਨਿਪਨਾਰਿਟੈਟੋਕਾਕ
ਆ॥੪॥੧॥ ਗਣਕਾਰਿਨੀ॥ਮਹਲਾ॥੫॥ ਰੈਦਕ
ਤਕਸੰਕਾਮਕੀਸਰਣੀ॥ਸਰਬਥੋਕਮਾਣਿਆਕੇਮੰਡਲਾ
ਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਪਰਹੀ॥੧॥ਗਣੀਸਸਤਾਸੀਮ੍ਰਿਤਿਦੇ
ਦਰੀਕੇਕਾ॥ਸਟਪੁਰਖਨਾਇਉਕਾਰਿਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨ
ਹੀਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸੁਖੁਨਾਕਹਿਲਾਹਿਆ॥੧॥ਰਹੀਨਿਭਦਨਬੀਲ
ਪਸਿਜੋਗੀਦ੍ਰਿਟਤਪੀਲਾਲਕਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿ
ਪਾਵੈਰਿਕਤੁਪ੍ਰਾਉਮਹਾਕਾ॥ਕਾ॥ਅਨਿਕਾਬਿਲਾਸਕਤਮ

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਹੋਨਕ ਮਾ ਜਲ ਨਾ ਤੋ ਜਲ ਨਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਕਛੂ ਤੇ ਨਾਮ

ਕਾਲਾ ਵਿਖੋ ਵਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ

ਤਾ ਇਹੁ ਮਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਮਨ ਜਾਨਿ

ਵਡੇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਾ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਕ ਉਇਹਾ ਵਿਆਪੈ ਕੋ ਸਭ ਤੈ ਦਾਕ

ਰਤੋ ਹੋਇ ਜਨ ਕੇ ਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਾਰ ਮੀਤ ਤਾ ਕਿਛੁ ਕਿਨਾ ਉਕਮ

ਨੋ ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਿਆ ॥ ਕਰਾਰ ਮੀ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨ ਰਕਿ ਕਾਇ ਇਹ

ਰਦ ਨਕਰਮ ਕਾ ਕਿਛੁ ਧਾਆ ॥੧॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੁਮ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ

ਇ ਸਕਾਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕਰਮ ਮੋਹ ਕਛੂ ਸੁਆਮੀ ਨ ਜਾਇ ਹੈ ਪੈ

ਥਰ ਪਾਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥ ਤੁਧੁ ਭਾਇਹੁ ਕੋਹ ਕਮ ਦਨ ਪਾਸੈ ਅੰਜਰ

ਇਹ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ਜਾ ਵਾਏ ਇਕ ਨਿਰਜਨਾ ਨੋ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਸਭ

ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਵਿਸਾ ਜਾਨੋ ਜਾਨ

ਇਹ ਕਛੁ ਨਕ ਰਾਇ ਆਂ ਨਾ

ਨਿਤ ਢੋਲ ਤਾਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਹਿ ਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣੁ ਜੀਵਾਇਆ
ਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ [illegible] ਮਹਲਾ
॥੪॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥
ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਕਲ੍ਯਾਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾ
ਏ ਆਂ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਂਕਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੀਧੁ ਪਾਈ ਜੈ ਵਿਕਲਾ ਗਰਮਤਿ ਖੋਜੀ ਹੈ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ... ਮਕਲਾ ਹਰਿ ਆਖੀ ਨਿਪਲਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ
ਰੀਸ [illegible]
[illegible] ਵਡੁ ਨਾਈ ਆ ਹਰਿ

ਓਨਾਪਤਿਓਗਣਹੀਆ ॥੩॥ ਓਨਾਕਿਆਕਹਿਬਿਨਉਕਰ
ਏਨਾਰਸਨਾਕਿਆਇਸੁਨਾਥਿਵਿਛੋੜੇ ॥ ਜਿਤੁਮਿਲੈਵਹਾਤਿ
ਤਹੀਨਾਕਾਪੂਰਨਖਸਮਅਹਮੇ ॥੨॥ ਕਰਹਾਕਿਰਪਾਸਭੁਕ
ਤੇਏਕਭੁਪਾਲਿਦਲਾਵਹੁ ॥ ਨਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਗੁਣਪਾਹਿਅ
ਪੂਨਨਾਅਸਪਾਵਣਾ ॥੪॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ॥੫॥ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋ
ਦਰਰਾਇਆਜੀਉ ॥ ਕੋਟਿਜਨਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ ॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ ॥ ਪੂਰਨਸ
ਭਨੀਜਾਈਜੀਉ ॥੧॥ ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀ
ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਚਰਣੀਜੀਉ ॥ ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈ
ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ ॥ ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ ॥ ਹੋਇਬੈ-

ਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾ
ਲਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇਜ
ਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆ
ਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰ
ਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾ
ਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥
ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥
ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥
ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁ
ਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥
॥੪॥੫੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਧਉ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ [illegible]

ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀ

ਰਪ੍ਰਭੁਰੰਗਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰ
ਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦ
ਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭ
ਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥
ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ
॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿ
ਬੈਰਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆ
ਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭ
ਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਈ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਨਾਮਿਵਜੀਵਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈ
ਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇ

ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ [illegible]

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰ
ਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ
ਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ
ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ
ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥
ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਭੁਲਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ।
ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ।ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿ
ਗਵਾਇਆ।ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁ
ਨਭਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਣੀ।ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ।
।੧।ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮ
ਜੀਉ।ਰਵਿਰਹਿਆਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰ
ਤੀਦੂਰੇ।ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ।ਹਰਿ
ਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੈ।ਨਾਨਕਮੈਵਰੁ

ਰਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤੈ ਸੈ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹੰਭੀ
ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਸੋ ਨ ਟਲੈ ਜੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ
ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿ
ਹੁ ਲੋਈ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੈ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੈ॥੩॥ ਬਾਬ
ਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ ਨ ਆਵੈ ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥
ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ॥ ਸਾਚੇ
ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ
ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਛੁੜਿ ਨਾਂ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ॥੪॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧

ਮੋਤੀਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀਤ
ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅ
ਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ
॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਉ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ
ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਤੀ
ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ
ਜੜਾਉ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕ
ਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੨॥ ਸਿ
ਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆ...

ਓ॥ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾਣੋ ਕਰ
ਕੇਤੜਿਆ ਮਤੁ ਚੇਖ ਭੁਲਾਈ ਸਰੈ ਤੋਰ
ਜਿਤਿ ਨਿਆਵੈ ਨਾਉ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ
ਹੈ ਦਾਮੋਲੇ ਨ ਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ
ਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁ ਨਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾਨ
ਕਾਸਕੁ ਦਾਉ॥ ਮਤੁ ਚੇਖ ਭੁਲਾਵੀ
ਸਰੈ ਤੋਰਾ ਚੋਤਿ ਨਿਆਵੈ ਨਾਉ॥੪॥੧
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਾਇਆ ਗਰਭ
ਸਿ॥ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ

ਸੇਤੀਅ ਗਦਾਸਿਉ ਰੂਪਾਯਿਆ ਨਾਲਿ
ਵਿਖਾਏ
ਦਲਾਂਗਾਹਾ ਨਿਮਾਗਿ ਜਾਂਦੂ ਆਇਆ ਕ
ਲਿੜੀਤ: ਗਿਥਾੜੂ ਕ੍ਰਿਜਾਂਸੀ ਨਾਗਾ ਜੇ
ਸੀਰੰਖਮ ਦੂਤੀ ਤੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ
ਜੀਅ ਹੈਪਾਸਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਾੜਿ
ਪੈਪਾੜੈ ਗੁਰਮਿ ਪਾਇਆ ਗਰਭਾਸਿ॥
੧॥ ਦੂਜੈ ਪਾੜੈ ਗੈ ਗੋਟਿਕੈ ਦਣ ਜਾਗੀਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਂਦਿ ਸਾਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ਤ
ਸੋਤਬ ਨਕਾਂਈਐ ਦਣ ਜਾਗਿਆਸਿ
ਤ੍ਰਾਜਿਉ ਜਸੁ ਦਾਂਧਗਿ ਕਾਨੁ ਤਬੋ ਤਬ
ਨਕਾਂਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤਕਤੈ ਸੁਤਸੋਗ॥
ਸੋਤੀਅ ਕਤਸੁ ਤਮਨਸੋਗ ਅੰਤਨਤੀ

ਰਿਦਹੁਤੇਗਾ॥ਜਿਨਿਗੁਰੂਗੁਰਆਤਿ
ਸੇਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਰਿਧਿਗਿਗਿਆ
ਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਛੂਟੈਪੜਿਗਇ
ਸਰਿਗਿਗ੍ਹਿਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪੜਿ
ਰੋਗੈਰੈਵੈਦਕਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਪਨ
ਜੋਬਨਸਿਉਹਿਤਾ॥ਡਰਿਕਾਨਾਮੁਨ
ਰੋਤੜੀਦਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾ
ਛੁਟੈਤਿਜਿਤ੍ਰੁਾ॥ਡਰਿਕਾਨਾਮੁਨਰੋਤੇ
ਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਾਇਆਸੰਗਿਮਾਇ
ਆਪਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਆ
ਤ੍ਰਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆਆਪਰਸੇ
ਰੀਦਾਹਾਰਨਹੀਤੋਰਨਾਨਕਰੀਤਿ

ਤ੍ਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਉੜੈ ਪਾਵੀਐ

ਨ ਜੋ ਕਨਾ ਸੋ ਉਰਿਤ੍ਰਾ ਖਾਰਹੁ ਬੋਧ

ਤਿੰਰੋ ਗੈ ਨਿ ਕੈ ਵਣ ਜਾਗਿਆ ਗਿ ਤ੍ਰਾਥਾ

ਵੀਆਇਆ ਖੇ ਤ੍ਰਾ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ

ਚਲਾਇਆ ਵਣ ਜਾਗਿਆ ਗਿ ਤਾ

ਕਿਸੈ ਨ ਸਿਖਿਆ ਭੇਦ੍ਰਾ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ

ਤਗਿ ਕਿਸੇ ਨ ਸਿਖਿਉ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕ

ੜਿ ਚਲਾਇਆ ਨ੍ਰਾਹੁ ਠਗੁ ਦਨੁ ਭਗਿ

ਆਦੁ ਆਖੋਖਿ ਨ ਮਤਿ ਭਾਇਆ ਪ

ਗਾਇਆ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਗਪਤਿ

ਤੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਦੁਤ੍ਰਾ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੀਐ ਚਉਥੇ ਪਉੜੈ

ਲਾਈਐ ...

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੋਇਲਿ ਆਇ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਮੁਹਲ-
ਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾ-
ਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ
॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੨॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥ ਸਰਪ-
ਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥ ਲਖ ਚਉ-
ਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ-
ਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ
ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾ-

ਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ

ਪੰਥੁ ਸੁਤੇ ਕਾ ਖਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਵਲਾ ਸਿਅ ਕੰਤ ਪਾਣਿ

ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭ ਕਹਾ ਤਾ ॥ ਜਾਂ ਤਿ ਕਿ ਕਲਸੀ ਕੰਤ ਹੁ ਤਕੇ ਦੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਤਰ ਕੈ ਦਾਤਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦੀਐ ਨੇ ਸਹੁ ਸੋ ਦਿਤੁ ਨ ਸਹੁ ਕਨੇ ਸ

ਖਿਵੈ ਸਾਗਰੁ ਕਰੀਐ ਲਿਖੁ ਅਉਗਣ ਸੇਖੁ ਤੁ ਪਵੈ ਜਨ ਨਰੋਖੁ

ਖ੍ਯਾ ॥੩॥ ਸਭਨ ਸਾਹੁ ਵੰਞਣ ਸਾਵਿ ਸੇਕਲਾ ਦੁਖਣ ਰਾ ॥ ਨ

ਨਕ ਪੰਥੁ ਸੋਹਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਸਚ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ ਜਬ

ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ

ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮ

ਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ

ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ

ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿ

ਪਾਪ ਜੜ, ਰਕਵਾ ।

ਸਿਆਣਪੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਸਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅ
ਡੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਲਖ ਸਿਆਣ
ਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾ
ਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅੜ
ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇ
ਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋ
ਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅ
ਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਾਤ
ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿ
ਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭ
ਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ਹਭਿ ਵੰਞਣੁ ਮਣੀ ਰੋਵਾਣੀ ਨਿ
ਬਾਣਿ ॥ ਕੀਨੇ ਸੁਣੇ ਗਿਰੋ ਗਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ
॥ ਢਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣਿ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾ
ਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀ
ਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ
ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾ
ਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ
॥੨॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ
॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ

ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀ

ਆਤੁਰੋ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਣਾ ॥੪॥੩॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ
ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ
ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰ
ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸ
ਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ
ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾ
ਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ ਬੀਸ ਸਪ
ਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥
ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏ
ਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੪
ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ
ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ

ਬਿਨੁਅਵਗਣੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਸੋਮਿਲਿਰਹੈਜਿ
ਸਨਉਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਨਾਮਿਲੈਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਏਕੋਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਮਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰੁ॥ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬ
ਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿ
ਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨ
ਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤੂਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦ
ਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀ
ਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੫॥

ਮੁਏ॥੧॥ਇਤੁਤੇਲਿਦੀਵਾਕਿਉਜਲੈ॥ਰਹਾਉ॥
ਪੋਥੀਪੁਰਾਣਕਮਾਈਐ॥ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਿਪਾਈਐ॥
ਸਚੁਬੂਝਣੁਆਣਿਜਲਾਈਐ॥੨॥ਇਤੁਤੇਲਿਦੀਵਾ
ਇਉਜਲੈ॥ਕਰਿਚਾਨਣੁਸਾਹਿਬਤਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਇਤੁਤਨਿਲਾਗੈਬਾਣੀਆ॥ਸੁਖੁਹੋਵੈਸੇਵਕਮਾਣੀ
ਆ॥ਸਭਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਣੀਆ॥੩॥ਵਿਚਿ
ਦੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਈਐ॥ਤਾਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈ
ਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹਲੁਡਾਈਐ॥੪॥੪॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਘਰੁ੧॥ ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾ
ਰਹੈਤਿਸਹੀਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
ਸਚੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿਜਿਸਕੈਸਚੁਵ
ਸੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿ
ਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਮੈਹਰਿ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ
ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾ
ਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿ
ਸਮ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰ
ਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ ਰਸਨਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ
ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਨਾ ॥ ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁ
ਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ [illegible]

ਤਉ ਪੂਰਨ ਆਬਿਲਾਸੀ ਆਨਉ ਪਾਵ ਬਕਤੌ ਨਹੀ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰੁ
ਗਾਇ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪਾਪਹਰ ਸਾਗਰ ਹੀ ਮਰਸਾਨ
॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ਸੁਖ
ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇ
ਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥ ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿ
ਕ ਭੋਗ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥ ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ
ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ
ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ
ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ
ਸੁਤ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰ
ਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰ
ਬਾਨਾ ॥੨॥

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ਅਸਟਪਦੀ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾ

ਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁ

ਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁ

ਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਵੈ

ਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰ

ਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦਪਾਏਸ

ਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਧਿਆਵੈਗੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿ

ਸਰਣਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆ

ਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ

੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰ

ਭੁਆਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਧੈਜਨਊਪਰਿਫਿਰਿਉਲ

ਟੋਤਿਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰੁ

ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤਾ ਪਿਆ ਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪ
ਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ
ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ
ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰ
ਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ
੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਸੇ ਉਧਰੇ
ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ

ਆਇਆ ਰਾਮ ਧਿਆਇਆ ਤਤ ਲਾਧਾ ਪਾਇਆ ਧਨਿ ਪਛੁਤੇ ਦ
ਵਡਭਾਗੀ ਆ ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਇਕ ਸਿ
ਉ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ਆ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸ
ਧਾਰੀ ਤਉ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਵਡ
ਆਈ ਬਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਨਾਰਾਇਣਾ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਸਕਿਮੁ ਆਈ ਗੁਣ ਗਾਇਣਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਤ
ਬਿਆਪਿ ਨ ਸਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
ਪਾਈਐ ਡਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਬਹੁ ਜਨਮ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿਆ
ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇ
ਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਬਾਣ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਦਰ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਏ
ਸੈਧਾਲੇ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਪਾਲੇ ਨਿਤ ਜ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਮੁਕਤ ਬਾਇ
ਆਗੋ ਬਿਰ ਜਾਈਐ ਨਿਤ ਗਾਈਐ

ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਗੋਬਿਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕ
ਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਮੰਗ
ਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰ
ਨੀਆ ॥ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ
ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਸੁਖ ਦਿਖਾਇਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ
ਸੇ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ
ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ
ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ

ਸਚਾ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਗੁ ਦੇਸੋ ਵਿਚਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਅਮਿ
ਤੁ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜਪੀ ਐ ਖੰਡਾਂ ਪਾਇ
ਆ ॥੧੪॥ ਤੂ ਸਤਿ ਕਰਤਾ ਤੂ ਆਗੀ ਜਨ ਨਾਥੋ ਨਾਦਿ
ਪਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤੂ ਅਜਾਨੀ ਸੁਆਮੀ ਨ ਤੂ ਮੇਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਦੀਸੁਰਾ ਨ
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਪਥੋ ਨਾਉ
ਇਕ ਕੌਤਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਹ
ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸਿਉ ਮਨੁ
ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ
ਨ ਕਛੂਐ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ
ਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ

ਸਹਜੁ ਪਾਰਿ ਸਗ ਥਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰੇ ਰਤੁ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈ
ਐ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰ
ਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ
ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ
ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾ
ਗੇ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫

ਪਤ੍ਰ ੧ ਤੁਸਾਰ

ਤੈਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾ
ਨਿ ॥ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾ
ਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਮ: ੫

ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥

ਰਿਦੈ ਮਤਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਨੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗ
ਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਪਾਕ ਜਨ ਮਨੁ ਜਨ ਸਾ ਅਕਾਸ
ਪਾਤਾਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਕਮਾਈ ਬਾਦ ਨੋ ਨਾਨਕ ਜਾਣਿ
ਜਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆ
ਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁਰੰਗੀ ਸਿਸਟਿ ਉ
ਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀ
ਆ ॥੧॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਿਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ
ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਈ ਭੰਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰ
ਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ [illegible] ਨਵਾਵੈ ਸ੍ਰਮ
ਜੋਤੈ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ
ਨਾ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ
ਸੰਚੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ ਏ
ਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ
ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ
॥੫॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਸਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨੰਦਾ ਸੰਗਲ
ਕਾਲਿ ਆਸ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਜੁ ਸਾਸ ਹਾਂ

ਰਸੀਅੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨ
ਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ॥੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾ
ਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸ
ਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਧ
ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰ
ਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ
ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ

ਜੈਤ੍ਰਾਂ ॥੧॥ ਮਾਯਾਂਮਗੀ ਤੋਆਧਾਂਗ ਗਾਮ੍ਤਾਚਨ

ਨੇਕੰਮਲਮਨੰਮੈਤਿ ਨੈਵਾਸ੍ਤ੍ਰਾ ॥੧॥ ਨੀਤਿ

ਕੀਯੰ ਤਿਨਿਸੀਧੰ ਗਾਸ਼ਾਧ੍ਭ੍ਰਧ੍ਰਗ

ਅਨਾਬਕਾਂਨਾਸ੍ਤ੍ਰਾ ਨਿੰਮੰਤਿਨਿਵਾਜੋਕ

ਗਧਾਧਾਗਿਾ ਧ੍ਰੁਗਨਕਗਮਤ੍ਰਾਕੇਅਰ

ਗਾ ॥੨॥ ਭ੍ਰਤਤ ਗਾਵੈਨਿਤਨਿਤਨਵਾਂ

ਲਮਚਤ੍ਰਿਗਾਸੀਤਜੌਨਿਨਭਵਾ ਈਤੰ

ਭ੍ਰੁਤੰਚਗਨਧ੍ਰੁਜਾਗੋ ਮ੍ਰੁਅਭ੍ਰੁਜਨਲਕ

ਚੇਦਾਗਥਾਗੋ ॥੨॥ ਜਿਭ੍ਰੁਮਗਤਾਵਿੰਭ੍ਰੁਗ

ਧਗਿਆਤਾਸ੍ਤ੍ਰਾ ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਗ

ਲਾਚਸ੍ਤ੍ਰਾ ਜਨਿਬਲਮਜੀਆਵਿ

ਧੇਥੈਨਗਧ੍ਰੁਗਿਾਨਾਨਕਭ੍ਰੁ ਧਜੀ

ਤ੍ਰਮੁਨਿਨਧੁੰਗਿ ॥੪॥ ੨॥ ਚਤ੍ਰਤੀ

ਮਹਲਾ੫॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅ
ਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜ
ਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁ
ਣਤਨਿਹਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿ
ਆਜੰਜਾਲ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾ
ਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇ
ਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵ
ਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲ
॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ
॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰੁਗੁ
ਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਨਾ

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੰਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ

ਨਠਾ [illegible] ਪ੍ਰਗਟ ਭਈਆਸਾ॥

॥੧॥ਸਾਰਥ [illegible] ਮਾਨਿ ਦ੍ਰਿੜੈ

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ਸੁਰਗਿਆਨ ਕਟ੍ਰੇ॥

੨॥ ਛੂ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਕਲਿ ਕਲੇ

ਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਆ ਹੰਕਾ

ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ

ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਹਿ ਪਾਪ

॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਕ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖ

ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਈ ਬਾਪਾ॥੨॥੧॥ਧ

ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸ

ਣਿਟੇਕਾ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰ

ਸਰਬਊਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰ

ਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖ

ਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕਾ॥ਸੰਤ

ਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖ

ਅਨੇਕਾ॥੨॥੨॥੮॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਗੋਤਮਤਪਾਅਹਿਲਿਆਇਸਤ੍ਰੀਤਿ

ਸੁਦੇਖਿਇੰਦ੍ਰੁਲੁਭਾਇਆ॥ਸਹਸ

ਸਰੀਰਚਿਹਨਭਗਹੂਏਤਾਮਨਿਪ

ਛੋਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਣਿਨਭੂਲੈ

ਭਾਈ॥ਸੋਭੂਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ੫ ਕੋਈਨਹਸਮੁਤੁਤਾਸੰਤਬਾਸਾਧੁ

ਭਗਤਾਂਨਸਮਾਧਿਦਿਆਲੀਛਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁੰਚਸਮਾਨਸਾਤੀ॥ਅਕਰਤਸਾਰਨਾਕੈਬਾਗੇ

ਜਾਤੀ॥੨॥ਓਭੁਸ੍ਰੁਆਇਸਮਾਨਭ੍ਰਾਇਸਕੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰ

ਤੇਸਕੀਸਮਾਇਜਾਤਕੀ॥੩॥ਜਨਸਜਨਸਕੋਕੈਸੋਤ

ਜਿਵੇਗੇ॥ਨਾਨਕਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਪਾਏ॥੪॥੧॥

ਸ੍ਰੀਮਹਲਾ੫ ਮੇਸੰਗਿਬਗੜ੍ਹਮੇਗੇਪਿਤਾਸੋ॥ਕਿਰ੍ਹਗਸਾਨਡਗਿਨ

ਸ੍ਰੁਭੇਕੋ॥੧॥ਸੁਦਿਬੋਂਤੀਖਕਰੀਨਕਹਿਆਆਭਾ॥ਸਾਯਗਾ

ਵਤਿਗੁਣਸਮਰਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਸੁਪ੍ਰਸਿਮਨ

ਪਭਤੇਗਾ॥ਸਿਮ੍ਰਿਪਾਕਗਤਿਘਸਤਿਕਿਸ੍ਰੁਨੇਗਾ॥੨॥ਜਾਕੀ

ਭੁਖਤੇਗਨਾਸੁਅਗਾ॥ਭ੍ਰਸਤਾਪਭਰੇਵਟਸਤਾਗੁ॥੩॥ਨਾਨਕ

ਸਤਸੰਤਸਮੁਖਸਮਾ॥ਜਨਕੇਵਨਤਗਸੁਸਾਕਾ॥੪॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚ
ਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ
ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ
ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮ: ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ
ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀ
ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥ ਸਾ
ਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪ
ਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿ
ਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ

ਦਿਤੀਅ[illegible]ਨਾਇਨਾਉਤੰਡ ਬਡਪਦਾ ਮਾਹਿ ਆਪਏਟਾਏ ॥

੧॥ ਸਾਧ[illegible]ਸਿ ਓਹਿਨਾਮ ਸੀ[illegible]ਮਨ ਸੰਤ ਧਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ

ਕਿਤੇ [illegible] ॥੨॥ [illegible] ਨਿਰਤ ਸੰਗਿ ਸੰਕੇ ਰੈਣਿ

ਤੁਮੇਕਾ ਪਾਏ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ਬਿਨਾਸੇ ਆਪ੍ਰਿਤ ਗਰਿ ਦਿਲਕਾਏ ॥

੩॥ ਸਕਲ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਬ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਰਿਸ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਗਿ

ਨਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਰ ਕਰਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੀਕ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਪਾਸੁ ਤਿਸਕਾ ਪਤਿਤਾ ॥ ਭ

ਈਸੀ ਤਿਸੁ ਤਮ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੀਅ ਤੁ ਤਾਪੇ ਆਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰ

ਸਗਲ ਕਰੀ ਬਿਕਿਨਾ ਸੰਤ ਕਉ ਦੁਲਾਵਉ ਸਿਸੁਨਿ ਤਾ ਰਉ ਰ

ਗਨ ਤਾਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਸਿਮਰ ਦਰਸਨ ਬਿਨਤੀ

ਨਾਉ ਰੀਨ ਕੀ ਪਿਆਈ ॥ ਤਰਿ ਤਬਿ ਸਾਨੁ ਸਾ ਦੀਪ ਗਉ ਤਰੀ

ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤਕ ਗਉਤਨ

ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਪਰ ਨਿਮਾਨ ਸਤਿ ਸੰਗ ਉਪਦੇਸ ਤਿਆਗਤਾ

੩॥ ਖਿਤ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ [illegible] ਨਾਨਕ ਕਰੈ

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਾਮ ਜੀ ਕਾ ਗਾਉ ॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ

ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ

॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਭਿ ਅਵਗੁਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ਨਾ

ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮ

ਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾ ਤਿਸੁ

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ

ਦੇ ॥ ਸੁਣਿ [illegible] ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਵਡ
ਪਾਈ ॥ ਖਸਮਿ ਸੇਤੀ ਅਤਿ ਕਰਤੀ ਮਹਿਤਾ ਭਾਗ
ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ॥੫॥ ਭਗਤਿ ਅਨੇਕ ਕਰਤ ਅਸਮਾਣੀ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਨਿਤ ਆਰਾਧੇ ਜਿਨਿ ਏਕ ਪਛਾਣੀ ॥੬॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਉ ਨਿਵਰੈ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਾਇਆ
੭ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਜੋ ਕਾ ਦੇਖਿ ਆਸਾ ਤੇਰਾ ਦੇਸੀ
॥੮॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮ: ੯

ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧੁ
ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ
ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨ
ਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ

ਉਨਮਾਨੈ ਸਚੁ ਜਾਨਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ
ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ
ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ
ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿ
ਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ
ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ

[illegible] ਬਾਣੀ ॥੧॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੩॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੪॥ [illegible]

[illegible] ॥੫॥

[illegible]

[illegible] ॥੬॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੭॥ [illegible]

[illegible]

ਤਉ ਆ ਭਉ ਆਵਿਆ ॥੮॥ ਗਯਾਸੁ ਵਸੂ ਦੀਤਿਆ ਧਾਰਿ ਅੱਖੁ ਸਾਗ
ਨਾ ॥ ਗਸੀ ਆਤ ਵੈਸੁ ਸਕਤੁ ਬਾਹੁ ਦੁ ਧਪ ਛੁਟੈ ਕਿਆ ॥ ਕੌ
ਅਪੁਛੀ ਧੀ ਵਿਨਨ ਕਰੂੰ ਗੱਤੂ ਸੀਸਮਾਵੈ ਸਤ ਲੋਸਤਕਰੀ
ਜਿਤੈ ਆਸਾਧਰ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥

ੴ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੁਗਤਿ ਸ ਨਵਾ ੧ ॥੫॥

ਤਾ ਸਿਖ ਕਹੀਂ ਸੁ ਅਗਾਮੁ ਮਸਤਕਿ ਖੇਖਣੀ ਸੀ ਉਗਵਿ
ਗਤਿ ਹੋ ਸਭ ਸੀਗਿਆਨੁ ਪਭੁ ਪਣੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ
ਨਾਇ ਸੁ ਬਪੁਤੁ ਤਰਗਿਆ ॥ ਅੰਤੀ ਏ ਖਿਦ ਸੁਤ ਨਾ ਕਬਾਈ
ਰਗੀਆ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਭਸ ਤਿਬੈ ਸਿਕੀਗਤਿ ਤਮੇਨੀ ਸੰ
ਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਬ ਟਿਹੁ ਨੌ ਉ ... ਸਭੁ ਦੇਵ ਆ ਮਾਸਾਇ
ਸੀ ਸੇ ਆਸੁ ਕਰੁ ਬੀਹਟਈ ਸੇ ਨਰਿ ਤੀਸ ਮਸਤੁ ਕਤੇ ਵੈਰਾਗੁ
ਤਮਾ ਨਾਨੁ ਪਈ ਮੇਨਾ ॥ ਸਬੀ ਕਨਾ ਤਰੁ ਤੇ ਬੋਲਾਸੋ
ਕਿਫਸਨੋ ਆ ॥ ਸੇ ਪਾ ਤਿ ਵੀਏ ਸੀਗਾ ਗਿਕੈ ਨਾਨੁ ਧ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਛੰਤ੍ਰ ॥

ਸਾਖੀ ਭੈਤ੍ਰਆਤੁ ਸਾਖੀਏ ਮਿ ਆਇਸਾ ਧੀਆ ਸੀਧੀ
ਠਕਾ ਮੰਗਿਲ ਤ੍ਰਗ ਣਟੀ ਜਿਆ ਸਾਖੀ ਤਜਸੁ ਸਨੁ ਸ੍ਰੁ
ਆਧਾਣੇ ਪ੍ਰੀਤਸ ਭਏਣੈ ਤਿ ਜਿਸਨੁ ਸੋਤਾ ਥੇਕਰੁ ਭਾ
ਸੇਈ ਵਿਏ ਕਿ ਨਿਸਾ ਨੋ ਧਾਗੁ ਸਰੂ ਸਗਾਏ ਇਆਲਾ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਾ ਖੜੂ ਰਮਤਾ ਵਿਧਿ ਗਿਨੋ ਤਤੈ ਏਦ ਸਾਝੀ
ਤਿਨਿ ਭੈਦਸੀ ਬਹੁਤੀ ਵਿਧਾਰਤਿ ਪਾਵਨਾ ਨਾਨਕ
ਧੀਆ ਧੰਧਰਾਜ ਧੈਕਰਤ੍ਰ ਕੀਰ ਧੁਤਾ ਸੇ ਮਗੁ ਭਗਾਣਤਿ ॥
॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਿਆਨੁ ਨਾਮ ਸੋਏ ਪ੍ਰਭੋ ਏਤ ਨੀ ਭੈਤਾ ਤੇ
ਝਤ੍ਰ ਪਰਕਾਸ ਤੁਦਾ ਰਿਸੋ ਤਨੀ ਆਸੋਤ ਨਿਆਣਿ ਬਿਬਿ
ਤ੍ਰਿਧੰ ਏਲਾਂ ਆਨ ਰਭਰਤਾ ਦੇ ਧਦਾਣੇ ਤੇਏ ਛੀਰ
ਸੀਰੀ ਸਨਾਤਿ ਭਾਗੇ ਨੇ ਸੁਭੋ ਡਾ ਸਾਣੇ ਵਾਣੇ ॥

ਕਰੈਆਪੇਜੋਗਿਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪਿਵਿਗਸੈਆਪਿ
ਭਗਤਿਆਪੇਆਪਿਉਤਿੰਪਾਤਿਸਾਹਏਵੈਤੂੰਕੀਏ
ਰੈਆਨਨਾਂਤੇਭਿਤਾਜਿਮੰਤ੍ਰਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕ
ਉਨਤੈਕਰੈਬੀਰ੍ਹਾਜਗਤਿਪਿਤਤੇਸਭਪਨਕੋ
ਆਪਰ੍ਹਾਜਨਨਾਨਕਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਲਿਬਲਿ
ਬਲਿਬਖਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਇਗੀਆ
ਮਿਤਪਛਣਨਸਾਰਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਭਰਿਪਰੇਜੀਤੇਪ
ਰੈਆਪਰਆਪਰਾਅਪੁਨੇਭਾਵਹੁਕਰਿਸਫਾਸ
ਭ੍ਰਸਰੈਪਾਰਿਉਹਿਪਤਿਪਾਵਿਏਵੈਨਿਸਪਤੁਪਾਰਿ
ਆਨਨਤੀਸਮਸਾਰਿਉਜੀਅੰਤੇਸਿਮਾਰਿਕੈਵਿਪਰ
ਛਜਾਣੀਨਾਮਲੀਏਹਰਿਹਿਨਾਨਕਭਗਤੁਦਾਰਿ
ਤੁਲਿਖੁਜਸਮਸਾਰਿਏਕਜਾਨੁਜਾਂਤਕਿਆਰੁਪਾਰ
ਕਿਬਾਲਿਬਾਲਿਬਲਿਆਸਕੇਕਰਿਸਾਗਾ ॥੧੪॥

ਗ੍ਰਿਹਬਾਨਤਾਨਬਾਰਪਾਰਭਤਪ੍ਰਾਣਬੰਟੇਪਟੀ
ਜੈਤੀਆਨੰਨਕਥਿਅਪੈਂਦਾਇਆਪਾਰਤ੍ਰ
ਸੋਂਮ੍ਰਿਤੁਮਪੁਲੇਟੇਤਨ੍ਹੀਆ॥੨॥ਮੋਤਿਆਨਥ
ਪਿਆਸਥਜਿਹੁਜਨੌਤਿਤ੍ਰਿਰਬੁਤੁਤਾਜੈਜੈਮ੍ਹਿ
ਪ੍ਰਤਿਸਗਭਜਾਕਛੂਕਰਣਪਾਤਿਗਤਿਕਿਨਿ
ਲਖੀ॥ਨਨਕਤ੍ਰਿਪਾਮ੍ਰਿਪ੍ਰਸੇਵ੍ਹੁਸੇਵਕਾਜਿਨਾਨ
ਤ੍ਰਿਤਿਹੁਰਬਤ੍ਰੁਸੋਤੀ॥੩॥ਮੋਤਿਮਹੁਭੀਤ੍ਰੁਮਨਿ
ਤ੍ਰਤੀਖਤ੍ਰੁਵਾਖਿਨਿਕਿਹੁਸਰੋ॥ਮੋਤਿਛਾਡਿਕਿ
ਤ੍ਰੁਮਬ੍ਰਿਛਡਿਪਤਉਮ੍ਰਿਖਿਪਰੋ॥ਮ੍ਰਿਤੁਖਿਪਰੇਤ
ਰੈਪਿਆਸਾਸੋਰੋਜੀਮ੍ਰਿਤੀਪ੍ਰਨਪਤੋ॥ਜਰਲਾਡਿ
ਇਸਤ੍ਰਮਤਿਤਸਗੀਤੌਇਗਤੋ॥੪॥ਤਿਖਾਇਤਉਨਿ
ਤ੍ਰਮਪਰਾਜਿਹੁਖਰਦਿਪਿਤ੍ਰੁਗੈਤਿ॥ਨਾਨਕਪਿ
[illegible]

[illegible] ਨਿਕਿਨਾਦਿ

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥੧॥॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਪਿ ਨਿਧੀ ਨੈਤ ਮਰੋਭ

ਗਪਾਰਿ ਓਇਅਏਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੋਤੇ ਬਕਿਦ੍ਰ

ਅੰਗੁ ਸੰਗ ... ਵਰੁ ਤਿਨਾ ਤਰੁ ... ਤੀ ਸੁਆਮੀ ਸ੍ਰ

ਗਾਈਆਨ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵ ਤੋਾਨ ਵਲਾਨ ਵਤਾ

ਨੇਤ੍ਰ ਬਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਤਾਨਾ ਮੈ ਸੀਸੇਜ ਸੇਤੀ ਏਕ

ਸੋਤੀ ਸਗ ... ਸਾਂਸ ਦ੍ਰਪਤ ਗਿ ਨਾਨਕ ਪਿਆਏ

ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਅਸੁਆਮੀ ਆਪਰੰਪਰਾ ॥

ਰਹਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਸੋਹਾਂ ਅਨਸੁਖ ਸਾਮ ਸੁਣਾ ਮਾਗੁਣ ਤੁਰੋਤਰਿ ਪਾਇਆ

ਏਆ

ਸੰਗਾ ਲੀਆ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ... ਵਡਭਾਗੀਆ ਸ

ਤਾਣੀ ॥ ਤਰਿ ਸਕਿਆਣਾ ਰਮਾ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰਿ ਸੋ

ਕ੍ਰਤ ਨਨਕ ਸਨਿਵਰ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਨਿਮ ਣੀਆਤਰਿ ਮਾਂਹੁ

ਤਰਿਆਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿਆ ਏ ਰਾਮਾ ਕ੍ਰਗਰਹ ਖਸੁ ਪਰਾਇ

ਸਿਆਨ ਤਤ ... ਤਰਿ ਸਾਧ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋਰਤ ਬਿਧਿ ... ਸਕਰਿ

ਤਾਰਹਿ ਸਿਸਿ ਤਾਰਿ ਰਾਖੈ ਰਹਆ ਜਾਤੁ ਨਾਨਕ ਸਤਜੀ ਸਿਖਾਈ
ਅਤਾਰਿ ਗਾਸਿਤੜ ਰਿਖ੍ਯੈਂ ਰਹੰਆ ॥੨॥ ਮਹਲ ਸਜਾ ਨਹਾਣੀ ਪਾ
ਈਐ ਜਰਿਗਾਵੈ ਹੋਵ ਗਾਰ ਸਾ ॥ ਗਲੀ ਸਿਖੁ ਸੋਰਤ ਗਤਿ
ਰੰਗੁ ਤੋਏ ਖਾਨੇ ਗਲਾ ॥ ਜਿਨ ਮਾਹਲ ਸਜਾਨ ਮਿਨ ਪਾਇਆ ਤਿ
ਨਗੁਰ ਸਾਵੈ ਗਾਰ ਸਾ ॥ ਤਿਰਿ ਤਾਰਿ ਰਾਖਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗਨ ਤੇਗ
ਮੁੰਗਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮ ਦ੍ਰਿਵਾਇਆ ਗੁਨ ਤੁਰਿ
ਗਿਭੀਨ ਰਸਾ ॥ ਭਗਤਵਛਲ ਤਾਰਿ ਨਾ ਤੇ ਰਾਮ ਬਿਤਾਰਿ
ਵੀਨ ਰਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗਰਿ ਨਾਮ ਨਜੀਸੁ ਤੈ ਗੁਰਸੁ ਖਿ ਤਾਰੇ ਵੀ
ਰਸੁ ॥ ਸਫਲਾ ਜਨਮੁ ਤਾਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਾਰ
ਸੁਾ ॥੪॥੩॥ ਰਸੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥੫॥ ਮੰਗਲਾ ਸਜਾਣਾ
ਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨ ਗਾਇਆ ਰਸਾ ਅਬਿਨਸੀ ਬਸੁਤੁ ਇਆ
ਮੰਨਿਉ ਪਜਿਆ ਦਾਉ ਰੰਸਾ ॥ ਸਾਨਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਾਗੀ ਵਡੇ ਭਾਗੀ
ਕ ਥਾਮੀ ਵਾਏ ਪੁਸਾ ਪਤੋ ॥ ਸਤਜਿ ਸਮਣੀ ਤੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾ
ਈਐ ਦੇਤੰ ਸੀਖਾਏ ਮੋਤਾ ਮਤੋ ॥ ਦੀਨ ਸੈਨਿ ਰਾਦੀ ਕਾਉ ਸੇਵਾ
ਸਿਖ ਕਵਾਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਈਆ ॥ ਬਿਨ ਵੈਨ ਨਾਂ ਕਾਰਤ ਵੇਤ

ਮੋਤਾਭਾਗਿਲਾਈਐ॥੧॥ਭਇਆਂਸਮਾਤੀਭੁਾਤਗਿ
ਗੰਨਿਾਹੁਵੀਸਾਤਗਾਮ੍ਰਤਾਖੰਜੀਖੋਜਤਾਪਤਗਿਸੰਨ
ਪਾਠਗਾਮ੍ਰਤਾ॥ਸਿਭੇਸੰਨੈਪਿਮਗੋਚਾਇਆਗਭੁਕਥ
ਤੀਅਕਾਥਥੀਧਰੋਗਾਮ੍ਰਤਾ॥ਇਕਮਿਨਿਇਕਮਾਨਿਧਿੰ
ਆਇਸ੍ਰਆਮੀਵਾਇਪੁਨੀਧਿਅਗਿਾਕਲੋਨਿਧ
ਭ੍ਰਪੇਇਕਗੈਥਿਨੰਤੀਸਿਔਤਸਿਸ੍ਰਲਾਤਾ॥ਥਿਨ
ਦੰਗਿਨਕਦਮ੍ਰਤੇਗਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਗਾਮ੍ਰਆਧਾਤ
॥੨॥ਸਤਆਟਲ੍ਰਗਣੀਆਪੁਰਨਮਨੋਗਾਮਾ॥ਸ੍ਰ
ਖਸਮਬੁਤਕੇਇਗਇਆਦਿਨੋਸ੍ਰਗਾਮ੍ਰਤਾ॥ਸਿਭਿੰ
ਮੰਤੀਪਇਆਗੇਦਿਇਆਪਰੇਬਾਣੀਮਾਧਾਜਨਨੀ
ਆ॥ਸਿਭਿਇਕਤ੍ਰਤੋਇਸੰਗਤਿਢੋਇਮਾਨਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਭ੍ਰਪਜੀਮਾਣੀਐ॥ਸਿਆਖਿਜੋਤਿਜੋਤੀਉਤਾਪ
ਤੀਤਗਿਨਾਸ੍ਰਸਲੂਗਸਾਤੇਗੋ॥ਥਿਨੂਢੰਤਨਾਕੰਸਿ
ਤੀਸਿਰੀਪ੍ਰਭੁਕਸਾਕਾਮਫਜੋਗੁਰੰ॥ਆਯਥਭ੍ਰਸ
ਤਛਤਪਰਸਿਕੰਕਗੀਗ॥ਮਾ॥ਸਿੰਧੰਤਪਿਗਿਇਧੰ

ਭ੍ਰਮਾਇਆਨਿਗੁਰਧਰਨੀਭਾਗੀਰਥਾਗੁਰਧਰਨਭਾ
ਗੀਸਤਜਨਜਗੀਸਰਨਿਭਾਈਏਵਧੁਨੀਨੈਆਮੇਰੀਅੰਗੁਸ
ਪੁਰੀਸੰਤਪ੍ਰਭੁਗੋਤਰਿਮਿਟੇਕੈਤਨਿਵਿਛੁਰੀਨਿਆਮਨਿਦਾ
ਨਿਦਾਨੁਵਜਨਦੀਵਜੇਤੀਮਾਤਿਮਨਕੀਤਿਆਗੀਆਬਿਨ
ਵੀਤੀਨਾਨਕਸਰਨਿਗੁਰਆਸੀਸਤਿਸੀਗੇਭਿਵਭਾਗੀ
ਰਾਮਾ॥੪॥੫॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨॥

ਜੋਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀਰਕ
ਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾ
ਤੀਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕ
ਰੇਇ॥ਆਪੇਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾ
ਰੁ॥ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆ
ਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁ

476

ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਲਿਖਿਆ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਵਿਗੋਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸੋਚਨੁ
ਕਰਕੇ ਪੰਨੀ ਦਨ ਅਵਾਸ੍ਰੇ ਆ ਤਨਿ ਦੁਰ ॥ ਗੁਰ ਬਿਰ
ਪੁਨ ਕਾਵੈ ॥ ਨਿਹ ਨਿਰਾਏ ਅ ਕਰਣ ਕੰਰਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕਰਗਸਿਆ ਇਲਿਕ੍ਰਤ ਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥